Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015 Κλήμεντος Ἀγκύρας ἱερομάρτυρος, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ | ΕΤΟΣ ΝΕ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2054

Αἱ Ἰσλαμικαὶ Σπουδαὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης μὲ τὴν προκλητικὴν συναίνεσιν τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν Θράκης

· ΔΙΑΤΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ. · Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ. · ΤΟ ΑΝΙΕΡΟΝ ΚΟΡΑΝΙΟΝ. · ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ, ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΑΚΗ. · Η ΙΣΛΑΜΟΛΑΓΝΕΙΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.

(1ον)

ΜΕΓΑΣ θόρυβος ἔχει προκληθῆ τοὺς τελευταίους μῆνας διὰ τὴν ἵδρυσιν Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τὸ τμῆμα αὐτὸ ἱδρύεται εἰς μίαν σχολήν, ἡ ὁποία ἔχει ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Πατερικῆς Θεολογίας. Διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Τμήματος «ἔπαιξαν» ρόλον οἱ τέσσερις Μητροπολῖται τῆς Θράκης. Αἱ ἀντιδράσεις πολλαί, ἀλλὰ αὗται δὲν πτοοῦν πολιτικούς, Μητροπολίτας, καθηγητὰς Πανεπιστημίου. Ἡ στάσις ὅμως τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν εἶναι ἀνεξήγητος διὰ μεγάλα τμήματα τοῦ λαοῦ. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ «ἀνεξηγήτου» τῆς στάσεώς των παραθέτομεν σήμερον μίαν σημαντικὴν ἀνάλυσιν συνταχθεῖσαν ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων τοῦ «ἱστολογίου Κατάνυξις», εἰς τὴν ὁποίαν ἀναλύεται τὸ «ὑπόβαθρο τῆς "συναίνεσης τῶν προδύμων" Μητροπολιτῶν» τῆς Θράκης εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν εἰς τὴν Θεολογικὴν Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν ἀνάλυσιν αὐτὴν γίνονται σπουδαῖαι πατερικαὶ ἀναλύσεις διὰ τὰς Ἰσλαμικὰς σπουδάς, τὴν Ἑλληνικὴν διπλωματίαν, τὰ Ἐθνικὰ θέματα καὶ τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις. Ἡ ἀνάλυσις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

* * *

«"Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν. Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες"[1]. (Ἡσαΐας ε΄ 20-21).

Εἰσαγωγικὰ

Ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀδιαμφισβήτητο στὶς μέρες μας, πὼς ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας ἐπικρα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς «Π.Ο.Ε.» καὶ τοῦ «Ο.Τ.» μακαριστὸν Ἀρχιμανδρίτην Χαράλαμπον Βασιλόπουλον

Η ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ

Τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε μίαν μοντέρναν γυναῖκα τὴν παπικὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἡ Ὀρθόδοξος μητέρα μας εἶναι σεμνή, κατηγορεῖ διὰ ἀστοργίαν πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας. Οἱ φιλενωτικοὶ δὲν ἔχουν «οὔτε ψίχα πνευματικὴ οὔτε φλοιό». Ὁμιλοῦν διὰ ἑνότητα, ἐνῶ δὲν εἶναι ἑνωμένοι μὲ τὸν Θεόν, διότι δὲν τὸν ἔχουν ἀγαπήσει. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει σοβαρὰν ἔλλειψιν Ἱεραρχῶν καὶ ποιμένων μὲ πατερικὰς ἀρχάς· τί ἔλεγε διὰ τὴν λοξοδρόμησιν τῶν Πατριαρχῶν ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως.

Τὴν ἐπιστολὴν εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Π.Ο.Ε. καὶ τοῦ «Ο.Τ.» μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἁγιορείτου Μοναχοῦ τὸ 1969. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐξέφραζε καὶ κρίσεις διὰ τὸν πιστὸν λαόν. Παραθέτομεν ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν του, διότι ὅλα τὰ ΜΜΕ ἀναδεικνύουν τὰς προφητείας του, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὸ ἀντιπαπικὸν καὶ ἀντιοικουμενιστικὸν φρόνημα τοῦ Ἁγίου. Αἱ σελίδες τοῦ «Ο.Τ.» ἔχουν φιλοξενήσει καὶ τὰς ἀντιπαπικὰς καὶ ἀντιοικουμενιστικὰς θέσεις τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, ὅταν εὑρίσκετο ἐν ζωῇ.

Τόσον ὁ Ἅγιος Παΐσιος ὅσον καὶ ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς εἶχον καταδέσει τὸ ἀντιπαπικὸν καὶ ἀντιοικουμενιστικὸν πατερικὸν φρόνημά των ἀπὸ τὰς σελίδας τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου».

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου προέβη προσφάτως εἰς τὴν Ἁγιοκατάταξιν τοῦ Γέροντος Παϊσίου - Ἁγιορείτου Μοναχοῦ. Ἡ μνήμη του δὰ ἑορτάζεται τὴν 12ην Ἰουλίου. Διὰ τὸν σύγχρονον Ἅγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας –εἶχε πολὺ μεγάλην φήμην ὡς Γέρων– ἔχουν γραφῆ πολλά, ἰδιαιτέρως διὰ τὰς προφητείας του διὰ διάφορα ζητήματα. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παραλείπεται συστηματικῶς, εἶναι τὸ γενναῖον, ἀντιπαπικὸν καὶ ἀντιοικουμενιστικὸν φρόνημα τοῦ Ἁγίου. Σήμερον δημοσιεύομεν τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποστείλει τὴν 23ην Ἰανουαρίου 1969 πρὸς τὸν ἱδρυτὴν καὶ πνευματικὸν προϊστάμενον τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.) καὶ τοῦ «Ο.Τ.» μακαριστὸν Ἀρχιμανδρίτην Χαράλαμπον Βασιλόπουλον. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν κατεφέρετο ἐναντίον τῆς διπλωματίας τῆς «ἀγαπολογίας» τοῦ Βατικανοῦ, τὴν ὁποίαν ἠσπάσθη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἐναντίον τῶν συναντήσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ τὸν Πάπαν εἰς τήν προσπάθειαν ψευδοενώσεως Παπικῶν καὶ Ὀρθοδόξων. «Μετὰ λύπης μου, (ἐσημείωνεν ὁ Ἅγιος μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἁγιορείτου Μοναχοῦ) ἀπὸ ὅσους φιλενωτικοὺς ἔχω γνωρίσει, δὲν εἶδα νὰ ἔχουν οὔτε ψίχα πνευματικὴ οὔτε φλοιό. Ξέρουν ὅμως νὰ ὁμιλοῦν γιὰ ἀγάπη καὶ ἑνότητα, ἐνῶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι ἑνωμένοι μὲ τὸν Θεόν, διότι δὲν τὸν ἔχουν ἀγαπήσει...». Ὁ «Ο.Τ.» χαίρει ἰδιαιτέρως, διότι ὁ Ἅγιος Παΐσιος εἶχεν ἀναδείξει τοὺς προβληματισμούς του, ὡς Ἁγιορείτης μοναχός, διὰ τοὺς θεολογικοὺς Διαλόγους μετὰ τῶν αἱρετικῶν Παπικῶν, εἰς τὸν «Ο.Τ.». Εἶναι ὁ δεύτερος Ἅγιος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἔχει καταδέσει τὴν ὁμολογιακὴν πατερικὴν του ταυτότητα διὰ τῶν στηλῶν τοῦ «Ο.Τ.» καὶ τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως. Ὁ πρῶτος Ἅγιος (ἀνακηρυχθεὶς κατὰ σειράν), ὁ ὁποῖος εἶχε καταδέσει τὸ ἀντιπαπικὸν καὶ ἀντιοικουμενιστικὸν του φρόνημα ἦτο ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας.

Ἡ ἐπιστολή

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Παϊσίου (τὸ 1969 Ἁγιορείτης Μοναχός) πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Π.Ο.Ε. καὶ τοῦ «Ο.Τ.» μακαριστὸν Γέροντα Χαράλαμπον Βασιλόπουλον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1969

Σεβαστὲ πάτερ Χαράλαμπες

Ἐπειδὴ βλέπω τὸν μεγάλον σάλον, ποὺ γίνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ

Ἔγινε κανονικῶς προσευχὴ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος (εἰς τό γεῦμα) κατά τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Τσίπρα

• ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝ ΔΕΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝ ΤΟ ΧΡΩΜΑ, ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ «ΚΑΤΑΓΩΓΗΝ» ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΥ ΩΣ ΣΥΝΕΒΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΙΛΑΟΝ ΦΛΩΡΑΚΗΝ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΝ Ο ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΗΣ. • ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΝ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Καρακάλλου, τῇ 18-12-2014

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ»

Ἀγαπητὲ κ. Διευθυντά, χαίρετε.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς ἐπικοινωνίας, σᾶς ἀπευθύνουμε ἐν πρώτοις τὶς δέουσες ἑόρτιες εὐχὲς γιὰ τὶς ἐπερχόμενες Ἅγιες Ἡμέρες καὶ τὴν ἔλευσι τοῦ Νέου Ἔτους.

Ἡ Ἱερὰ Μονή μας τυχάνει ἀπὸ ἐτῶν παραλήπτης τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ μὲ χαρὰ παρακολουθεῖ μέσα ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφία σας τὴν πνευματική σας δραστηριότητα καὶ τὸν ἀγῶνα, ποὺ κάνετε ἀντιστεκόμενοι στὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου.

Στὸ τεῦχος 493, Νοέμβριος 2014, διαβάσαμε κάποιες σκέψεις σας, ποὺ διατυπώθηκαν μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰδικὰ στὴν Ἱ. Μονή μας.

Ἐμεῖς ὡς ταπεινοὶ διακονηταὶ τοῦ Περιβολίου τῆς Παναγίας δὲν μποροῦμε νὰ ἀξιολογήσουμε, πολὺ περισσότερο νὰ χαρακτηρίσουμε τὰ πραγματικὰ κίνητρα καὶ τοὺς ἐπιδιωκόμενους στόχους αὐτῆς τῆς ἐπίσκεψης, ὅπως ἄλλωστε δὲν τὸ ἐπιχειροῦμε γιὰ κανένα ἀπὸ τὶς χιλιάδες τῶν προσκυνητῶν, ποὺ διέρχονται τὴν πύλη τῆς Ἱ. Μονῆς μας, καθότι θεωροῦμε πὼς αὐτὸ εἶναι ἔργο τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ.

Ἐπειδὴ οἱ σκέψεις καὶ τὰ συμπεράσματά σας, κατὰ τὴν γνώμη μας, στηρίχθηκαν σὲ ἀνυπόγραφα καὶ ἀνακριβῆ δημοσιεύματα, ἐπιθυμοῦμε ἀναδρομικὰ νὰ ἐξιστορήσουμε τὰ γεγονότα πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω σκανδαλισμοῦ τῶν καλοπροαίρετων ἀναγνωστῶν σας.

1. Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας συνοδευόμενος ἀπὸ μοναχοὺς τῆς ἀδελφότητός μας βρέθηκε στὴν Κρήτη ἀπὸ τὴν Κυριακή, 3 Αὐγούστου ἕως καὶ τὴν Πέμπτη 7 Αὐγούστου, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν, κατόπιν εὐλογίας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, στὴν πανήγυρι τοῦ Ἱεροῦ Μετοχίου μας, ποὺ τιμᾶται στὴν Θεία Μεταμόρφωση. Τὰ εἰσιτήρια μετάβασης καὶ ἐπιστροφῆς εἶχαν ἐκδοθῆ ἕνα μήνα πρὶν ἀπὸ ταξειδιωτικὸ γραφεῖο τοῦ Ἡρακλείου διὰ τὴν 3ην καὶ 7ην Αὐγούστου ἀντιστοίχως. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ κυρίου Προέδρου νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ νὰ διανυκτερεύση μὲ τοὺς συνοδούς του στὴν Ἱερὰ Μονή μας γνωστοποιήθηκε σὲ μᾶς τὸ πρωὶ τῆς 7ης Αὐγούστου, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀντιπροσωπία τῆς Ἱ. Μονῆς εἶχε λάβει ἤδη τὸν δρόμο τῆς προγραμματισμένης ἐπιστροφῆς καὶ ἀφοῦ εἶχε ὁλοκληρωθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου.

2. Φθάνοντας ὁ κύριος Πρόεδρος στὸ Μοναστήρι ἡ κοινὴ Τράπεζα μοναχῶν καὶ προσκυνητῶν εἶχε ὁλοκληρωθῆ· συνεπῶς ἐδείπνησαν τὸ ἑσπέρας μόνοι τους, ἀφοῦ πρῶτα Ἱερομόναχος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εὐλόγησε τὰ προσφερόμενα ἐδέσματα, καθὼς καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος εὐλογήθηκαν τὰ περισσεύματα τῆς Τραπέζης. Μάλιστα, κατὰ τὴν διάρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὰ ἀτοπήματα τοῦ «ἀλαθήτου» Πάπα μὲ τοὺς Μουσουλμάνους

(Ὅλη ἡ ἰσλαμικὴ βία, ποὺ εἴδομεν εἰς τὸ Παρίσι, ἀπὸ τὸ Χριστομάχον κοράνι ἕλκει τὴν καταγωγήν της)

Τοῦ ***Β. Χαραλάμπους,*** *θεολόγου*

ΟΠΩΣ ἀναφέρει ἡ Γαλλικὴ **Lavie.fr** ὁ Πάπας Φραγκίσκος συναντήθηκε στὴ Ρώμη στὶς 7 Ἰανουαρίου, μὲ τέσσερις ἱμάμηδες. Προσευχήθηκαν γιὰ τὴν εἰρήνη, εἶπαν μαζὶ μὲ τὸν Πάπα. Καταδίκασαν τὴ βομβιστικὴ ἐπίθεση στὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Charlie Hebdo στὸ Παρίσι, κατὰ τὴν ὁποία σκοτώθηκαν 12 ἄνθρωποι.

Ἀκολούθως ὁ Πάπας Φραγκίσκος, σύμφωνα μὲ τὴ Zenit.org ζήτησε ἀπὸ τοὺς μουσουλμάνους στὰ γαλλικὰ νὰ προσευχηθοῦν γι' αὐτόν. «Προσευχηθεῖτε γιὰ μένα» (Priez pour moi), εἶπε χαρακτηριστικά. Ἀπὸ τὴν μία νὰ λέει ὅτι εἶναι Χριστιανὸς καὶ δὴ "ἀλάθητος" καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη συμπροσευχὲς μὲ τοὺς Χριστομάχους μουσουλμάνους καὶ ἐπιπρόσθετα νὰ ζητᾷ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ προσευχηθοῦν γι' αὐτόν.

Θυμίζει αὐτὸ ποὺ ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἀνέφερε στὸν μωαμεθανὸ ἡγέτη Mehmet Gormez: «Ἐμεῖς οἱ Μουσουλμάνοι (ὁ "ἀλάθητος" ἀνέφερε πρῶτα τὸ μουσουλμάνοι) καὶ οἱ Χριστιανοί, εἴμαστε θεματοφύλακες τῶν ἀνεκτίμητης ἀξίας πνευματικῶν θησαυρῶν….». Ὁμογενοποίηση πλάνης καὶ ἀλήθειας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Ἂν εἶναι δυνατὸ οἱ Χριστομάχοι Μουσουλμάνοι, νὰ εἶναι θεματοφύλακες τῶν ἀνεκτίμητης ἀξίας πνευματικῶν θησαυρῶν. Θὰ πρέπει νὰ συμπληρώσουμε ὅτι μετὰ ἀπὸ αὐτὰ εὐχαρίστησε τὸν μωαμεθανὸ ἡγέτη Mehmet Gormez γιὰ τὶς «προσευχές» του. "Εἶμαι εὐγνώμων γιὰ τὶς προσευχές σας, ποὺ θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ προσφέρετε γιὰ τὴν ὑπηρεσία μου», ἦταν τὰ λόγια τοῦ "ἀλάθητου" Προέδρου τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τὸν Mehmet Gormez.

Ποιὸς ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ἰσλαμικὴ βία, μὲ ὅλες τὶς ἀπάνθρωπες ἐκφάνσεις της, ἕλκει τὴν καταγωγή της ἀπὸ τὸ ἀνίερο καὶ βλάσφημο κοράνι; Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ φράση τοῦ ἱμάμη Tareq Oubrou στὴ συνάντηση μὲ τὸν Πάπα Φραγκίσκο «Ἀρχικὰ σκέφτηκα ὅτι οἱ μουσουλμάνοι δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίζουν ὡς μουσουλμάνοι, ἐπειδὴ εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα πολῖτες». Ἡ ἔμμεση ἀλλὰ σαφέστατη παραδοχὴ τοῦ ἱμάμη αὐτοῦ, «οἱ μου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

● **Ἰσλαμικαί Σπουδαί ἢ πρόκλησις;** *Τοῦ* ***κ. Χρήστου Κ. Οἰκονόμου.*** Σελ. 5

● **Ἑρμηνεία εἰς τάς ὡδάς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας.** *Τοῦ* ***μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου. π. Μάρκου Κ. Μανώλη.*** Σελ. 5

● **Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τὴν ναυτικὴν τραγωδίαν καὶ τὴν τρομοκρατίαν τῶν Ἰσλαμιστῶν.** Σελ. 6

● **Ἡ ἁγιοκατάταξις τοῦ Ἁγιορείτου Γέροντος Παϊσίου ἀναπερώνει τὰς ἐλπίδας τοῦ λαοῦ μας.** Σελ. 7

● **Βράχος ἀκλόνητος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός, ἐτόνισεν εἰς ὁμιλίαν του ὁ Σεβ. Κηφισίας κ. Κύριλλος.** Σελ. 8

● **Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ὁ ἀνύστακτος φύλαξ τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως καὶ πολέμιος τῶν αἱρέσεων.** Σελ. 8

Ὥρα ἀφυπνίσεως

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

ΤΗΝ ΩΡΑ πού ὅλοι στήν Ἑλλάδα ἔχουν κάτι νά ποῦν γι' αὐτά πού τούς ἀπασχολοῦν καί θέλουν ἡ ἄποψή τους νά γίνει εὐρέως γνωστή, στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἐπικρατεῖ σιωπή, τόσο ἀπό τούς ὑπεύθυνους μητροπολίτες καί κληρικούς ὅσο καί ἀπό τούς λεγόμενους συνειδητούς χριστιανούς. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ἔχουν ἀπορροφηθεῖ ἀπό τήν πνευματική ζωή, γι' αὐτό καί μένουν ἀδιάφοροι καί ἀπαθεῖς γιά τό τί συμβαίνει στόν κόσμο. Κάθε ἄλλο. Ὅλα τά παρακολουθοῦν, ἀλλά ἁπλῶς δέν ἐπιθυμοῦν νά διαφοροποιηθοῦν, γιά νά μή δημιουργηθοῦν ἐντυπώσεις εἰς βάρος τους ἀπό τούς κοσμικούς, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν καί τό ἀλφάβητο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Σιωποῦν ἀκόμα καί γιά τά ἀμιγῶς ἐκκλησιαστικά θέματα, πού ἔχουν ἀντίκτυπο καί στήν πνευματική τους ζωή. Δέχονται ὅλα τά κακῶς κείμενα, γιατί δέν ἔχουν τήν καλή ἀνησυχία, σκανδαλίζονται ἀλλά δέν ἀγωνίζονται γιά τόν περιορισμό τῶν σκανδάλων καί τήν τιμωρία τῶν σκανδαλοποιῶν. Ἡ ἀντίδρασή τους εἶναι ἀνύπαρκτη. Ὅταν μάλιστα εἶναι ἐνταγμένοι σέ κάποιο κύκλο γνωστῶν τους, πού ἔχουν θρησκευτικά ἐνδιαφέροντα, βρίσκουν ἀνάπαυση.

Καί διερωτᾶται κανείς. Αὐτή εἶναι ἡ ὀρθή στάση; Μποροῦμε νά ἀδιαφοροῦμε γιά ὅσα ἁμαρτωλά καί ἀπαράδεκτα συμβαίνουν γύρω μας, ἐπειδή ἐμεῖς ἔχουμε ἐξασφαλισμένη τήν ἠθική μας καθαρότητα καί τήν εὐχάριστη ἡσυχία μας στό στενό πνευματικό μας κύκλο; Προφανῶς ὄχι. Πρέπει νά ἀνησυχοῦμε, νά ἀρνούμαστε τό κακό, νά ἐλέγχουμε τούς πρωτεργάτες του, νά ἀντιστεκόμαστε στούς ἀντίχριστους καί νά ἐμποδίζουμε τή δράση τους.

Ἀλλά τί λέω; Μήπως ἀνησυχεῖ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία; Μήπως ἔχασε τόν ὕπνο του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὡς πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τά συνοδικά μέλη γιά τά ὅσα ἀντιχριστιανικά συμβαίνουν στή χώρα; Ὄχι. Ράθυμοι ἐκ φύσεως οἱ περισσότεροι μητροπολίτες καί καταπονημένοι ἀπό τό γῆρας, δέν ἀντιδροῦν σέ τίποτα. Δέν θέλουν νά σχολιαστοῦν ἀπό τούς κοσμικούς δημοσιογράφους καί τούς πολιτικούς. Προτιμοῦν νά τά ἔχουν μέ ὅλους καλά. Καί αὐτό εἶναι μία πνευματική πτώση.

Ὁ ἀείμνηστος μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἔλεγε ὅτι οἱ λόγοι του στή Σύνοδο ἦταν δυσπαράδεκτοι καί συχνά γίνονταν ἀφορμή δυσάρεστων ἐρίδων καί διαπληκτισμῶν, γιατί ἀναφέρονταν στά κακῶς κείμενα τῆς Ἐκκλησίας καί στήν ἁμαρτωλή κοινωνία καί οἱ συνοδικοί μητροπολίτες δέν ἤθελαν νά τά ἀγγίξουν οὔτε κἂν νά τά ἀκούσουν. Τόνιζε ἐπίσης ὅτι οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ κληρικοί πρέπει «νά μιλοῦν καί νά γράφουν μετά σθένους ἐπί θεμάτων πίστεως καί ἠθικῆς, ἡ δέ φωνή των νά εἶνε ὡς φωνή λέοντος, σείοντος τήν ἔρημον κατά τό γραφικόν· «Λέων ἐρεύξεται, καί τίς οὐ φοβηθήσεται;» (Ἀμώς γ΄ 8), (δηλαδή ὅταν τό λιοντάρι βρυχᾶται, ποιός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ὁ ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ

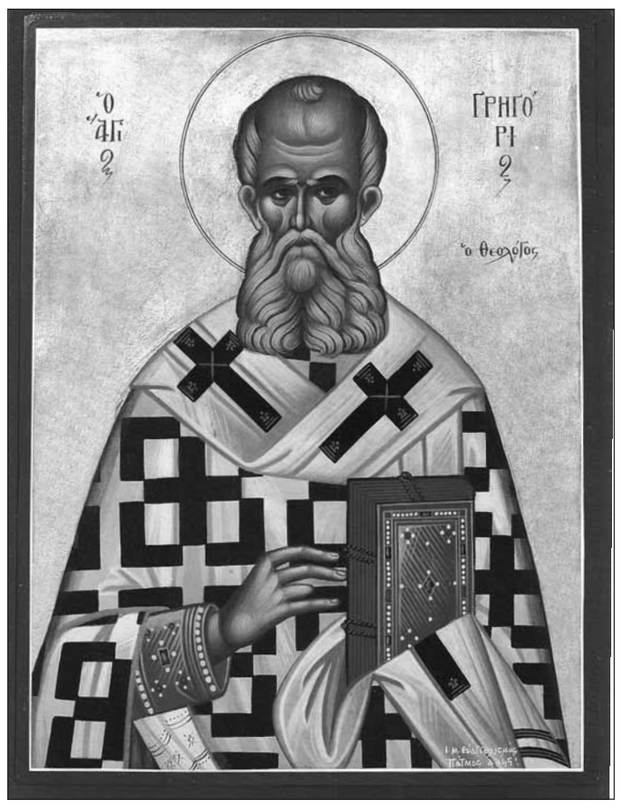

Τὴν 25ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἀνωτέρω εἰκών ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Εὐαγγελισμοῦ Πάτμου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄

Ὁ ποιμενικός αὐλός τῆς θεολογίας σου, τάς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γάρ τά βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι καί τά κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλά πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

«Ἀλλήλους συνδιασώσατε»

Τοῦ ***κ. Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδη,*** *Θεολόγου*

«Ρίξετε σωσίβια!... Ρίξετε σωσίβια!..» ὄχι μόνο σεῖς, ἀλλά νά σωθοῦν κι ὅσοι κινδυνεύουν. Τούτη, ἡ τόσο ἀνθρώπινη καί γενναία φωνή, ἀνήκει στόν ἀξεπέραστο καί ἀνεπανάληπτο Ἅγιο καί Πατέρα καί διδάσκαλο τῆς οἰκουμένης, τόν ἱερό Χρυσόστομο: «Ἀλλήλους συνδιασώσατε». Βοηθῆστε τούς ἀνθρώπους νά σώσουν τήν ψυχή τους. Νά βροῦν τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Ἀλλά γιά νά βροῦν τή σωτηρία, ἕνας εἶναι ὁ δρόμος, καί μοναδικός: Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ. Τό εἶπε καί τό διακήρυξε ὁ ἴδιος: «Ἐγώ εἰμι ἡ ΟΔΟΣ καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή». Τέτοιες «διακηρύξεις» δέν κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ὅσο σοφοί κι ἄν εἶναι. Καί δέ μποροῦν, γιατί εἶναι «ἄνθρωποι». Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὅμως εἶναι Θεάνθρωπος. Τό μέγα καί ἄρρητο μυστήριο τῆς ὑπέρχρονης καί αἰώνιας ἕνωσης τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου.

Ὁ Θεός «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. Β΄ 4). Ἡ γνώση τῆς Ἀλήθειας ὁδηγεῖ στήν πνευματική ἐλευθερία, καί ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία γίνεται ὁ δρόμος τῆς αἰώνιας σωτηρίας. Ἀπό δῶ καί πέρα σώζονται ὅσοι σώζουν. Καί σώζουν ὅσοι ἀληθινά ἀγαποῦν τόν Θεό καί ὁδηγοῦν τούς ἀνθρώπους στό Σωτήρα Χριστό. Θά πάρουνε μεγάλο καί οὐράνιο μισθό: Πόσο ὡραῖα τό διατυπώνει ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος! «Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπό τῆς ἀληθείας, καί ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλόν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχήν ἐκ θανάτου καί καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν» (Ε΄ 19-20).

**Στά παλιά χρόνια οἱ χριστιανοί λέγανε μ

Γεγονότα καὶ σχόλια

Ἡ πάντοτε ἐπίκαιρος φωνὴ τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη

ΕΝΑ ἰσχυρὸ καὶ ἠχηρὸ «χαστούκι» στοὺς σύγχρονους ἀμοραλιστὲς πολιτικούς μας, οἱ ὁποῖοι κατασυκοφαντοῦν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ Γένους μας, ἀπὸ τὸν «ἅγιο τοῦ Ἱεροῦ Ἐθνικοῦ μας Ἀγώνα», Στρατηγὸ Μακρυγιάννη. Λόγια σταράτα, γιὰ τοὺς συγχρόνους του προδότες πολιτικούς, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐφαρμογὴ καὶ γιὰ τοὺς σημερινούς: «"Καὶ εἶπαν οἱ ἄθρησκοι ποὺ ἐβάλαμεν εἰς τὸν σβέρκο μας νὰ μὴ μανθάνουν τὰ παιδιὰ μας Χριστὸν καὶ Παναγίαν, διότι θὰ μᾶς παρεξηγήσουν οἱ ἰσχυροί. Καὶ βγῆκαν ἀκόμη νὰ ἠποτάξουν τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἔχει πολλὴν δύναμι καὶ τὴν φοβοῦνται. Καὶ εἶπαν λόγια ἄπρεπα διά τοὺς παπάδες. Ἐμεῖς, μὲ σκιάν μας τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐπολεμήσαμεν ὁλοῦθε, σὲ κάστρα, σὲ ντερβένια, σὲ μπογάζια καὶ σὲ ταμπούργια. Καὶ αὐτὸς ὁ Σταυρὸς μᾶς ἔσωσε. Μᾶς ἔδωσε τὴν νίκη καὶ ἔχασε (ὁδήγησε σὲ ἧττα) τὸν ἄπιστον Τοῦρκον. Τόση μικρότητα στὸν Σταυρό, τὸν σωτῆρα μας! Καὶ βρίζουν οἱ πουλημένοι εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς παπάδες μας, τοὺς ζυγίζουν ἀναντρους καὶ ἀπόλεμους. Ἐμεῖς τοὺς παπάδες τοὺς εἴχαμε μαζὶ εἰς κάθε μετερίζι, εἰς κάθε πόνον καὶ δυστυχίαν. Ὄχι μόνον διά νὰ βλογᾶνε τὰ ὅπλα τὰ ἱερά, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μὲ ντουφέκι καὶ γιαταγάνι, πολεμώντας σὰν λεοντάρια. Ντροπὴ Ἕλληνες"!» (Ἱστολ .Ξυπνῆστε Ρέ)! Ἀδελφοὶ ἀναγνῶστες μας, διαβάστε τὰ ἱερὰ κείμενα τῶν προγόνων μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐλευθέρωσαν καὶ χρησιμοποιῆστε τα, ὡς ἀποτελεσματικὰ ὅπλα κατὰ τῶν σύγχρονων «Νενέκων» καὶ ἀμοραλιστῶν!

Ὁ Πάπας Φραγκίσκος ὑπὲρ τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως!

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ σταματημὸ οἱ ἀερολογίες τοῦ θλιβεροῦ ἡγετίσκου τοῦ Βατικανοῦ. Ὡς «ἀλάθητος» (γὰρ) θέλει νὰ ἔχει λόγο περὶ παντὸς ἐπιστητοῦ. Ὡς καὶ γιὰ τὸ Δαρβίνο μίλησε καὶ δέχτηκε τὴ θεωρία του, γιὰ νὰ φανεῖ «προοδευτικός», καθὼς καὶ γιὰ τὸ Big Bang, γιὰ νὰ δείξει ὅτι ἡ «ἐκκλησία» του συμβαδίζει μὲ τὴν ἐπιστήμη! Δεῖτε τὴν σπαρταριστὴ εἴδηση: « "Οἱ θεωρίες τῆς ἐξέλιξης τῶν εἰδῶν καὶ τοῦ Big Bang εἶναι ἀληθεῖς", ὑποστήριξε ὁ Πάπας Φραγκίσκος κατὰ τὴ διάρκεια συζήτησης στὴν Παπικὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν. ""Οταν διαβάζουμε γιὰ τὴ Δημιουργία τοῦ κόσμου στὴ Γένεση, φανταζόμαστε τὸ Θεὸ ὡς μάγο, ποὺ μὲ τὸ μαγικὸ ραβδάκι του μπορεῖ νὰ κάνει ὁ,τιδήποτε, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτσι", συνέχισε ὁ Ποντίφικας. Μὲ αὐτὲς τὶς δηλώσεις του ὁ Πάπας ἔρχεται σὲ εὐθεῖα ἀντίθεση μὲ τὸν προκάτοχό του, Βενέδικτο XVI, ποὺ ὑποστήριζε ὅτι "τέτοιες θεωρίες δὲν ἀρκοῦν, γιὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν πολυπλοκότητα τοῦ κόσμου". ""Η Μεγάλη Ἔκρηξη, ποὺ θεωρεῖται σήμερα ἡ προέλευση τοῦ κόσμου δὲν εἶναι ἀνακόλουθη μὲ τὴν παρουσία ἑνὸς Θεϊκοῦ Δημιουργοῦ. Ἡ ἐξέλιξη τῶν εἰδῶν προϋποθέτει τὴν ἀρχικὴ δημιουργία πλασμάτων, ποὺ νὰ ἐξελίσσονται", ἐκτίμησε ὁ προκαθήμενος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας» (Πηγή: Τὸ Βῆμα)! Ἐπὶ αὐτοῦ θὰ θέλαμε νὰ ρωτήσουμε τὸν «ἅγιο πατέρα»: Τελικὰ ποιὸς εἶναι «ἀλάθητος» ἡ ἀφεντιά του, ποὺ δέχεται τὴ θεωρία τῆς ἐξελίξεως ἢ ὁ προηγούμενος «ἅγιος πατέρας», ποὺ τὴν ἀπέρριπτε; Ἐπίσης, θὰ θέλαμε νὰ κάνει τὸ αὐτονόητο: πρὶν μιλήσει γιὰ ἐπιστήμη, νὰ ζητήσει συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἀδικοχαμένους ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι «πῆγαν σὰν τὸ σκυλὶ στ' ἀμπέλι» ἀπὸ τὶς διώξεις τῶν «ἀλάθητων» παπῶν, τὴν τελευταία χιλιετία! Ὁ μόνος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ πιάνει στὸ στόμα του τὴν ἐπιστήμη εἶναι ὁ πάπας!

Ἔγκλημα τζιχαντιστῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα;

ΟΛΑ τὰ στοιχεῖα δείχνουν ὅτι τὰ καλόπαιδα τοῦ Ἰσλάμ, οἱ δολοφόνοι τοῦ Ἀλλὰχ τζιχαντιστές, χτύπησαν καὶ στὴν Ἑλλάδα! Τὸν περασμένο μήνα ἔγινε στὸν Πειραιὰ εἰδεχθὲς ἔγκλημα τὸ ὁποῖο, κατὰ τοὺς εἰδικούς, παραπέμπει σὲ ἔγκλημα τζιχαντιστῶν! Δεῖτε τὴν ἄκρως ἀνησυχητικὴ εἴδηση: «Ἀποτρόπαιο ἰσλαμιστικὸ ἔγκλημα ἦταν ἡ δολοφονία τοῦ Ἕλληνα τοξικομανοῦς ποὺ βρέθηκε ἀποκεφαλισμένος στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιά. Ὁ ἄτυχος νέος δολοφονήθηκε τελετουργικά, ὅπως δείχνουν τὰ στοιχεῖα ἀπὸ ἰσλαμιστές, γιατί τὸν θεώρησαν ἁμαρτωλὸ καὶ ξέσπασαν τὸ μῖσος τους πάνω του. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔχουμε στὴν Ἑλλάδα τέτοιο ἔγκλημα, θρησκευτικοῦ μίσους καὶ μάλιστα ἀπὸ ἀλλοδαποὺς λαθρομετανάστες ἐναντίον Ἕλληνα πολίτη, τὸν ὁποῖο ὄχι μόνο ἀποκεφάλισαν ἀλλὰ καὶ τὸν διαμέλισαν, πετώντας στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ τὰ κομμάτια του. […] Τὸ πόρισμα τοῦ ἰατροδικαστὴ προκαλεῖ φρίκη καὶ παραπέμπει στὶς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ ἐγκληματικὴ ὀργάνωση ISIS. Οἱ δράστες τοῦ εἶχαν ἀκρωτηριάσει τὰ πόδια καὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἐνῷ ἐν συνεχείᾳ τὸν ἀποκεφάλισαν. Δηλαδὴ τὸ θῦμα βασανίστηκε ἀνηλεῶς, καὶ ἦταν ζωντανὸ ὅσο τοῦ ἔκαναν φριχτὰ πράγματα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ διανοηθεῖ ἕνας πολιτισμένος νοῦς» ('Ιστολ. defencenet.gr)! 'Ιδοὺ ποῦ μᾶς ἔφτασαν οἱ ἀνεύθυνοι πολιτικοί μας μὲ τὴν ἐγκληματικὴ πολιτική τους τὰ τελευταῖα χρόνια, νὰ φέρουν χιλιάδες «χατζάρες» στὸ λαιμὸ τοῦ λαοῦ μας! 'Ιδοὺ τὰ «εὐχαριστήρια» τῶν φιλοξενουμένων μας ἰσλαμιστῶν γιὰ τὸ τζαμὶ ποὺ τοὺς χτίζουμε, μὲ δανεικὰ χρήματα!

Νέα στήριξις τῆς Οὐνίας εἰς τὴν φλεγομένην Οὐκρανίαν ἀπὸ τὸν Πάπαν!

ΤΙ ΚΙ ΑΝ προβάλλουν (ἔστω καὶ χλιαρὲς) ἀντιδράσεις οἱ «δικοί» μας οἰκουμενιστὲς στοὺς διαλόγους μὲ τοὺς παπικοὺς γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς Οὐνίας; Δὲν «ἱδρώνει τὸ αὐτὶ» τοῦ «ἀλάθητου» καὶ συνεχίζει νὰ στηρίζει μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις τὸ δαιμονικὸ αὐτὸ τρόπο ἄλωσης τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ στηρίξει καὶ αὐτὴ ἀκόμα τὴν οὐνιτικὴ «ἐκκλησία» τῆς Οὐκρανίας, ἀδιαφορώντας ἂν «ρίχνει λάδι στὴ φωτιά», καθ' ὅτι οἱ οὐνίτες τῆς μαρτυρικῆς αὐτῆς χώρας πρωτοστατοῦν στὶς φονικὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν Ὀρθοδόξων. "Οπως ἀποκάλυψε ὁ θεολόγος κ. Β. Χαραλάμπους: «'Ο Πάπας Φραγκίσκος ἔστειλε ὡς εἰδικὸ πρεσβευτὴ στὴν Οὐκρανία, τὸν Καρδινάλιο Christoph Shoenborn τῆς Βιέννης, γιὰ νὰ γιορτάσει μαζὶ μὲ τὴν "ἑλληνοκαθολικὴ ἐκκλησία" τῆς Οὐκρανίας τὴν 25η ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν νομιμότητα. Αὐτὸ ἀναφέρεται σὲ ἄρθρο τοῦ Marco Tosatti στὴ Vatican insider, ἡμερομηνίας 10 Δεκεμβρίου 2014 ποὺ τιτλοφορεῖται: "Οὐκρανία ὁ Πάπας γιορτάζει τὴν 25η ἐπέτειο τῆς ἀναγέννησης τῶν "ἑλληνοκαθολικῶν"» (Ucraina, il Papa celebra i 25 anni della rinascita Greco-cattolica). Τὸ ἀγωνιῶδες ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Οὐνία, τοῦ «Ἀγιωτάτου» κατὰ τὸ πρόσφατο ὑμνολογικὸ ἀτόπημα» ('Ιστολ. Ἀκτῖνες)! 'Ιδοὺ ὁ λυκόφιλος «ἀδελφὸς» τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ τὸ «θεάρεστο» ἔργο του! 'Ιδοὺ οἱ «καλὲς προθέσεις» τῆς «ἀδελφῆς ἐκκλησίας» γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία μας! Οἰκουμενιστές: δοξάστε τὸν, ψάλτε του κι' ἄλλους ὕμνους, σὰν καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐμετικό, ποὺ τοῦ ψάλλατε στὸ Φανάρι τὸν περασμένο Νοέμβριο! Τοιοῦτος «ἀρχιερεὺς» σᾶς ταιριάζει!

Τὸ 2015 αἱ πρῶται «ἐπισκοπίαι» τῶν Ἀγγλικανῶν!

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ γυναικῶν ἐπισκόπων εἶναι πλέον γεγονὸς στὴν λεγόμενη Ἀγγλικανικὴ «ἐκκλησία». «Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ἐνέκρινε καὶ τυπικὰ τὴ χειροτόνηση γυναικῶν ἐπισκόπων, μεταρρύθμιση ἡ ὁποία θεωρεῖται ἱστορικὴς σημασίας. Ἡ τροποποίηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἐγκρίθηκε μὲ ἀνάταση χειρῶν κατὰ τὴ Γενικὴ Σύνοδο τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ πρῶτες γυναῖκες ἐπίσκοποι ἀναμένεται νὰ χειροτονηθοῦν μέσα στὸ 2015. Οἱ πρῶτες γυναῖκες ἱερεῖς εἶχαν χειροτονηθεῖ τὸ 1994, ἀλλὰ μέχρι σήμερα δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ ἀναλάβουν ἀνώτερους ρόλους. [...] Τὸν περασμένο Ἰούλιο ἡ Γενικὴ Σύνοδος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἶχε ἐγκρίνει τὸ σχέδιο ποὺ ἄναβε τὸ πράσινο φῶς στὶς γυναῖκες ἐπισκόπους. Γιὰ τὴν ἔγκριση τῆς πρότασης ἀπαιτεῖτο πλειοψηφία τῶν δύο τρίτων καὶ στὰ τρία σώματα - Ἐπισκόπους, Κληρικοὺς καὶ Λαϊκούς - τῆς Γενικῆς Συνόδου, ποὺ ἀριθμεῖ συνολικὰ 467 μέλη. [...] Στὴν Ἰρλανδία, τὴν Οὐαλία καὶ τὴ Σκωτία ἐπιτρέπεται ἤδη νὰ χειροτονοῦνται γυναῖκες ἐπίσκοποι» ('Ιστολ. Τὰ Νέα)! Αὐτὴ εἶναι ἡ ἕτερη «ἀδελφὴ ἐκκλησία» τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τοὺς οἰκουμενιστές, ἀπόλυτα παρηκμασμένη, καὶ δυστυχῶς ἀποχριστιανισμένη! Μετὰ τὴν δημόσια ἐκδήλωση ἀμφιβολίας, γιὰ τὴν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ, τοῦ «πριμάτου» τῆς Ἀγγλικανικῆς «ἐκκλησίας», ἦρθε καὶ ἡ θεσμοθέτηση τῆς «ἐπισκοποίησης» τῶν γυναικῶν! Ἀπὰ δείγματα ὅτι ὁ Ἀγγλικανισμὸς ἔχει πάρει «ὁριστικὸ διαζύγιο» ἀπὸ τὸν Χριστιανισμό!

Ὁ (ἡ) «Κοντσίτα» εἰς τὸν Ο.Η.Ε.!

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ σὲ θέση νὰ κατανοήσουμε καὶ νὰ παρακολουθήσουμε τὰ σύγχρονα τεκταινόμενα. Διότι, εἴτε ἔχουμε παραφρονήσει παγκοσμίως, εἴτε βρισκόμαστε σὲ μία πρωτοφανῆ πολύπλευρη κατάπτωση. Ὁλόκληρος Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ο.Η.Ε. καταδέχτηκε νὰ ἔχει συνάντηση μὲ τὸν (τὴν) «Κοντσίτα», ἤτοι τὸν γνωστὸ αὐστριακὸ κίναιδο, νικητὴ τοῦ διαγωνισμοῦ «Γιουροβίζιον»! «Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ἡ Τουρκία ἀπειλεῖ μὲ νέα εἰσβολὴ τὴν Κύπρο, στὸν Ο.Η.Ε. ἔχουν ἄλλου εἴδους ἀσχολίες. Ἡ αὐστριακὴ τρανσέξουαλ Κοντσίτα συναντήθηκε μὲ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, Μπὰν Κι Μούν, στὴν Αὐστρία καὶ συνομίλησε μαζί του γιὰ τὰ ζητήματα τῆς διαφορετικότητας καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ γκέϊ κοινότητα. Ὁ Γ.Γ. τοῦ ΟΗΕ δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους πὼς θὰ συνεχίσει τὸν ἀγώνα του κατὰ τῆς ὁμοφοβίας καὶ τῆς τρανσφοβίας» ('Ιστολ. Ξυπνῆστε Ρέ)! Δεῖτε, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, μὲ τί εὐκολία «βλέπουν» τοὺς ὑψηλὰ ἱστάμενους ἡγέτες τῆς ἀνθρωπότητας οἱ σοδομιστές, τὴ στιγμή, ποὺ γιὰ νὰ «δεῖ» τὸν Γ.Γ. τοῦ Ο.Η.Ε. ἀρχηγὸς κράτους, θὰ πρέπει νὰ γίνει διπλωματικὴ προετοιμασία μηνῶν! Δεῖτε ἀκόμη τὴ θεματολογία ποὺ ἀπασχολεῖ τὸν διεθνῆ Ὀργανισμό, ὄχι ἡ πεῖνα, οἱ ἀρρώστιες, οἱ πόλεμοι, ἡ τρομοκρατία κ.ἄ., ἀλλὰ «ἡ προάσπιση τῶν δικαιωμάτων» τῶν σοδομιστῶν! Ἀλίμονο στὴν ἀνθρωπότητα!

Δαιμονικὸν «ὂν» ἐπῆρε τὴν θέσιν τοῦ «Ἅη - Βασίλη» εἰς τὴν Εὐρώπην!

Ο ΑΠΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ τῆς Εὐρώπης προχωρεῖ ἀκάθεκτος καὶ γοργός. Οἱ εὐρωπαῖοι πασχίζουν νὰ ἀποβάλλουν ὁ,τιδήποτε τοὺς θυμίζει χριστιανικὴ παράδοση. Ὡς καὶ τὸν «Σάντα Κλάους», ἤτοι τὸν εὐρωπαϊκὸ «Ἅη – Βασίλη» ἀντικατέστησαν μὲ τὸν Krampus. Ἀλλὰ ἄς δοῦμε ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ «ἀντὶ-Ἅη-Βασίλης»: Ἕνα τερατῶδες πλάσμα, «Μὲ τεράστια κέρατα, σκοῦρα μαλλιὰ καὶ μυτεροὺς κυνόδοντες, βρίσκεται στὸν ἀντίποδα τοῦ Ἁγίου Βασίλη, φοράει μία ἀλυσίδα μὲ κουδούνια καὶ κρατάει μπαστούνι ἀπὸ σημύδα, γιὰ νὰ χτυπάει τὰ ἄτακτα παιδιὰ καὶ νὰ τὰ παίρνει μαζί του στὰ ἔγκατα τῆς Γῆς. […] σύμφωνα μὲ τὴν Σκανδιναβικὴ μυθολογία εἶναι ὁ γιὸς τῆς Χὲλ (τῆς κόρης τοῦ Λόκι καὶ βασίλισσας τοῦ Χελχάϊμ, τοῦ κάτω κόσμου, τοῦ ἀντίστοιχου Ἅδη γιὰ τοὺς Νορβηγούς). Τὸ θρυλικὸ θηρίο μοιράζεται ἐπίσης κοινὰ χαρακτηριστικὰ μὲ ἄλλα τρομακτικὰ δαιμονικὰ ὄντα τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας ὅπως σάτυρους καὶ φαύνους. […] Πλέον ὁ Χριστουγεννιάτικος δαίμονας εἶναι ἀρκετὰ δημοφιλὴς τὴν περίοδο τῶν Χριστουγέννων στὴ Βόρεια Εὐρώπη…» ('Ιστολ. Ἀνεξήγητο)! Μὲ ἄλλα λόγια ὁ «ἔξω ἀπ' ἐδῶ» πῆρε τὴ θέση (καὶ) τοῦ «Ἅη–Βασίλη» στὶς ἀθῷες ψυχὲς τῶν παιδιῶν τῆς Εὐρώπης! Τί ἄλλο μποροῦν νὰ περιμένουν οἱ εὐρωπαῖοι μετὰ (καὶ) ἀπὸ αὐτό; Ἀσφαλῶς τὸν ἀναμενόμενο ἄνομο!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΣ ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Στὶς 23 Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου. Ὁ ὅσιος Εὐσέβιος ζοῦσε μέ μεγάλη σκληραγωγία καί ἄσκηση, κλεισμένος σέ ἕνα μικρό καί σκοτεινό κελλί, τό ὁποῖο δέν εἶχε κανένα παράθυρο. Μετά ἀπό πολλά χρόνια κάποιος ὅσιος Ἀμμιανός ἔκτισε ἕνα μοναστήρι στό ὁποῖο σύναξε πολλούς ἀδελφούς. Μή θέλοντας ὅμως νά γίνη ἡγούμενος, ἄν καί ἦταν ἄξιος παρακίνησε τόν Εὐσέβιο νά ἀναλάβη αὐτός.Ὁ Εὐσέβιος ὑπάκουσε καί πολιτευόταν μέ πολύ πραότητα, ταπεινοφροσύνη ἀλλά καί πολύ κακοπάθεια, διότι ἔτρωγε ἀνά τρεῖς ἤ τέσσερις ἡμέρες περιζωσμένος μέ σιδερένια ζώνη καί βαρειά ἀλυσίδα στόν λαιμό του, μέ σκοπό νά καταισχύνη τίς μηχανορραφίες τοῦ διαβόλου. Ὁ ἀοίδιμος Εὐσέβιος ἀφοῦ ἔζησε στήν παροῦσα ζωή μέ μεγάλη ἄσκηση καί κακοπάθεια ἀπῆλθε πρός τά οὐράνια σκηνώματα παραδίδοντας στόν Κύριο ἐν εἰρήνῃ τό πνεῦμα του.

Σεβ. Κορίνθου: Δυνάμεις ὁλοκληρωτισμοῦ ἐπεχείρησαν νὰ πλήξουν τὴν οἰκογένειαν

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου ἐξεδόθη τὴν 12ην Ἰανουαρίου ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Μὲ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 10 Ἰανουαρίου, στὴν "Κροκίδειο Αἴθουσα", ἡ 6η Συνάντηση τῆς Σχολῆς Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, ποὺ ἦταν καὶ ἡ πρώτη μετὰ τὶς ἑορτὲς τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους. Προσκεκλημένη γιὰ νὰ ὁμιλήσει ἡ συνήχος Καθηγήτρια τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας καὶ ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν Κατηχήτρια στὶς Ἐνορίες τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας Ποσειδωνίας Κορίνθου κ. Αἰκατερίνη Γκιώνη, ἡ ὁποία ἀνέπτυξε τὸ θέμα: "Ἡ συμπαράσταση τοῦ Κατηχητῆ στὸ παιδὶ τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς χωρίζουν". Μὲ ἐξαιρετικὴ σαφήνεια, μὲ λόγο γλυκὺ καὶ παραμυθητικὸ ἡ ἔμπειρη Κατηχήτρια σκιαγράφησε τὸν εὐαίσθητο ψυχικὸ κόσμο τῶν παιδιῶν, ὅταν αὐτὰ βιώνουν τὸν χωρισμὸ τῶν γονιῶν τους.

Ἡ Ἐκκλησία μας, εἶπε ἡ ὁμιλήτρια, εἶναι οὐσιαστικὰ παροῦσα πάντοτε, σὰν φιλόστοργη μητέρα, σὲ κάθε χαρὰ ἢ θλίψη τῶν παιδιῶν της. Ὅλα τὰ στάδια ἑνὸς διαζυγίου εἶναι ἐπώδυνα γιὰ τὰ παιδιὰ ὅλων τῶν ἡλικιῶν καὶ αὐτὴ ἡ ἐμπειρία τὰ συνοδεύει γιὰ ὅλη τους τὴν ζωή.Παράλληλα ἡ κ. Γκιώνη κατέδειξε τὴν μεγάλη σημασία, τὴν ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνυπολόγιστη ἀξία τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ γεμάτη στοργὴ Αὐτὴ ἀγκαλιάζει κυριολεκτικὰ τὸ κάθε παιδί, ἄρα καὶ αὐτὸ τῶν χωρισμένων γονιῶν, ἀναπληρώνοντας, πολλὲς φορές, ὡς κάποιο βαθμὸ ἢ συμπληρώνοντας τὸ ἔργο τῆς οἰκογένειας στὴν προσπάθειά της νὰ συνειδητοποιήσει αὐτὸ ὅτι ἀνήκει στὴν μεγάλη Οἰκογένεια τοῦ Θεοῦ, στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα, στὴν Ἐνορία, ἐπουλώνοντας ἔτσι τὶς ὅποιες πληγὲς ἄφησε ὁ χωρισμὸς τῶν γονιῶν του.

Τὴν ἐκλεκτὴ ἐκπαιδευτικὸ καὶ Κατηχήτρια συνεχάρη μὲ θερμοὺς λόγους ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένάρχης κ. Διονύσιος, μεταφέροντας στὸ πυκνὸ ἀκροατήριο καὶ τὶς ἑόρτιες εὐχές του. Κλείνοντας τὴν συνάντηση, ἀφοῦ ἀπάντησε στὶς ἐρωτήσεις ποὺ ἐτέθησαν, μεταξὺ ἄλλων εἶπε: "Ἀπὸ τὸν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο δυνάμεις, οἱ ὁποῖες ἐμπεριέχουν ὁλοκληρωτισμό, πειραματίστηκαν στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ δομὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, στοχεύοντας μακροπρόθεσμα νὰ πλήξουν τὸν ἱερὸ θεσμὸ τῆς οἰκογένειας. Καλούμαστε, λοιπόν, ὅλοι, κατέληξε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ καθένας ἀπὸ τὴν πλευρά του, ὅσοι νοιάζουμε τὰ παιδιά μας, νὰ συνεισφέρουμε γιὰ αὐτὴν τὴν ἀποκατάσταση, στηρίζοντας καὶ προβάλλοντας τὸ Κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ παρὰ τὶς ἀνθρώπινες ἀτέλειες καὶ ἐλλείψεις, ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι τὸ πιὸ ἐγγυημένο καὶ ἀσφαλέστερο κοινωνικὸ πλαίσιο γιὰ τὴν ὀρθὴ διαπαιδαγώγηση τῶν νέων μας "ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου..."».

Ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν Θεολογίαν τῶν Πατέρων ἡ «ἀποδοχὴ» τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου ἐκ μέρους Ὀρθοδόξων θεολόγων

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

"στοιχείου" τοῦ Κυρίου στὴν θεία Εὐχαριστία», καί αὐτό τό «οὐσιῶδες» στοιχεῖο «εἶναι ὁ Ἀνώτατος Ποντίφικας». Οἱ ἑκτός τῆς «Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας» ἐκκλησιαστικές κοινότητες μποροῦν «νά ἔχουν τόν Χριστό στήν Εὐχαριστία», ἀλλά «εἶναι "τραυματισμένες", διότι στεροῦνται τοῦ ἐκπροσώπου του στήν γῆ, δηλαδή τοῦ Ἀνώτατου Ποντίφικος».

Τό **ἕκτο σημεῖο** εἶναι ὅτι στήν ἀπόφαση τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου ἀπουσιάζει παντελῶς ἡ διάκριση τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μάλιστα ὑποστηρίζεται ὅτι καί ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀκόμη καί σέ αἱρετικούς καί σχισματικούς ἐνεργεῖ ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, χωρίς νά γίνεται διασάφηση τί Χάρη ἐνεργεῖ. Κατά τήν διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἁπλή, ἐν τούτοις ὑπάρχουν διάφοροι βαθμοί μεθέξεώς της, ἀνάλογα μέ τά ἀποτελέσματά της. Ἔτσι, ὅλη ἡ κτίση μετέχει στήν δημιουργική, συνεκτική καί προνοητική ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ὅμως «τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐνεργεῖ καθαίροντας, φωτίζοντας καί ἁγιάζοντας μόνον μέσα στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας». Ἄν ὑπῆρχε ταυτότητα ἐνεργειῶν, τότε δέν θά ὑπῆρχε διάκριση, ὁπότε ὅλα τά κτίσματα θά μετεῖχαν στήν θεοποιό ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, πράγμα πού εἶναι ἀπαράδεκτο ἀπό πατερικῆς πλευρᾶς.

Τό **ἕβδομο σημεῖο** εἶναι ὅτι στό διάταγμα περί Ἐκκλησίας καί περί Οἰκουμενισμοῦ τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου ἀπουσιάζει παντελῶς ὁποιαδήποτε ἀναφορά στίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου πρίν καί μετά τό Βάπτισμα, δηλαδή τά διατάγματα αὐτά «στεροῦνται μιᾶς στοιχειώδους δαιμονολογίας». Ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο «ἵνα λύσῃ τά ἔργα τοῦ διαβόλου» (Α' Ἰω. γ', 8), ὁπότε ἡ ἀπουσία ὁποιασδήποτε δαιμονολογίας ἔχει συνέπειες στήν Χριστολογία καί τήν Ἐκκλησιολογία. Εἶναι γνωστόν ὅτι στίς Κατηχήσεις πού προηγοῦνται τοῦ Βαπτίσματος γίνονται οἱ «ἐξορκισμοί» καί ἡ ἀποταγή τοῦ διαβόλου καί τῶν ἐνεργειῶν του.

Τό **συμπέρασμα** τῆς διατριβῆς αὐτῆς εἶναι ὅτι ἡ Β' Βατικανή Σύνοδος «ἀντιπροσώπευε μιά ρήξη μέ τό ἄμεσο παρελθόν της καί τήν ἐκκλησιολογία τοῦ Πίου XII, ἀλλά δέν σήμαινε καί ἐπιστροφή στίς ἀρχέγονες ρίζες καί συγκεκριμένα στήν πατερική παράδοση περί Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Καί οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τίθενται μέσα στήν προοπτική τοῦ οἰκουμενισμοῦ καί τήν προοπτική ὅτι ὑπάρχει μεταξύ ὅλων τῶν Χριστιανῶν ἑνότητα, ἔστω καί μέ μιά ἁπλή μορφή καί καλοῦνται νά ἀποκτήσουν τήν πλήρη ἑνότητά τους, ὅταν ἀποδεχθοῦν τήν ἐξουσία τοῦ Πάπα. Ὁπότε, κατά τήν Σύνοδο αὐτή ἡ ἐκκλησιαστική διαίρεση δέν εἶναι δογματική, δέν ἀφορᾶ τήν πίστη, δέν εἶναι ἐκκλησιαστική, ἀλλά ἁπλῶς κανονική, συνδέεται μέ τήν ἀναγνώριση τοῦ Πάπα ὡς ἀρχηγοῦ ὅλου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἔτσι ἐξηγεῖται καί ὁ τρόπος πού πολλοί οἰκουμενιστές ὁμιλοῦν γιά τόν διάλογο μεταξύ τῶν «Ὀρθοδόξων καί τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν».

Ὁ συγγραφεύς τῆς διατριβῆς αὐτῆς καταλήγει στήν ἑξῆς ἐπισήμανση:

«Τό συμπέρασμά μας εἶναι πώς ἡ νέα ἐκκλησιολογία τοῦ UR (διάταγμα περί Οἰκουμενισμοῦ τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου) συνιστᾶ τήν πνευματική καί θεολογική πρόκληση τῶν ἡμερῶν μας, ἔναντι τῆς ὁποίας κάθε Ὀρθόδοξος Χριστιανός παραμένει ἀδιάφορος, μέ διακινδύνευση τοῦ ἑαυτοῦ του, διότι ἐγκυμονεῖ σωτηριολογικές συνέπειες. Ἐν ὄψει μίας τρομακτικά διχαστικῆς καί παραπλανητικῆς αἵρεσης, καλούμεθα νά συνομολογήσουμε σήμερα τόν Χριστό, ὅπως ἔπραξαν οἱ πρόγονοί μας τήν ἐποχή τοῦ Ἀρειανισμοῦ. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεώς μας, ὡστόσο, δέν εἶναι ἁπλῶς στό πρόσωπό του στήν Ἐνσάρκωση, ἀλλά στό πρόσωπό του στήν συνέχεια τῆς Ἐνσαρκώσεως, στήν Ἐκκλησία. Τό νά ὁμολογεῖ κανείς τήν πίστη σήμερα σημαίνει νά ὁμολογ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Ἰσλαμικαὶ Σπουδαὶ ἢ πρόκλησις;

*Τοῦ **Χρήστου Κ. Οἰκονόμου,** τ. Κοσμήτορος Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, τ. Προέδρου τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας ΑΠΘ*

Τὸ θέμα τῶν ἰσλαμικῶν σπουδῶν παίρνει τελείως διαφορετικὴ διάσταση μὲ τὴν ἐκστρατεία στὰ ΜΜΕ τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος Θεολογίας κ. Χρυσόστομου Σταμούλη καὶ τὴν ἐπιτιμητικὴ ἐπιστολὴ ποὺ οἱ Μουφτῆδες τῆς Θράκης ἀπευθύνουν στὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας. Ὡστόσο ἡ ἀπάντηση τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος κ. Θεόδωρου Γιάγκου ἀποκαθιστᾶ τὴν πραγματικὴ ἐπιστημολογικὴ καὶ θεολογικὴ διάσταση τοῦ προβλήματος καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία εἶναι μία πρόκληση. Θεωρῶ τὸ θέμα τῆς ἵδρυσης τῶν ἰσλαμικῶν σπουδῶν ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεολογίας ὡς τὸ σοβαρότερο πρόβλημα ποὺ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης στὸ παρὸν καὶ στὸ προσεχὲς μέλλον ἐὰν ὑλοποιηθεῖ ἡ ἵδρυσή του. Εἶναι γνωστὸ ποιὸ ὑψηλόβαθμο στέλεχος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας συντονίζει τὸ ὅλο πρόγραμμα τῶν ἰσλαμικῶν σπουδῶν καὶ ἔχει ἐπηρεάσει τὸν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ φαίνεται ὅτι ἐνορχηστρώνεται ἕνας ἀγώνας ἀλλοίωσης τῶν θεολογικῶν σπουδῶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴ μεταβολή τους σὲ θρησκειολογικές. Ἐὰν οἱ Μουφτῆδες διαθέτουν τέτοιο πατριωτισμό, ποὺ ἐκφράζουν στὴν ἐπιστολὴ τους πρὸς τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας, θὰ ἤθελα νὰ τοὺς προτείνω νὰ συνυπογράψουμε ὡς συμπατριῶτες ἕνα ἔγγραφο καταδίκης τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς στὴν Κύπρο καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιᾶς στὴν κατεχόμενη Βόρεια Κύπρο, ποὺ κλείνει ἤδη φέτος σαράντα ὁλόκληρα χρόνια διχοτόμησης. Γίνεται, λοιπόν, ἀντιληπτὸ ὅτι ἡ εὐαισθησία τάχα περὶ δικαιωμάτων τῶν Μουφτήδων ἀποτελεῖ ἕνα πρόσχημα προκειμένου νὰ εἰσβάλει τὸ Ἰσλὰμ στὶς Θεολογικὲς Σχολές. Ἡ πεισματικὴ ὑποστήριξη τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος Θεολογίας γιὰ τὴν ἵδρυση τῶν ἰσλαμικῶν σπουδῶν ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη ἀλλοίωση τῶν θεολογικῶν σπουδῶν στὴ Θεσσαλονίκη στὸ σήμερα καὶ τὸ αὔριο. Ἐπιστημολογικά, ἔχω ἐπισημάνει πολλὲς φορὲς ὅτι τὸ ὅλο πρόγραμμα ἀποτελεῖ μία πρόκληση, διότι ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας «πουλᾶ» πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει. Προσπαθεῖ νὰ «πουλήσει» πρόγραμμα ἰσλαμικῶν σπουδῶν, ἐνῶ δὲν τὸ ἔχει, νὰ τὸ ἐπανδρώσει μὲ καθηγητὲς μέλη τοῦ Τμήματός του, οἱ ὁποῖοι οὐδεμία σχέση ἔχουν μὲ τὶς ἰσλαμικὲς σπουδές. Ἡ δὲ μία καὶ μόνη καθηγήτρια ποὺ διαθέτει γιὰ τὸ διάλογο Ἰσλὰμ καὶ Θεολογίας, τὸ Κοράνιο ἐκφράζει μία σαφῶς ὑποτιμητικὴ ἄποψη γι' αὐτὴν ὡς γυναίκα. Ἐξάλλου καὶ ἡ ἵδρυση στὸ χῶρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τμήματος εἰσαγωγῆς ἰσλαμικῶν σπουδῶν θὰ ἀποτελεῖ μόνιμα μιὰ πυριτιδαποθήκη, ἡ ὁποία θὰ ὁδηγήσει σὲ συγκρουσιακὲς καταστάσεις κατ' ἀποκλειστικότητα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἰσλαμιστῶν. Αὐτὸ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὰ καθημερινὰ γεγονότα ποὺ λαμβάνουν χώρα σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου θέλει νὰ πραγματοποιήσει τὸν ἐπεκτατισμὸ του τὸ Ἰσλάμ. Οἱ πρόσφατες δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκίας κ. Ταγὶπ Ἐρντογάν ἐπιβεβαιώνουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Δὲν ἔχω καμία ἀντίρρηση τὸ Κράτος νὰ μελετήσει τρόπους λύσεως τοῦ προβλήματος τῶν σπουδῶν τῶν ἑλλήνων μουσουλμάνων στὴν τριτοβάθμια ἐκπαίδευση. Ὑπάρχουν συναφεῖς σπουδὲς ὅπως ἀραβικὲς σπουδές, παιδαγωγικὲς σπουδές, σπουδὲς πολιτισμοῦ κ.τ.λ. καὶ μποροῦσε γιὰ τὴ λύση τοῦ θέματος νὰ γίνει σοβαρὸς ἐπιστημονικὸς καὶ ὑπεύθυνος διάλογος μὲ τὰ δυὸ Τμήματα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ μὲ ὅλους τούς ἁρμόδιους φορεῖς. Ἀσφαλῶς ὄχι μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ποὺ προωθεῖ τὸ ζήτημα ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας, ὁ ὁποῖος ἀγνοεῖ προκλητικότατα τὶς ἀντίθετες πρὸς αὐτὸν ἀπόψεις τοῦ Τμήματός του καὶ φέρεται μὲ ἐπιδεικτικὰ ὑποτιμητικὸ τρόπο στὸ ἰσότιμο Τμῆμα τῆς Σχολῆς του, ποὺ εἶναι τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ ποὺ ἀποφάσισε νὰ ἀπορρίψει τὴν ἵδρυση τμήματος ἰσλαμικῶν σπουδῶν στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης. Συνεπῶς, ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας σέβεται τὶς δημοκρατικὲς διαδικασίες, ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν τῶν δυὸ τμημάτων ἔχει ἀπορρίψει τὴν πρότασή του. Ὡστόσο, ἐὰν ἡ τελικὴ ἀπόφαση παρθεῖ μόνο ἀπὸ τὰ τρία μέλη τῆς Κοσμητείας, αὐτὸ θὰ ἀποτελεῖ παραβίαση τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν καὶ παραποίηση τῆς βούλησης τῆς πλειοψηφίας τῶν δυὸ τμημάτων. Ἐὰν τὸ Κράτος θέλει νὰ ἐφαρμόσει πολιτικὴ διάλυσης τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν στὴν Ἑλλάδα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ ΑΠΘ τοῦ προσφέρει μία χρυσὴ εὐκαιρία. Ὁ ζῆλος τῶν Μητροπολιτῶν Ἑλένης, Κομοτηνῆς, Ἀλεξανδρούπολης καὶ Διδυμοτείχου θὰ μποροῦσε νὰ ἐξαντληθεῖ μὲ δημοκρατικὲς διαδικασίες καὶ σὲ συνεννόηση τῶν δυὸ τμημάτων. Ἐφόσον οἱ παραπάνω Μητροπολίτες ἐνδιαφέρονται τόσο πολὺ γιὰ τὴν ἵδρυση τέτοιων σπουδῶν μποροῦν νὰ τὶς φιλοξενήσουν μὲ ὁποιονδήποτε τίτλο οἱ ἴδιοι ἐπιθυμοῦν στὶς Μητροπόλεις τους. Θεωρῶ τὴν ἐμμονὴ τῶν Μητροπολιτῶν ποὺ προανέφερα ὡς εὔσχημο τρόπο νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ δικό τους πρόβλημα καὶ μὲ εὐκολία νὰ ἐμπλέξουν ἄλλους. Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀγνοεῖται καὶ προκαλεῖται ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος καθὼς ἐπίσης ἀποσιωπεῖται ἡ ἄποψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀσφαλῶς εἶναι σαφῆ τὰ διοικητικὰ ὅρια καὶ οἱ ἁρμοδιότητες τῆς διοικούσας Ἐκκλησίας καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν ὡς Πανεπιστημιακῶν μονάδων. Ὅμως θεωρῶ τὸ παιχνίδι συμπόρευσης μόνο τεσσάρων Μητροπολιτῶν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας ὡς ἀνεξαρτητοποίηση τῆς Θεολογίας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Στὴ δική μου θεολογικὴ σκέψη Θεολογία ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει καὶ Ἐκκλησία χωρὶς Θεολογία δὲ νοεῖται. Διὰ ταῦτα, ἡ ἄποψή μου εἶναι νὰ χαραχθοῦν δυὸ κόκκινες γραμμές. Στὴν πρώτη, σὲ καμία περίπτωση δὲν πρέπει νὰ ἐνταχθοῦν οἱ ἰσλαμικὲς σπουδές, συνολικά, στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης. Στὴ δεύτερη, σὲ καμία περίπτωση δὲν πρέπει στὸ χῶρο ποὺ στεγάζεται ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης νὰ λειτουργήσουν καὶ οἱ ἰσλαμικὲς σπουδές. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Σταμούλη ὅτι ἂν δὲν πετύχει τὸ πρόγραμμα τὸ διαλύουμε, ἀποτελεῖ τουλάχιστον ἄστοχη τοποθέτηση. Τὸ Ἰσλὰμ ὅ,τι καταλαμβάνει δὲν τὸ ἐπαναφέρει ποτὲ στὴν ἀρχική του κατάσταση. Κάθε εἴδους σκοπιμότητες δὲν πρέπει νὰ ὑπερκερνοῦν τὰ θέματα τῆς Ἐπιστήμης, πολὺ δὲ περισσότερο τῆς Θεολογίας.

Ο ΟΡΚΟΣ

Τά τελευταῖα χρόνια ὁ ὅρκος ἔχει πάρει τέτοιες διαστάσεις, πού καθημερινά χιλιάδες ἄνθρωποι τόσο ἀνώδυνα ὁρκίζονται κυρίως γιά λόγους συμφέροντος.

Τί λέγει ὁ Ἅπ. Ἰάκωβος: «Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον» (Ἰακ. ε΄ 12). Δηλαδή προπάντων, ἀδελφοί μου, μή ὁρκίζεσθε μήτε στόν οὐρανό μήτε στήν γῆ μήτε κάποιον ἄλλο ὅρκο.

«Οὐ λήψεται τό ὄνομα Κυρίου ἐπί ματαίῳ».

Ἄς εἶναι τό ναί πραγματικό ναί καί τό ὄχι πραγματικό ὄχι.

Ὅταν ὁρκιζώμαστε πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψη μας ὅτι βάζουμε ἐγγυητή τόν ἴδιο τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Τό χειρότερο ἀκόμη εἶναι, ὅταν ψευδορκιζώμαστε. Ἀλλοίμονό μας. Βαρειά καί ἡ πράξη. Βαρειά καί ἡ τιμωρία.

Κάποτε ἐσυκοφάντησαν τόν Ἅγ. Νάρκισσο, τόν Πατριάρχη Ἱεροσολύμων (7 Αὐγούστου). Στό δικαστήριο παρουσιάσθηκαν τρεῖς καί ὑπεστήριξαν μέ ὅρκο τήν συκοφαντική κατηγορία.

– Φωτιά νά μέ κάψη, ἄν ὁρκίζωμαι ψέμματα, εἶπε ὁ πρῶτος.

– Κακή ἀρρώστια νά μέ βρῆ, εἶπε ὁ δεύτερος, ἄν δέν λέγω ἀλήθεια.

– Καί ἐγώ νά στραβωθῶ, πρόσθεσε ὁ τρίτος.

Ἔπειτα ἀπό αὐτούς τούς ὅρκους, οἱ ἄνθρωποι μέν τούς πίστεψαν, ὁ Θεός ὅμως τούς ἔστειλε παραδειγματική τιμωρία.

Τοῦ πρώτου ἔπιασε φωτιά τό σπίτι, χωρίς νά βρεθῆ ἡ αἰτία, καί ἐκάηκε μέσα καί αὐτός καί ἡ οἰκογένειά του ὁλόκληρη. Ὁ δεύτερος, ἀρρώστησε ἀπό ἀσθένεια ὀδυνηρή καί ἀφοῦ ἐπί μακρόν βασανίσθηκε, στό τέλος ἀπέθανε μέσα σέ φρικτούς πόνους. Ὁ τρίτος, ὅταν εἶδε τήν σκληρή τιμωρία τῶν συνενόχων του, μετενόησε καί ἔχυσε τόσα δάκρυα, ὥστε τυφλώθηκε καί ὑπέφερε σέ ὅλη του τή ζωή.

Καί αὐτή εἶναι ἡ ἐδῶ, σέ αὐτή τήν ζωή τιμωρία. Μετά θάνατο ποιά θά εἶναι ἡ τιμωρία, ἀφοῦ δέν θά ὑπάρχη μετάνοια καί ἐξομολόγηση;

* * *

Καί ἄλλο ἕνα παράδειγμα ἐπιορκίας διαβάζουμε στό βίο τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου (20 Ἰανουαρίου):

«Κοντὰ ἐκεῖ στὸ Μοναστήρι ἦταν τὸ χωριὸ Φαράν, ὅπου βρισκόταν ἕνας τσοπᾶνος, Κυριακὸς ὀνομαζόμενος. Σ' αὐτὸν ἔδωκε ἕνας φτωχὸς δέκα πρόβατα νὰ τὰ βόσκη. Ἦλθε καιρός, ποὺ ὁ ἄνθρωπος τὰ χρειάσθηκε νὰ τὰ πουλήση. Τὰ ζήτησε ἀπὸ τὸν τσοπᾶνο, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ ἐπέστρεψε μόνο ὀκτώ. Ὁ πτωχός ἐπέμενε ὅτι ἦταν δέκα. Τότε τοῦ λέγει·

— "Παίρνεις ὅρκο στὸν Ἅγιο Εὐθύμιο κι ἐγὼ ἄς τὰ χάσω".

Ὁ θρασύς προχώρησε γιὰ τὸν τάφο. Βλέποντας ὅμως ὁ φτωχός, ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ εὐαισθησία, τοῦ εἶπε·

— Πᾶμε ἀδελφέ, κι' εἶναι σὰν νὰ ὁρκίστηκες.

Ἐκεῖνος προχώρησε, ἔφθασε στὸν τάφο κι' ὁρκίστηκε.

Τὸ βράδυ βλέπει νὰ ἀστράφτη τὸ δωμάτιό του καὶ φαίνεται ἕνας καλόγερος ποὺ εἶχε κοντά του πέντε νέους. Ὁ καλόγηρος τὸν κοίταξε μὲ ἄγριο βλέμμα καὶ τοῦ εἶπε·

— Πῶς ἐτόλμησες νὰ ὁρκιστῆς στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου, ἄθλιε;

Διέταξε τοὺς νέους νὰ τὸν τεντώσουν κάτω καὶ ὁ πέμπτος χτυποῦσε μὲ ἕνα ραβδί. Ἐπόνεσε τόσο πολὺ ὁ ψεύδορκος ποὺ ἐφώναζε δυνατά. Τότε ἦλθαν οἱ γείτονες, ὡμολόγησε τὴν ἐπιορκία του καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τὸν πᾶνε στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου. Στὸ Μοναστήρι ἔμεινε δύο μέρες. Ἡ κοιλιὰ του ἔσπασε κι' ἀπὸ τὸ στόμα ἔβγαζε αἷμα. Τὸν πῆραν πάλι στὸ σπίτι, ὅπου καὶ πέθανε ὁ δυστυχής ἐν μέσῳ πόνων».

* * *

Λέγει ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Πώ, πὼ ὑπερβολικὴ ἀναισθησία, πώ, πὼ ἀναίδεια. Ἐνῶ εἶσαι σκουλήκι καὶ χῶμα καὶ σκόνη καὶ καπνός, θέλεις τὸν Κύριό σου ἐγγυητή, καὶ τὸν ὅρκο ἐξαναγκάζεις τοὺς ἄλλους νὰ σοῦ δώσουν. **Πές μου, ἂν συνέβαινε οἱ δοῦλοι σας νὰ φιλονικοῦν μεταξύ τους καὶ νὰ μὴ πιστεύουν τοὺς ἑαυτούς τους, κι ἔλεγε ὁ ὁμόδουλος, ὅτι δὲν θὰ παραιτηθῆ μέχρις ὅτου λάβη ἐγγυητὴ τὸν κοινὸ κύριο, ἆραγε δὲν θὰ τιμωριόταν μὲ πολλὰ χτυπήματα καὶ δὲν θὰ μάθαινε ὅτι πρέπει σ' ἄλλα νὰ χρησιμοποιῆ τὸν κύριο καὶ ὄχι σὲ τέτοια; Τί λέγω ὁμόδουλο; Γιατί ἂν προτιμοῦσε σεβασμιότερο ἄνδρα, δὲν θὰ θεωροῦνταν τὸ πρᾶγμα προσβολή;**

[Ἀπ' τὴν Θ΄ Ὁμιλία του «ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ»]

Στόμα ποὺ δὲν γνωρίζει νὰ ὁρκίζεται, γρήγορα καὶ τὸν Θεὸ στὶς προσευχὲς θὰ προσελκύση, καὶ στὸ διάβολο θὰ δώση θανάσιμο κτύπημα. Στόμα ποὺ δὲν γνωρίζει νὰ ὁρκίζεται, οὔτε νὰ ὑβρίζη θὰ μάθη.

Ὅπως ἀκριβῶς ἀπὸ κάποιο σπίτι ποὺ καίγεται, ἔτσι βγάλε ἀπ' τὴ γλώσσα σου τὴ φωτιὰ αὐτὴ καὶ πέταξέ την ἔξω. Κάνε αὐτὴ νὰ ἀναπνεύση γιὰ λίγο. Κάνε τὴν πληγὴ ἀσθενέστερη.

[Ἀπ' τὴν ΙΑ΄ Ὁμιλία του «ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ»]

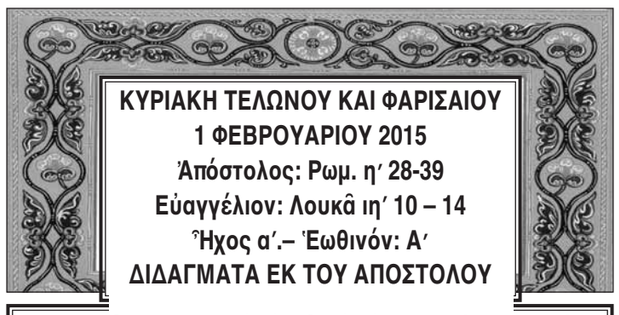

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2015
Ἀπόστολος: Ρωμ. η΄ 28-39
Εὐαγγέλιον: Λουκᾶ ιη΄ 10 – 14
Ἦχος α΄.– Ἑωθινόν: Α΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

"Τὶς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;"

Ἔρχονται κάποιες στιγμὲς στὴ ζωή τοῦ πιστοῦ ποὺ φαίνεται νὰ θλίβεται ὑπερβολικά, νὰ στενοχωρεῖται καὶ νὰ δοκιμάζεται ἡ πίστις του. Οἱ αἰτίες τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι τόσο ἐσωτερικές, ὅσο καὶ ἐξωτερικές. Ὁ δὲ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὁ "ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος" προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθεῖ αὐτὲς τὶς περιστάσεις ὥστε νὰ χτυπήσει καὶ νὰ κλονίσει τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ στὶς καρδιὲς τῶν πιστῶν.

Γι' αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς περιστάσεις, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν θὰ γράψει ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὰ χάνουμε καὶ νὰ ὑποχωροῦμε στὸν ἀγῶνα μας, ἀφοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι βοηθὸς στὶς ἀδυναμίες τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε, διά τῆς ἀποδοχῆς τῆς Ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως, γίναμε κλητοί. Καὶ θὰ μᾶς τονίσει : "οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν" (Ρωμ. Η΄ 28). Δηλ. σ' κείνους ποὺ ἀγαποῦν τὸν Θεό, τὰ πάντα συνεργοῦν γιὰ τὸ καλό τους. Ἀλλὰ γιὰ νὰ συμβαίνει αὐτό, προαπαιτεῖται ἡ ἀγνὴ προαίρεσις καὶ τὸ ναὶ τοῦ ἀνθρώπου στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς προγνωρίζει τὴν ἀποδοχὴ ἢ τὴν ἀπόρριψη τῆς κλήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀφοῦ προηγηθεῖ ἡ ἀποδοχὴ στὴν συνέχεια ἡ χάρις καταρτίζει τὸν πιστὸ ὥστε νὰ γίνει "σύμμορφος τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ". Ἑπομένως δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ὁ αἴτιος τοῦ ἀρνητικοῦ, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος διά τῆς ἐλευθέρας του ἐπιλογῆς, ἐὰν τελικῶς ἐπιλέξει τὸ ἀντίθετο τοῦ θείου θελήματος.

Αὐτοὶ λοιπὸν ποὺ ἀπέδειξαν ἑαυτοὺς "κλητούς", ὁ Θεὸς τοὺς κατέστησε δικαίους καὶ κληρονόμους τῆς αἰωνίου δόξης. Καὶ κατόπιν αὐτῆς τῆς καταπληκτικῆς θεολογίας ποὺ ἀναπτύσσει θεοπνεύστως στὸ Ἱερὸ κείμενο, ὁ μεγάλος Ἀπόστολος ἐρωτᾷ: "εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τὶς καθ' ἡμῶν;". Ἐὰν δηλ. ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας, ποιὸς θὰ εἶναι ἐναντίον μας; Καὶ μέσα σὲ λίγες λέξεις, συμπυκνώνει τὸ κεφάλαιο τῆς Σωτηριολογίας, θέτοντας μία σειρὰ καιρίων ἐρωτημάτων. "Αὐτός ποὺ δὲν λυπήθηκε τὸν Μονογενῆ Υἱό Του, ἀλλὰ γιὰ χάρη μας τὸν παρέδωσε στὸν θάνατο, πῶς δὲν θὰ μᾶς χαρίσει μαζὶ μ' Αὐτὸν ὅλες τὶς χάριτες ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ σωτηρία μας;". Καὶ συνεχίζει: "Ἀφοῦ μᾶς χάρισε Αὐτόν, δὲν θὰ μᾶς χαρίσει καὶ τὰ ἄλλα ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ σωθοῦμε;". "Τὶς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν· τὶς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς...". Ποιὸς θὰ βρεθεῖ κατήγορος ἐναντίον ὅσων ὁ Θεὸς ἐξέλεξε; Οὐδείς! Διότι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὶς ἁμαρτίες μας. Ποιὸς θὰ μᾶς κατακρίνει; Κανείς. Διότι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε γιὰ ἐμᾶς, ἀλλὰ ἀνεστήθη καὶ τώρα κάθεται στὸν θρόνο δεξιὰ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς καὶ τώρα ὡς αἰώνιος ἀρχιερεὺς μεσιτεύει γιὰ ἐμᾶς. Ἀλλὰ εἴπαμε, ὅλα αὐτὰ μένουν ἀνενέργητα, μᾶλλον καταδικάζουν τὸν ἄνθρωπο, ὅταν αὐτὸς ἀρνεῖται τὴν κλήση ποὺ τοῦ παρέχει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Σὲ οὐδεμία δὲ τῶν περιπτώσεων αὐτὴ ἡ δικαίωση τοῦ Θεοῦ δὲν χαρακτηρίζεται ἀπὸ νομικιστικὲς διατάξεις καὶ ἀπὸ ἕνα δικαστικὸ πνεῦμα ὅπως ἀπαραδέκτως κηρύσσει ἡ πλανεμένη δυτικὴ "θεολογία" ποὺ τελικῶς ἀκυρώνει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Στὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ δείξει τὴν προθυμία ποὺ ἐκ μέρους του ἀπαιτεῖται, γιὰ νὰ βιώσει αὐτὴ τὴν ἀγάπη διά πίστεως μέσῳ τῶν θείων μυστηρίων, τῆς ἱερᾶς προσευχῆς καὶ γενικῶς τῆς ὀρθοδόξου καὶ μόνο πνευματικότητος.

Ἡ ζωή καὶ τὸ βίωμα ὅλων τῶν Ἁγίων της Ἐκκλησίας μας, αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πραγματικότητα διακηρύσσουν. Τὴν πραγματικότητα τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, καὶ ἐπάνω στὸ θέμα αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος θέτει ἕνα νέο συγκλονιστικὸ ἐρώτημα ποὺ στὴ συνέχεια ἀναπτύσσει μὲ ἀκατάβλητο ἐνθουσιασμὸ καὶ πάλλουσα συγκίνηση. "Τις ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;" Ποιὸς λοιπὸν μπορεῖ νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀγάπη ποὺ ἔδειξε σὲ μᾶς ὁ Χριστός; "Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;".

Καὶ τοῦτο τὸ τονίζει διότι οἱ χριστιανοί, ὅπως βλέπουμε καὶ σήμερα σὲ πολλὰ σημεῖα τοῦ κόσμου, δέχονται τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου, ἐπαληθεύοντας τὸν ψαλμῳδό: "ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς". Ναί, ἀποτελεῖ τοῦτο ἀλήθεια ἀναντίρρητη, ἀφοῦ οἱ ἐχθροί τῆς πίστεως, (ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοί) μᾶς θεωροῦν ὡς πρόβατα γιὰ σφαγή. Ὅσοι μάλιστα προσπαθοῦν νὰ ἀλλοιώνουν ὑπούλως καὶ σατανικῶς τὸ δόγμα καὶ τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, λυσσοῦν στὴν κυριολεξία ἐναντίον ὅσων διά τοῦ λόγου, τῆς γραφίδος καὶ τῆς ζωῆς τους στέκονται ἐμπόδιο καὶ ἀνάχωμα πίστεως στὰ ἄνομα σχέδια τῶν "καϊαφικῶν συνεδρίων".

Ὅμως οἱ γνήσιοι πιστοὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ὑπερνικοῦν μὲ τὴν βοήθεια καὶ τὴν χάρη τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγαπᾷ καὶ οὐδέποτε ἀφήνει τοὺς ἐκλεκτούς του ἀπροστάτευτους.

Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ στὴ συνέχεια γεμάτος πεποίθηση ὁ θεοκίνητος Ἀπόστολος κλείνει τὰ ὅσα γράφει γιὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ: "Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι οὔτε ἡ ἀπειλὴ τοῦ θανάτου, οὔτε τὰ θέλγητρα τῆς ζωῆς, οὔτε τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων, οὔτε οἱ περιστάσεις τῆς παρούσης ζωῆς, οὔτε τὰ μέλλοντα γεγονότα, οὔτε οἱ ἐπιτυχίες ποὺ ὑψώνουν τὸν ἄνθρωπο, οὔτε οἱ ταπεινώσεις ποὺ τὸν βυθίζουν στὴν ἀποτυχία, οὔτε ὁποιαδήποτε ἄλλη κτήση, διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴ ποὺ βλέπουμε, εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔδειξε ὁ Θεὸς μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Ἀλήθεια, ὅταν ὁ πιστὸς μελετᾷ τὰ ἱερὰ αὐτὰ κείμενα καὶ ὅταν ἀκούει ἀπὸ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας μας τούτη τὴν πραγματικότητα περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, εἶναι δυνατὸν νὰ παραδίδεται στὴ θλίψη καὶ τὴν ἀπογοήτευση, ὅταν ξεσποῦν τὰ κύματα τῶν πειρασμῶν; Οὐδέποτε. Ἀρκεῖ ἡ καρδιά μας νὰ φλέγεται ἀπὸ αὐτὴ τὴ μοναδικὴ ἀγάπη. Τὴν ἀγάπη ποὺ καίει ὁ,τιδήποτε κακὸ καὶ πυρπολεῖται γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν ἐν Χριστῷ ἀρετῶν, τουτέστιν αὐτῆς τῆς ἁγιότητος.

Δὲν ἔχουμε λοιπὸν παρὰ νὰ κάνουμε αἴτημα θερμοτάτης προσευχῆς, τὸ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἀγάπη αὐτὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

"Κύριε πρόσθες ἡμῖν πίστιν καὶ κατάρτιζέ μας ἔως τὴν τελευταία πνοὴ πρὸς τὴν ἰδικήν σου ἀγάπην". Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνστάνταρος

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Η ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
τιμώντας τή μνήμη τοῦ προστάτη της **Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** σᾶς προσκαλεῖ σέ **ἑορταστική ἐκδήλωση τήν Παρασκευή 30 Ἰανουαρίου 2015 στίς 6.30 μ.μ. στό Δημαρχεῖο Ἀμαρουσίου,**
μέ τό ἀκόλουθο πρόγραμμα:

• Παρουσίαση τοῦ προγράμματος ἀπό τόν πρωτοπρ. π. **Ἰωάννη Φωτόπουλο,** Νομικό καί Θεολόγο.

• Ἡ **Χορωδία «ἐν Ψαλτηρίῳ»** τοῦ **«Σχολείου Ψαλτικῆς»** θά ψάλει τροπάρια ἀπό τήν ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καί τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

• **Ὁμιλία** ἀπό τόν αἰδεσιμολογιώτατο **π. Βασίλειο Κοκολάκη** μέ θέμα:

**«Ἡ θεολογία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μέσα ἀπό τήν ἀσματική του

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τοῦ 2014 (Μέρος Β΄)

Γεγονότα εἰς βάρος τῶν Χριστιανῶν εἰς διεθνὲς ἐπίπεδον

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ν. Παπαθανασοπούλου***

ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ἐπίπεδο τὸ 2014 κυριάρχησαν οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ ἐκτελέσεις χιλιάδων Χριστιανῶν στὴ Μέση Ἀνατολὴ ἀπὸ τοὺς Τζιχαντιστὲς καὶ γενικὰ τὰ Μουσουλμανικὰ κράτη. Ἐπίσης καθημερινὲς ἦσαν οἱ ἐπιθέσεις σὲ βάρος τῆς Χριστιανοσύνης στὶς χριστιανικὲς χῶρες ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς ἐπιθετικῆς ἀθεΐας, τῆς μετανεωτερικῆς ἀντιλήψεως ζωῆς, ἐκείνων ποὺ εἶναι ὑπὲρ τῆς κατάργησης τῶν κατασταλαγμένων μέσα στοὺς αἰῶνες παραδοσιακῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν, γενικὰ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἴτε γιατὶ τὸν ἀντιμετωπίζουν ὡς τὸ «ὄπιο τῶν λαῶν», εἴτε γιατὶ τὸν ἀποκηρύττουν ὡς «παρωχημένο» καὶ ἐμπόδιο στὰ σχέδια τους.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα διεθνῶν ὀργανισμῶν 100.000 χριστιανοὶ ἐκτελοῦνται κάθε χρόνο στὸν κόσμο γιὰ τὶς θρησκευτικές τους πεποιθήσεις καὶ 200.000.000 δὲν ἔχουν τὰ στοιχειώδη δικαιώματα νὰ ἀσκοῦν ἐλεύθερα τὰ θρησκευτικά τους καθήκοντα. Κατὰ τὸ 2014 τὰ δέκα κράτη στὰ ὁποῖα περισσότερο διώχθηκαν οἱ Χριστιανοί, δηλαδὴ φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν καὶ πολλοὶ ἐκτελέστηκαν, εἶναι κατὰ σειρὰ ἐπιθετικότητας σὲ βάρος τῶν Χριστιανῶν: **1. Βόρεια Κορέα, 2. Σομαλία, 3. Συρία, 4. Ἰράκ, 5. Ἀφγανιστάν, 6. Σαουδικὴ Ἀραβία, 7. Μαλδίβες, 8. Πακιστάν, 9. Ἰράν, 10. Ὑεμένη.** Πλὴν τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος τῆς Βόρειας Κορέας ὅλες οἱ ἄλλες χῶρες εἶναι ἰσλαμικές.

Κατὰ τὸ 2014 ἰδιαίτερα ὑπέφεραν οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ἰρὰκ καὶ τῆς Συρίας. Ὑπολογίζεται ὅτι πάνω ἀπὸ 200.000 χριστιανοὶ **στὴ Συρία** ἐκτελέστηκαν ἢ ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὶς ἑστίες τους ἀπὸ τοὺς Σουνίτες τζιχαντιστές. Στὰ θύματα εἶναι καὶ ὁ Ἑλληνορθόδοξος Μητροπολίτης Χαλεπίου Παῦλος, ἀδελφὸς τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἰωάννου. Ὁ Μητροπολίτης Παῦλος ἀπήχθη ἀπὸ τοὺς ἰσλαμιστὲς τοῦ «Ἰσλαμικοῦ Κράτους Ἰρὰκ – Συρίας» στὶς 22 Ἀπριλίου 2013 καὶ ἔκτοτε ἀγνοεῖται ἡ τύχη του. Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 2014 ὁ Πατριάρχης κ. Ἰωάννης τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸ Χαλέπι, παρὰ τὸ ὅτι στὴν πόλη ὑπάρχει πάντα ὁ κίνδυνος ἐπανακατάληψής της ἀπὸ τοὺς τζιχαντιστὲς τρομοκράτες καὶ οἱ συνθῆκες διαβίωσης τῶν κατοίκων της εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολες.

Στὸ Ἰράκ ἀπὸ 1,5 ἑκατομμύρια, ποὺ ἦσαν πρὶν ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν τζιχαντιστῶν, ζήτημα εἶναι ἂν σήμερα ἔχουν ἀπομείνει 200.000. Σοβαρὰ προβλήματα ἀντιμετωπίζουν οἱ χριστιανοὶ στὸ Σουδὰν καὶ στὴ Λιβύη, καθὼς καὶ στὴ Νιγηρία, πάντα ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς μουσουλμάνους. Τὸ καθεστὼς τῆς Λιβύης, ποὺ οἱ δυτικὲς μεγάλες δυνάμεις ἐγκατέστησαν, θεωρεῖται ἡ χώρα τῆς Βόρειας Ἀφρικῆς, μὲ τὶς πιὸ δύσκολες συνθῆκες, γιὰ νὰ ζήσει ἕνας Χριστιανός. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς στὶς Ἰσλαμικὲς χῶρες εἶναι μάρτυρες, ἀφοῦ προτίμησαν τὸν θάνατο, ἀπὸ τὸ νὰ ἀλλαξοπιστήσουν καὶ νὰ γίνουν μουσουλμάνοι.

Εἰς τὰς χριστιανικὰς χώρας

Στὶς θεωρούμενες χριστιανικὲς χῶρες ἡ κατάπιεση τῶν χριστιανῶν γίνεται μὲ ἄλλους τρόπους. Κυρίως παραβιάζονται τὰ δικαιώματά τους, ἐκβιάζονται οἱ συνειδήσεις τους, καταργοῦνται οἱ ἀρχὲς καὶ οἱ ἀξίες τους. Στὴ σύγχρονη κοινωνία ἔχει ἐπιβληθεῖ ἕνα ἀθεϊστικὸ πολιτικὸ καὶ πολιτιστικὸ περιβάλλον, ἐχθρικὸ πρὸς τὸν Χριστιανισμό, στὸ ὁποῖο προωθεῖται ὁ συγκρητισμὸς ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ καὶ ἡ κατάργηση κάθε μεταφυσικῆς σκέψης ἀπὸ τὴν ἄλλη. Γεγονότα τοῦ 2014 δείχνουν αὐτὸν τὸν χριστιανικὸ ἀποχρωματισμὸ τῶν δυτικῶν κοινωνιῶν.

Στὴ Μεγάλη Βρετανία φέτος οἱ κάρτες τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν γιὰ τὰ Χριστούγεννα εἶχαν φωτογραφία τῶν φορτωμένων ἀπὸ χιόνια κτηρίων τους... Ἐπίσης στὴν ἴδια χώρα προωθεῖται ἡ ἄποψη πὼς ἡ Κυριακὴ εἶναι ὄχι γιὰ ἐκκλησιασμό, ἀλλὰ γιὰ ξεκούραση, ἀγορὲς (τὰ καταστήματα εἶναι ἀνοικτά), ἀθλητικὲς δραστηριότητες... Ἐπίσης προωθεῖται ἡ πλήρης ἀπελευθέρωση τῶν ἐκτρώσεων. Γενικὰ ἔχει πλέον ἐπικρατήσει πλήρως ἡ πολυπολιτισμικότητα, μὲ συνέπεια τὸν σχεδὸν πλήρη ἀποχριστιανισμὸ τῆς κοινωνίας. Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ὁμολογία μὲ τὴν ἐκκοσμίκευσή της ὄχι μόνο δὲν ἔχει τὴν πνευματικὴ δύναμη τῆς ἀντίστασης στὴν προωθούμενη μεταχριστιανικὴ ἐποχὴ στὴ Μεγάλη Βρετανία, ἀλλά, σὺν τῷ χρόνῳ, ἐντάσσεται σ' αὐτήν...

Στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν Πολιτεία τοῦ Κολοράντο μοναχὲς ὑποχρεώθηκαν νὰ πληρώσουν φόρο γιὰ τὴν ἀγορὰ προφυλακτικῶν καὶ τὴ δωρεὰν διάθεσή τους στὶς νέες κοπέλες! Ὅταν διαμαρτυρήθηκαν πῆραν τὴν ἀπάντηση πὼς ὀφείλουν νὰ πληρώσουν τὸ φόρο, ἂν θέλουν νὰ μὴ χρεωθοῦν μὲ ἕνα μεγάλο ποσὸ γιὰ πρόστιμο καὶ νὰ συνεχίσουν τὴ φροντίδα τους σὲ γέροντες ποὺ περιθάλπουν. Ὁ δικηγόρος τους δήλωσε γιὰ τὸ θέμα: «Προκαλεῖ ἐντύπωση πῶς ἡ ἰσχυρότερη κυβέρνηση τοῦ κόσμου δὲν μπορεῖ νὰ διαθέσει αὐτὰ τὰ προϊόντα χωρὶς νὰ ὑποχρεώσει τὶς μοναχὲς νὰ συμμετάσχουν στὴ διάθεση τῶν προφυλακτικῶν».

Στὴν Ἱσπανία καὶ στὴν Κόρντοβα τὸ Κόμμα «Ἑνωμένη Ἀριστερὰ» κατέλαβε αὐθαιρέτως τὸν προαύλιο χῶρο τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς πόλεως καὶ ἐγκατέστησε ἐκεῖ πολιτικὸ γραφεῖο.

Ἡ προπαγάνδισις ὁμοφυλοφιλίας - ἐκτρώσεων

Στὴ Γαλλία ἡ Κυβέρνηση Ὀλὰντ προωθεῖ τὴ μείωση τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, δυσκολεύοντας τὴ ζωὴ τῶν φυσιολογικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, ποὺ ἔχουν συνήθως πολλὰ παιδιά. Ἐπίσης ἡ γαλλικὴ κυβέρνηση προωθεῖ τὴν «εὐθανασία», ἀφοῦ, τὸν Ἰούνιο τοῦ 2014, τὸ γαλλικὸ ΣτΕ ἐνέκρινε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν σχετικὸ Νόμο. Ἀκόμη στὴ Γαλλία μέσα ἀπὸ κανάλια τῆς τηλεόρασης προπαγανδίζεται ὡς φυσιολογικὸς ὁ τρόπος ζωῆς τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ ἐξυβρίζονται ὅσοι δὲν συμφωνοῦν. Στὶς 9 Δεκεμβρίου 2014 καὶ στὸ κανάλι France2 δημοσιογράφοι προσκείμενοι στὰ λόμπι τῶν ὁμοφυλοφίλων ἐπετέθησαν μὲ σφοδρότητα κατὰ ἐκείνων ποὺ τάσσονται ὑπὲρ τῆς φυσιολογικῆς ζωῆς καὶ τῆς οἰκογένειας καὶ τοὺς κατηγόρησαν γιὰ καλλιέργεια μίσους, ἐπειδὴ ἔχουν ἄλλη ἄποψη... Οἱ Γάλλοι ἄθεοι ἡγέτες τῆς χώρας νομίζουν ὅτι ἂν ἐξοντώσουν τὸν Χριστιανισμὸ καὶ τὶς ἀξίες Του θὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐξάλειψη τῆς βίας καὶ τὴν ἐπιβολὴ τῆς εἰρήνης στὴ χώρα. Τὴν ἴδια ὥρα ἐπελαύνουν οἱ ἰσλαμιστὲς ποὺ βρίσκοντας ἀνοχύρωτη πνευματικὰ τὴ Γαλλία δημιουργοῦν μία ἐφιαλτικὴ κατάσταση βίας καὶ φανατισμοῦ. Ἡ Γαλλία ἀποχριστιανιζόμενη ἐξισλαμίζεται.

Στὸν Καναδᾶ προωθεῖται ἡ ἔκτρωση καὶ μετὰ τὴ γέννηση τοῦ μωροῦ, ἂν αὐτὸ πάσχει ἀπὸ βαριὰ ἀσθένεια.

Στὴν Ἐλβετία ἱδρύθηκαν, μὲ ἔγκριση τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως, κλινικὲς γιὰ «ἀξιοπρεπῆ ἔξοδο» τῶν ἡλικιωμένων καὶ τῶν ἀσθενῶν, δηλαδὴ γιὰ ἔμμεση ἐκτέλεση τῶν ἀνήμπορων ἀνθρώπων.

Στὴν Ὁλλανδία στὸ 2014 ὑπῆρξαν 42 πράξεις «εὐθανασίας» σὲ ψυχιατρικὲς κλινικὲς καὶ σὲ ἀνθρώπους μὲ ψυχικὰ νοσήματα. Ἰσχύει ἐπίσης, ἐδῶ καὶ χρόνια, ὁ γάμος τῶν ὁμοφύλων.

Στὸ Βέλγιο ἀπὸ ἐτῶν ἔχει καθιερωθεῖ ἡ «εὐθανασία» σὲ ἡλικιωμένους καὶ σὲ βαριὰ ἀσθένεια ἀνθρώπους. Ἰσχύει ἐπίσης ἀπὸ ἐτῶν, ὅπως στὴν Ὁλλανδία, ὁ γάμος τῶν ὁμοφύλων.

Στὴν Ἱσπανία καὶ στὴ Χιλὴ προωθήθηκε ἡ πλήρης ἀπελευθέρωση τῶν ἐκτρώσεων, ἀπόφαση ποὺ προκάλεσε ἀντιδράσεις σὲ ὀργανώσεις χριστιανικὲς καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Στὴν Ἱσπανία πρόσφατα ψηφίστηκε ὁ γάμος τῶν ὁμοφύλων καὶ προωθεῖται στὴ Χιλή, ὅπου πάντως βρίσκει ἰσχυρότατη ἀντίδραση.

Στὸν ΟΗΕ ὁμάδα εἰδικῶν συνιστᾷ στὴ Χιλὴ νὰ ψηφίσει Νόμο, μὲ τὸν ὁποῖο νὰ ἐπιτρέπονται οἱ ἐκτρώσεις καὶ στὰ ἀνήλικα κορίτσια.

Στὴν Ἀργεντινὴ συζητεῖται Νόμος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση χωρὶς ὅρια τῶν ἐκτρώσεων καὶ τιμωρήθηκε δικαστὴς μὲ πρόστιμο, ἐπειδὴ θεωρήθηκε ὅτι ὑπερέβη τὰ καθήκοντά του ἀπαγορεύοντας ἔκτρωση σὲ ἀνήλικο κορίτσι. Στὶς χῶρες ποὺ ἰσχύει Νόμος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἐκτρώσεων ὑπάρχει καὶ ἡ πρόβλεψη ποινῶν σὲ βάρος τῶν ἰατρῶν πού, γιὰ λόγους συνειδήσεως, δὲν προβαίνουν σὲ ἐκτρώσεις. Ἀντίθετα στὴ γειτονικὴ τῆς Ἀργεντινῆς Βραζιλία σὲ δημοσκόπηση τῆς ἐφημερίδας *O Estado de Sao Paulo* καὶ τοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ *O Globo TV* τὸ 80% τῶν ἐρωτηθέντων τάχθηκαν κατὰ τῆς νομιμοποίησης τῶν ἀμβλώσεων.

Στὶς Βρυξέλλες καὶ στὶς 18 Δεκεμβρίου 2014 τὸ Δικαστήριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης ἀνέτρεψε προηγούμενη ἀπόφασή του, ποὺ εἶχε ἐκδοθεῖ τὸ 2011 καὶ μὲ τὴ νέα ἐπιτρέπει νὰ γίνονται πειράματα σὲ μὴ γονιμοποιημένα ᾠάρια, ποὺ μὲ μία γενετικὴ τεχνολογία θὰ μετατρέπονται σὲ βλαστοκύτταρα καὶ θὰ χρησιμοποιοῦνται στὴν ἔρευνα καὶ γιὰ θεραπευτικοὺς σκοπούς.

Στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο κατὰ πλειονοψηφία ἐγκρίθηκε ψήφισμα, ποὺ ἐξισώνει τὶς φυσιολογικὲς οἰκογένειες μὲ τὰ ζεύγη τῶν ὁμοφύλων καὶ ἀφήνει ἀνοικτὸ τὸ θέμα οἱ ὁμοφυλόφιλοι νὰ μποροῦν νὰ διαδώσουν τὶς ἰδέες τους στὰ σχολεῖα τῶν χωρῶν μελῶν τῆς ΕΕ, ὡς ἐναλλακτικὸ τρόπο ζωῆς καὶ διαβίωσης!... Σημειώνεται ὅτι τὰ λόμπι τῶν ὁμοφυλόφιλων εἶναι ἰσχυρότατα στὶς Βρυξέλλες ὅπως ἐπίσης στὶς ΗΠΑ καὶ στὸν Καναδᾶ καὶ προωθοῦν τὶς ἐπιδιώξεις τους παράλληλα καὶ συντονισμένα σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ γενικὰ στὶς χῶρες, ποὺ εἶναι, κατὰ πλειονοψηφία, χριστιανικές.

Στὴν Ἰταλία τέλος προωθεῖται ἡ νομιμοποίηση τοῦ γάμου τῶν ὁμοφύλων, ποὺ ἕως σήμερα ἰσχύει μόνο στὰ πάρα κάτω δεκαέξι (16), κράτη, ἀπὸ τὰ 193 μέλη τοῦ ΟΗΕ. Ἀπὸ αὐτὰ κανένα δὲν εἶναι μουσουλμανικό, βουδιστικό, ἢ μὲ κομμουνιστικὸ καθεστώς:

Δέκα στὴν Εὐρώπη: Βέλγιο, Ὁλλανδία, Δανία, Ἱσπανία, Νορβηγία, Πορτογαλία, Σουηδία, Ἡνωμένο Βασίλειο, Γαλλία, Ἰσλανδία.

Ἕνα στὴν Ἀφρική, ἡ Νότια Ἀφρική.

Ἕνα στὸν Εἰρηνικό, ἡ Νέα Ζηλανδία.

Τρία στὴ Νότια Ἀμερική, ἡ Ἀργεντινή, ἡ Βραζιλία καὶ ἡ Οὐρουγουάη. Ἕνα στὴ Βόρεια Ἀμερική, ὁ Καναδᾶς.

Στὶς ΗΠΑ καὶ στὸ Μεξικὸ τὸν ἀναγνωρίζουν ὁρισμένες Πολιτεῖες: Δεκαεπτὰ στὶς ΗΠΑ, ἀπὸ τὶς 50, σὺν αὐτὴ τῆς Πρωτεύουσας Οὐάσινγκτον καὶ

Στὸ Μεξικὸ τέσσερις, ἀπὸ τὶς 31, σὺν αὐτὴ τῆς πρωτεύουσας Μέξικο.-

Οἱ ἀπανταχοῦ Πάτμιοι συγχαίρουν τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Πάτμου διὰ τὴν ἀντιπαπικήν του στάσιν

Εἰς πρόσφατον φύλλον τοῦ «Ο.Τ.» (ἐσημειώσαμεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα) τὴν ματαίωσιν τῆς παραχωρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Φωκᾶ Πάτμου εἰς τοὺς Παπικούς. Τὴν παραχώρησιν εἶχε ζητήσει προφορικῶς (καὶ πιεστικῶς) τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ ἀντέδρασε τόσον ἡ Ἱερὰ Μονὴ Πάτμου ὅσο καὶ τὰ ΜΜΕ καὶ οἱ κάτοικοι.

Σήμερον δημοσιεύομεν τὴν συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τοῦ συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Πατμίων. Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ὡς τὸ ἐδημοσίευσεν ὁ διαδικτυακὸς ἱστότοπος: «patmostimes.gr», ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Πρὸς τὸν Ἅγιο Καθηγούμενο καὶ Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου

Διαπνεόμενοι ἀπὸ βαθύτατα πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ ἀγάπη, μὲ χαρὰ καὶ ἀνακούφιση πληροφορηθήκαμε τὴν σθεναρὰ καὶ γενναία ἄρνηση ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος καὶ πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας τῆς ἀγαπημένης μας Μονῆς πρὸς τὸ προφορικὸ αἴτημα τοῦ Πατριαρχείου νὰ παραχωρηθεῖ ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Φωκᾶ στὴν καθολικὴ ἐκκλησία γιὰ τὴν τέλεση θρησκευτικῆς λατρείας ἐντὸς αὐτῆς.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, συντασσόμενο μὲ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ συνόλου τῶν ἀπανταχοῦ Πατμίων, ἡ ὁποία ἦταν ἀντίθετη πρὸς τὴν ἰταμὴ αὐτὴ πρόταση, ποὺ ἔθιγε τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια καὶ ἀξιοπρέπεια τῶν Πατμίων, ἐξέφρασε διὰ τοῦ Προέδρου του τὶς θέσεις αὐτοῦ στὸν ἠλεκτρονικὸ τύπο. Ἐπιθυμοῦμε νὰ συγχαροῦμε τὴν Ἀδελφότητα γιὰ τὴν περήφανη ἱστορική της ἀπόφαση, ἡ ὁποία, πλὴν τῶν ἄλλων, σηματοδοτεῖ καὶ γιὰ τὸ μέλλον παρόμοιες θέσεις, προκειμένου νὰ ἐπανέλθει στὴν Ἱ. Μονὴ ἡ ἀπὸ ἐτῶν διαταραχθεῖσα ἐκκλησιαστικὴ τάξη. Εὐχόμενοι σὲ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἱ. Μονῆς ὑγεία καὶ εὐτυχία γιὰ τὸ νέον ἔτος.

Διατελοῦμε μὲ ἐκτίμηση καὶ αἰσθήματα ἀγάπης.

Γιὰ τὸ Δ.Σ τοῦ "Ξάνθου"
Ὁ πρόεδρος
Θεολόγος Μαυρουδῆς
Ὁ γεν. Γραμματέας
Κων/νος Καλαντζῆς»

Μόλις ἐκυκλοφορήθη

Ἡ «Πανελλήνιος Ὀρθόδοξος Ἕνωσις» καὶ ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος» ἑτοίμασαν γιὰ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ ἀδελφοὺς τετράδιον σημειώσεων, πανόδετο, ἔγχρωμο, εὔχρηστο μὲ ἑκατὸ λευκὰ γραμμωτὰ φύλλα, κατάλληλο γιὰ προσωπικὲς σημειώσεις, ἐπαγγελματίες κ.λπ. Περιέχει καὶ ἡμερολόγιο τοῦ ἔτους 2015. Τιμὴ 5 εὐρώ.

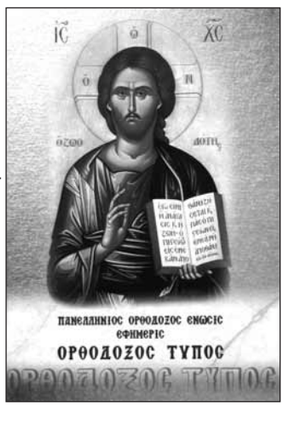

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Τὴν 23ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ. Ἀνωτέρω εἰκὼν τοῦ Ἁγίου ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Ἁγ. Διονυσίου, Λιτόχωρον Πιερίας

Αἱ καταστροφικαὶ συνέπειαι εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς ἐπελάσεως τοῦ Ἰσλάμ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Δημοκρατία» ἐδημοσιεύθη ἓν ἄρθρον διὰ τὴν ἐπέλασιν τοῦ Ἰσλὰμ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς καταστροφικάς συνεπείας του εἰς τὸν πολιτισμὸν - χριστιανικάς ρίζας - τῆς Εὐρώπης. Παραδέτομεν κατωτέρω τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Νά μὲ ἀκοῦτε ὅταν σᾶς λέω ὅτι σὲ λίγο δὲν θὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε δημόσια οὔτε τὸν σταυρό μας! Ὅπως θὰ διαβάσατε στὴν «κυριακάτικη δημοκρατία», ἀποσύρθηκε -μὲ δικαστικὴ ἀπόφαση- ἡ φάτνη ἀπὸ τὴν πλατεῖα γαλλικῆς πόλεως, ἔπειτα ἀπὸ προσφυγὴ κάποιας ἀπὸ τὶς γνωστὲς (καὶ μυστηριωδῶς χρηματοδοτούμενες) «ὀργανώσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων». Στὴν Ἀγγλία δὲν τολμοῦν πλέον νὰ ὑψώσουν στὰ σπίτια τους τὴν ἀγγλικὴ σημαία μὲ τὸν μεγάλο κόκκινο σταυρό, ἐνῶ ἀποφεύγουν νὰ στολίζουν τὰ σπίτια τους μὲ φωτάκια τὰ Χριστούγεννα.

Ἡ ἐκφυλισμένη πλέον Εὐρώπη, ἡ ξεπουλημένη στὰ πετροδολλάρια «γηραιὰ ἤπειρος», ἐπαληθεύει τὴ ρήση τοῦ μακαριστοῦ Χριστόδουλου περὶ «εὐρωλιγούρηδων», ἀποκαθηλώνει τὰ σύμβολά της καὶ παραδέχεται τὴν ἥττα της ἀπὸ τὶς δυνάμεις ἐκείνες, οἱ ὁποῖες δολοφονοῦν παιδιά, σκοτώνουν ἐγκύους, ἐπειδὴ δὲν ὑπέκυψαν στὶς ἀνώμαλες ὀρέξεις τους! Αὐτὴ εἶναι ἡ Εὐρώπη! Τὴ στιγμὴ ποὺ στὶς πάμπλουτες μουσουλμανικὲς χῶρες, οἱ ὁποῖες ἀγοράζουν κάθε λίγο καὶ λιγάκι εὐρωπαϊκὰ ἐδάφη, ἀπαγορεύεται νὰ ψελλίσεις τὴ λέξη «χριστιανός», ἡ Εὐρώπη ἀνοίγει πόρτες, παράθυρα καὶ ἀγκάλες καὶ ξεγυμνώνεται ἀδιάντροπα, ἀρνούμενη τὰ ἰδανικά καί τά σύμβολα ποὺ τὴν κατέστησαν φάρο δημοκρατίας, προόδου καὶ ἐλευθερίας. Σήμερα ἀποσύρεται ἀπὸ τὴ γαλλικὴ πόλη ἡ φάτνη, αὔριο θὰ ζητηθεῖ νὰ μὴ ξαναστηθεῖ «χριστουγεννιάτικο χωριὸ» στὸ Γκάζι, νὰ σταματήσει ὁ χριστουγεννιάτικος στολισμὸς στὸ Σύνταγμα καὶ στὶς μεγάλες πόλεις τῆς πατρίδας μας. Σήμερα ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, αὔριο ἡ Ἑλλάδα (γιὰ τὴν Ἰταλία δὲν εἶμαι βέβαιος, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὁ καθολικισμὸς κρατάει γερά). Τὸ Ἰσλάμ, σὲ ὅλες τὶς μορφές του, εἰσβάλλει ἀπειλητικὰ στὰ δυτικὰ ἐδάφη.

Ἔχοντας ἤδη ἐξαπλωθεῖ στὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Μαύρων Πανθήρων καὶ ἔχοντας ἀποκτήσει μετερίζια στὰ Κοινοβούλια ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, δίνει πλέον τὴ μεγάλη μάχη γιὰ τὴν ἀπόλυτη ἐπικράτηση. Δὲν εἶναι τυχαία ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομικὴ κρίση, δὲν εἶναι τυχαία ἡ ἀπόπειρα στραγγαλισμοῦ τῆς οἰκονομίας τῆς ὀρθοδόξου Ρωσίας.

Δὲν ἦταν τυχαῖος ὁ σφαγιασμὸς τῶν Σέρβων, γιὰ τὴν ἀνάδειξη μουσουλμανικῶν κρατῶν στὴν καρδιὰ τῆς Εὐρώπης (Βοσνία, Κόσσοβο). Εἶναι φυσικὸ σὲ μία ἤπειρο ἡ ὁποία κυβερνᾶται ἀπὸ ἀπρόσωπα funds καὶ ἀνέκφραστους τραπεζίτες, ποὺ ἔχουν ἀπὸ χρόνια ἀσπαστεῖ τὸν βεσπασιανισμὸ («τὰ χρήματα δὲν μυρίζουν»), νὰ ἐκλείπει βαθμηδὸν ἡ ἔννοια τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ νὰ ρίχνονται στὸν κάλαθο οἱ ἔννοιες «παράδοση», «θρησκεία», «οἰκογένεια». Ἐμεῖς, ὅμως, ἀσχολούμαστε μὲ τὸν Χαϊκάλη καὶ τὸν «Δευκαλίωνα». Καλὰ νὰ πάθουμε!».

Προσοχὴ εἰς τὸν Σατανισμὸν καὶ τὰς καταστροφικὰς συνεπείας του

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν ἐκυκλοφορήθη εἰδικὸν ἔντυπον διὰ τὸν Σατανισμὸν καὶ τὰς καταστροφικὰς συνεπείας του. Εἰς τὸ ἔντυπον ἐπισημαίνονται τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Σατανισμὸς διεθνῶς θεωρεῖται ὡς «καταστροφικὴ λατρεία». Εἶναι ἡ λατρεία τοῦ Σατανᾶ ὁ ὁποῖος, στὶς διάφορες μορφὲς τοῦ σατανισμοῦ, δὲν κατανοεῖται μὲ ἑνιαῖο τρόπο. Ὁ σατανισμὸς ξεκινᾶ μὲ τὴ σταδιακὴ ἐξοικείωση καὶ ἀποδοχὴ τοῦ κακοῦ, τῆς μαγείας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Πρόκειται γιὰ ἕνα φαινόμενο στὸ ὁποῖο ἐντάσσονται διαφορετικὲς ὁμάδες, ποὺ λατρεύουν τὸ Σατανᾶ μὲ συγκεκριμένα τελετουργικά. Ὁ Σατανισμὸς δὲν εἶναι κάτι τὸ ἑνιαῖο. Ὑπάρχουν διάφορες τάσεις:

Σατανισμὸς γιὰ παιδιὰ καὶ νέους

Τὰ μέσα ποὺ κυρίως χρησιμοποιεῖ ὁ σατανισμός, γιὰ νὰ ἐξαπλωθεῖ στὰ παιδιά μας καὶ στοὺς νέους εἶναι:

- Τὸ διαδίκτυο (internet).
- Τὰ παιδικὰ παιχνίδια
- Τὰ παιδικὰ ἀναγνώσματα.
- Ἡ μουσική.
- Οἱ ταινίες στὴν τηλεόραση καὶ στὸν κινηματογράφο.

Εἶναι σίγουρο πὼς ἡ προβολὴ:

- Τῆς βίας
- Τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ δαιμονικοῦ.
- Τῶν τεράτων καὶ τῶν ἀποκρυφιστικῶν μορφῶν.
- Τῶν σατανικῶν συμβόλων καὶ ὅρων.
- Τῶν πρακτικῶν μαγείας καὶ ἀποκρυφισμοῦ.

ὁδηγεῖ σταδιακὰ τὰ παιδιά μας στὴν ἐξοικείωση ἢ καὶ ἀποδοχὴ τοῦ σατανισμοῦ.

Καταστροφικὲς συνέπειες

Οἱ καταστροφικὲς συνέπειες τοῦ σατανισμοῦ στὴν προσωπικότητα τῶν θυμάτων μποροῦν νὰ συν - οψιστοῦν στὰ ἀκόλουθα σημεῖα:

- Στέρηση τῆς ἐλευθερίας.
- Μείωση τῶν διανοητικῶν ἱκανοτήτων.
- Ἀδυναμία δημιουργίας διαπροσωπικῶν σχέσεων.
- Κλονισμὸς τῆς προσωπικότητας.
- Ψυχιατρικὰ προβλήματα.
- Ἐγκληματικὲς πράξεις.
- Ἀκρωτηριασμοί.
- Αὐτοκτονίες.
- Δολοφονίες εἰδεχθεῖς»

Ἐξελέγη βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας

Εἰς τὴν ἐπίσημον ἱστοσελίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Φανάριον» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13ην Ἰανουαρίου κατεχωρήθη ἡ ἀκόλουθος εἴδησις:

«Σύμφωνα μὲ σημερινὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος "προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, διά ψήφων κανονικῶν ἐξελέξατο παμψηφεὶ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Εἰρηναῖον Ἀβραμίδην, διακονοῦντα ἐν Παρισίοις, Βοηθὸν Ἐπίσκοπον παρὰ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Γαλλίας κυρίῳ Ἐμμανουήλ, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ρηγίου".

Ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος Ρηγίου εἶναι ἀπόφοιτος τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ. Ἡ Διπλωματικὴ ἐργασία του στὸ τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εἶχε ὡς θέμα: "Ἡ ποιμαντικὴ τῶν ἁγίων ποὺ ἔζησαν στὸν αἰώνα μας" (ἐκδόσεις Μυγδονία 1999)».

Νεανικὰ Ζητήματα

Ἑρμηνεία εἰς τάς ᾠδάς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας*

Τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδρίτου. π. **Μάρκου Κ. Μανώλη**

Ὠδὴ πρώτη: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεί τεῖχος γάρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι και θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐνδόξως γάρ δεδόξασται*».

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἐδῶ ὄχι μόνον οἱ ἁπλοῖ ἄνθρωποι, ἀλλά καί οἱ γραμματισμένοι δέν κατανοοῦν τό βαθύτερο νόημα αὐτῆς τῆς καταβασίας, τῆς πρώτης. Ἡ ἐξήγηση εἶναι: **Στό στερεό βυθό, πού τά ὕδατα τῆς ἀβύσσου κρατεῖ, ἅπλωσε κάποτε τίς ἀκτῖνες του ὁ ἥλιος. Δέν φθάνει ὁ ἥλιος ποτέ στό βυθό, ἀλλά κάποτε ἔγινε καί αὐτό παρ' ὅλο ὅτι ὑπῆρχαν τόσα νερά, γιατί τό νερό πηγμένο ὑψώθηκε σάν τεῖχος ἑκατέρωθεν, γιά νά περάση ὁ λαός πεζός καί θεάρεστα ψάλλοντες ἐμεῖς ἄς ἀναμέλψωμεν ὕμνους στόν Κύριο, γιατί ὑπέρμετρη ἔχει τήν δόξα.**

Ὁ εἰρμός αὐτός τῆς πρώτης ᾠδῆς, πού εἶναι ἡ καταβασία, ἀναφέρεται ὅπως εἶναι συνηθισμένο στό θαυμαστό γεγονός τῆς σωτηρίας τῶν Ἰσραηλινῶν κατά τήν διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ὅταν θαυματουργικά ὑψώθηκαν τά νερά ἀπό τό ἕνα καί ἀπό τό ἄλλο μέρος σάν τεῖχος καί διάβηκαν οἱ Ἰσραηλίτες. Ἔχει σχέση, λοιπόν, μέ αὐτό τό θαυμαστό γεγονός τῆς διαβάσεως τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας πάντοτε λαμβάνει ὑπ' ὄψη του τό γεγονός αὐτό καί ἐμεῖς, πού ἀκοῦμε, καταλαβαίνουμε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καταβασία, ὅπως καί οἱ ἄλλες ἔχουν ἄλλα χαρακτηριστικά καί ἀμέσως λέμε, αὐτή εἶναι ἡ τρίτη, αὐτή εἶναι ἡ πέμπτη, αὐτή εἶναι ἡ ἕκτη καί οὕτω καθεξῆς. Ὑπάρχει δηλαδή μιά σύνδεση μέ τίς ᾠδές, τήν πρώτη, τήν δευτέρα (ἡ δευτέρα εἶναι πένθιμος καί παραλείπεται συνήθως), τήν τρίτη, τήν τετάρτη καί μέ τό περιεχόμενο τῶν ᾠδῶν καί ἐπίσης μέ τήν ἑορτή πού ἑορτάζομε. Ἡ γῆ πού εἶναι σκεπασμένη ἀπό νερά παρομοιάζεται ἀπό τόν ποιητή μέ μήτρα, πού περισφίγγει μέσα της τά νερά ὡς βρέφος καί δι' αὐτό τήν ὀνομάζει ἄβυσσοτόκο, δηλαδή αὐτή πού γεννᾶ τήν ἄβυσσο. Ὁ ἥλιος ποτέ δέν μπορεῖ νά δῇ τόν βυθό τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, ἀλλά τώρα μέ τό θαῦμα αὐτό εἶδε ὁ ἥλιος τόν βυθό.

Προχωροῦμε, ὄχι σέ ὅλα τά τροπάρια, ἀλλά στήν **τρίτη ᾠδή** πού εἶναι. «*Τό στερέωμα τῶν ἐπί σοί πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τήν Ἐκκλησίαν, ἥν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι*». Αὐτήν τήν καταβασία δέν τήν λέμε μόνο τώρα, ἀλλά συνηθίζουμε νά τήν ψάλλουμε καί στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας, εἶναι πάρα πολύ προσφιλής, θά ἤλεγα καί ψάλλεται, ὅταν διαβάζουμε καί τήν θεία Εὐχαριστία, λίγο προτοῦ ποῦμε τό «Δι' εὐχῶν», ψάλλουμε καί αὐτόν τόν ὕμνο.

Τί σημαίνει; **Σοί Κύριε, πού εἶσαι ἡ προστασία ὅλων ἐκείνων πού ἔχουν ἐμπιστοσύνη σέ Σέ, στερέωσε τήν Ἐκκλησία, τήν ὁποίαν ἔκανες δική Σου μέ τό Τίμιο Αἷμα Σου.** Στόν εἰρμό αὐτό τῆς τρίτης ᾠδῆς ὁ ποιητής λέγει: Σύ Κύριε, ὁ ὁποῖος εἶσαι τό στερέωμα ὅλων ἐκείνων, πού ἐλπίζουν εἰς Σέ, ὅπως εἶπε καί ἡ προφῆτις Ἄννα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ», Σύ στερέωσε μέ τήν Χάριν Σου τήν Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τήν ὁποίαν Ἐκκλησία ἐξηγόρασες μέ τό Τίμιο Αἷμα Σου.

Τό ἑπόμενο τροπάριο τῆς τρίτης ᾠδῆς λέγει: «*Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρός πρό αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδάμ χείρας προτείνων ἐπέφανε*». Αὐτό δέν εἶναι καταβασία εἶναι τροπάριο στήν τρίτη ᾠδή, ἀλλά ἔχει θεολογικό νόημα σπουδαῖο καί ἀντιαιρετικό ἄν θέλετε. Σημαίνει: «**Ὁ Γεννηθείς ἀπό τόν Πατέρα πρό τῶν αἰώνων πρωτότοκος, Μονογενής, Υἱός, ἐμφανίστηκε μικρό βρέφος, πρωτότοκος καί μονάκριβος Υἱός τῆς Παρθένου Κόρης, χέρι βοηθείας στόν Ἀδάμ ἁπλώνοντας**». Ἔχομε δύο γεννήσεις ἐν τῷ Χριστῷ, τήν πρό αἰώνων καί τήν ἐν χρόνῳ. Καί τήν πρό αἰώνων τήν ξέρομε, διότι μέσα στήν Ἁγία Γραφή ἀναφέρεται ὅτι εἶχαν πάρει πέτρες καί λιθοβολοῦσαν τόν Κύριό μας, γιατί ἔλεγε ὅτι εἶναι ἴσος μέ τόν Πατέρα καί τοὺς ἔλεγε ἐπίσης ὅτι πρίν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγώ ἤμουν. Μά ἐσύ πενῆντα χρονῶν δέν εἶσαι καί μᾶς λές ὅτι προτοῦ νά γεννηθῆ ὁ Ἀβραάμ ὑπῆρχες; Αὐτή εἶναι ἡ πρό αἰώνων γέννησις τοῦ Κυρίου μας καί ἡ ἐν χρόνῳ, πού ἑορτάζομεν τά Χριστούγεννα. Ἀλλά γιά τήν λέξη Πρωτότοκος, πού μᾶς τήν κτυπᾶνε πολλές φορές οἱ αἱρετικοί καί μάλιστα οἱ Γιεχωβῖτες ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης λέγει τά ἑξῆς: «Ὁ Χριστός λέγεται Πρωτότοκος μέ τριπλῆ σημασία. Πρῶτον, πρωτότοκος τοῦ Πατρός, διότι πρό πάσης κτίσεως ὁρατῆς καί ἀοράτου, ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πατρός, ὄχι διότι ἐγεννήθη ἀπό τόν Πατέρα καί ἄλλος Υἱός, ἄπαγε! δὲν ἐγεννήθη ἄλλος Υἱός, μονογενὴς ἐκ τοῦ Πατρός. Ἔχομε λοιπὸν τὴν πρώτη ἔννοια τὴν προαιώνων Γέννησιν τοῦ Κυρίου μας, Πρωτότοκος καὶ μὴ πάῃ τὸ μυαλό μας ὅτι ἀφοῦ εἶναι πρωτότοκος καὶ ἄλλος υἱὸς ὄχι, Μονογενὴς **ἔτσι εἶναι.** Δεύτερον, Πρωτότοκος, διότι ἐγεννήθη ἐκ τῆς Μητρὸς τῆς Παρθένου, ἡ δεύτερη σημασία τῆς ἐννοίας. Πρωτότοκος, καὶ «ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον», ὅπως λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, ὄχι ὅτι ἐγεννήθη ἐξ αὐτῆς δεύτερος υἱός, ἄπαγε! ἀλλὰ διότι πρῶτος καί Μόνος τήν Παρθενικήν ἀνοίξας μήτραν ἀρρήτως καί ὑπέρ ἔννοιαν πάλιν κεκλεισμένην αὐτήν ἐφύλαξε, καί τρίτον. Πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, πρῶτος δηλαδὴ αὐτὸς Ἀναστάς ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ὡς ἀπαρχή. Ὁ Χριστὸς ἀνέστησε τὸν ἑαυτόν του μέ τὴν θεϊκή Του ἐξουσία, ἐνῷ ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀπό τὸν Θεό θὰ ἀναστηθοῦμε καί ὄχι μόνοι μας». Ἡ λέξη πρῶτος στὴν Ἁγία Γραφὴ δὲν ἔχει πάντοτε τὴν σημασία συγκρίσεως μέ δεύτερον, ἀλλὰ μερικές φορές δηλώνει τό ἀνώτερος, ὑπέροχος, ὅπως ἐδῶ. Καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός (μεγάλος δογματικός τῆς Ἐκκλησίας μας) γιά τή λέξη Πρωτότοκος παρατηρεῖ: «Πρωτότοκος εἶναι αὐτός πού ἐγεννήθη πρῶτος εἴτε μονογενής εἴτε καί πρίν ἀπό ἄλλους ἀδελφούς. Ἄν ἐλέγετο ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Πρωτότοκος καί δέν ἐλέγετο Μονογενής, θά ὑπονοούσαμε ὅτι αὐτός εἶναι πρωτότοκος ἀπό τά δημιουργήματα, ἐπειδή τάχα εἶναι δημιούργημα. Ἐπειδή ὅμως εἶναι καὶ Πρωτότοκος καί Μονογενής πρέπει νά φυλάξωμεν εἰς Αὐτόν καί τά δύο».

Καί προχωροῦμε στήν ἑπόμενη καταβασία. Πάλι ἀπό τά λόγια καταλαβαίνομε ὅτι εἶναι **ἡ τετάρτη ᾠδή.** «*Ἐκάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γάρ προελθών, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καί ἐπληρώθη τά πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως*».

Ἡ συγκατάβασή σου, Χριστέ, γέμισε ἀπό ἀπορία τίς οὐράνιες δυνάμεις, γιατί Σύ ἀφοῦ γεννήθηκες ἀπό τήν Παρθένο Μητέρα Σου, τήν Κιβωτό τοῦ Ἁγίου Σου σώματος ὡς βρέφος, βασταζόμενο στήν ἀγκαλιά της, ἐθεάθης στόν ἔνδοξο ναό Σου καί γέμισαν τά σύμπαντα ἀπό τήν δική Σου δοξολογία.

Γιά τόν εἰρμό τῆς τετάρτης αὐτῆς ᾠδῆς ὁ ποιητής δανείζεται τίς ἴδιες λέξεις τοῦ Προφήτου Ἀββακούμ (ἔχει σχέση μέ τόν προφήτη Ἀββακούμ ἡ τετάρτη ᾠδή). «Ἐκάλυψεν οὐρανούς ἡ ἀρετή αὐτοῦ, καί τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ» λέει ὁ προφήτης Ἀββακούμ (3,3). Τό νόημα δέ τοῦ εἰρμοῦ ὁλοκληρώνεται μέ τήν συν-έχεια τῆς προφητείας «καί ἔθετο ἀγάπησιν κραταιάν» (3, 4). Ἡ ἀρετή τοῦ Θεοῦ Λόγου εἶναι ὑπερβολική ἀγάπη, κραταιά ἀγάπη, γιά τόν πλανεμένο ἄνθρωπο, πού ἡ ἀγάπη του αὐτή ἔφθασε στήν ἄκρα συγκατάβαση (κένωση) μέχρι τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του. Αὐτή δέ ἡ ἀρετή Του τόσο μεγάλη εἶναι πού τό μεγαλεῖο της σκέπασε τούς οὐρανούς, δηλαδή τίς οὐράνιες δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων, οἱ ὁποῖες ἐξεπλάγησαν καί ἔφριξαν γιά τό μέγεθος τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας.

Λέγει ἀκόμη ὁ μελωδός ὅτι Σύ Χριστέ γεννήθηκες ἀπό τήν Μητέρα Σου, τήν ὁποίαν ὀνομάζει ὁ Δαυΐδ «Κιβωτόν ἁγιάσματος» «σύ καί ἡ Κιβωτός τοῦ ἁγιάσματός σου» (Ψαλμ. 131, 8). Κιβωτός εἶναι ἡ Παρθένος, πού ἔφερε μέσα της τό Ἁγίασμα, τόν Χριστό. Ὀνομάζει τό σῶμα τοῦ Κυρίου, ἁγίασμα, γιατί ἦταν ἁγιασμένο καί θεωμένο ἀπό τήν θεότητα μέ τήν ὁποίαν ἦταν ἑνωμένο ὡς Θεάνθρωπος.

Καί προχωροῦμε στήν **πέμπτη καταβασία,** πού ἔχει σχέση, μέ ποιόν προφήτη ἄραγε; Τόν προφήτη Ἡσαΐα καί τό λέγει καί ρητῶς: «*Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἔβδα, ἐγώ· πρό γάρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτός ἀνεσπέρου, καί εἰρήνης δεσπόζοντα*». Εἶναι μία πολύ συγκλονιστική εἰκόνα, πού περιγράφει καί πού βέβαια πρέπει πάλι ποιητικῷ τῷ τρόπῳ, νά τήν δοῦμε, νά τήν ἐξομαλύνουμε γλωσσικά. **Ὅταν εἶδε ὁ Ἡσαΐας μέ συμβολική ἀπεικόνιση τόν Θεό, σέ ὑψωμένο θρόνο, νά περιστοιχίζεται ἀπό ἐνδόξους Ἀγγέλους, ὦ! ἐγώ ὁ ἐλεεινός, ἐκραύγαζε, γιατί ἀξιώθηκα νά προΐδω σέ ὀπτασία τόν Θεό μέ ἀνθρώπινο σῶμα, τόν Κύριο τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί τῆς εἰρήνης.**

Ὁ μελωδός Κοσμᾶς Μαϊουμᾶ ἦταν υἱοθετημένος ἀδελφός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί περίφημος ὑμνωδός («Χριστός γεννᾶται δοξάσατε», «Πεποικιλμένη» κ.λπ εἶναι δικοί του ὕμνοι), ὁ μελωδός λοιπόν γιά τόν εἰρμό καί τά τροπάρια τῆς πέμπτης ᾠδῆς, δανείζεται νοήματα καί φράσεις ἀπό τήν προφήτη Ἡσαΐα, τόν ποιητή τῆς πέμπτης ᾠδῆς. Ἀναφέρεται ὁ Κοσμᾶς στήν ὀπτασία, τήν ὁποίαν ἀξιώθηκε νά δῇ ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅταν τόν κάλεσε ὁ Θεός στό προφητικό του ἔργο. Λέγει, λοιπόν, ὁ Ἡσαΐας κατά τόν χρόνο, ὅταν ἀπέθανε ὁ βασιλεύς Ὀζίας (τό 738 ἤ 740 π.Χ, ὁ βασιλεύς αὐτός χωρίς νά εἶναι ἱερεύς ἐτόλμησε νά θυμιάση μέσα στό ναό καί γί' αὐτό ἔγινε λεπρός καί πέθανε): εἶδα τόν Κύριο καθήμενο σέ θρόνο τοποθετημένο πολύ ψηλά. Ὁ ναός τότε γέμισε ἀπό τήν θεία λάμψη τοῦ θρόνου καί τοῦ καθημένου σ' αὐτόν. Γύρω ἀπό τόν θρόνο στέκονταν τά Σεραφείμ, ἔξ πτέρυγες εἶχε τό καθένα. Μέ τίς δύο ἐκάλυπταν τό πρόσωπο, μέ τίς δύο τά πόδια καί μέ τίς ἄλλες δύο πετοῦσαν. Καθένα μέ μεγάλη φωνή ἔλεγε πρός τό ἄλλο: «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶναι ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ καί ἡ γῆ ὅλη εἶναι πλήρης τῆς θείας δόξης Του». Εἶναι ὁ ὕμνος πού ἔχομε καί στή θεία Λειτουργία καί γενικά ἡ λατρεία μας εἶναι προσπάθεια μιμήσεως τῆς λατρείας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων. Κάπου τώρα πού θά ἀνοίξη τό Τριώδιο τό ἀναφέρει αὐτό ὅτι οἱ Ἄγγελοι σοῦ προσφέρουν αὐτόν τόν ὕμνο καί ἐμεῖς σοῦ προσφέρομε τούς ὕμνους τοῦ Τριωδίου καί γενικά τῆς λατρείας, μίμηση λοιπόν τῆς λατρείας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων εἶναι ἡ θεία Λειτουργία καί γενικά ὅλη ἡ λατρεία τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Τόσο δέ μεγάλες ἦσαν οἱ κραυγές, πού ἀναπετάχθηκε τό γεῖσο τοῦ ναοῦ καί ὅλος ὁ ναός γέμισε ἀπό καπνό. Τότε εἶπε ὁ Ἡσαΐας «ὦ! ὁ ταλαίπωρος ἐγώ, συμφορά μου, τοῦτο ἔπαθα ἀπό συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητός μου, γιατί εἶμαι ἁμαρτωλός, ἄνθρωπος μέ ἀκάθαρτα χείλη, ἀνάμεσα σὲ ἄνθρώπους μὲ ἀκάθαρτα χείλη κατοικῶ καί ὅμως εἶδα μέ τά μάτια μου τόν Βασιλέα, Κύριο Παντοκράτορα». Τότε ἀπεστάλη πρός ἐμένα ἕνα Σεραφείμ, τό ὁποῖον εἶχε ἄνθρακα ἀναμμένο καί μέ λαβίδα πῆρε ἀπό τό θυσιαστήριο καί τοῦτον ἤγγισε στά χείλη μου καί εἶπε: «ἰδού ἤγγισε τοῦτο τά χείλη σου καί ἀφήρεσε τάς ἀνομίας σου καί ἐκαθάρισε τάς ἁμαρτίας σου». Ὁ ἄνθραξ αὐτὸς τοῦ Ἡσαΐου συμβολίζει τήν θεία Μετάληψη καί χρησιμοποιεῖται ἡ φράση στή θεία Λειτουργία, ὅπως εἴπαμε.

Συμβολικῶς εἶδε ὁ προφήτης τόν Θεό. Ὁ ὑψωμένος Θρόνος συμβολίζει τήν Παρθένο Μαριάμ, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε γήϊνο λογισμό. Ὁ Θεός σαρκωθεὶς κάθησε ἐπάνω σ' αὐτόν τόν θρόνο, στά σπλάγχνα τῆς Παρθένου. Ὅταν ὁ προφήτης πλησίασε τό Θεό ἔνοιωσε τήν ἀκαθαρσία καί τήν ἁμαρ-

τωλότητά του. Αὐτό συμβαίνει σ' ὅλους τούς Ἁγίους, πού μέ τήν ταπεινοφροσύνη πλησιάζουν τόν Θεό, ὅπως π.χ. ὁ Ἀβραάμ, ὅταν ἀξιώθηκε νά μιλήση μέ τόν Θεό ὠνόμασε τόν ἑαυτόν του, «γῆ καί σπονδό».

Καί προχωροῦμε στήν ἑπόμενη καταβασία, **ἕκτη ᾠδή** ἡ ὁποία ἔχει σχέση μέ ποιόν προφήτη ἄραγε; Εἶναι ὁ Ἰωνᾶς ἐδῶ. «*Ἐβόησέ σοι, ἰδών ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τό σωτήριον, ὅ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σύ Θεός μου*». **Ἀναφώνησε σέ ἐσένα ὁ γέροντας Συμεών, ὅταν μέ τά μάτια του εἶδε τόν Σωτήρα, πού προορίστηκε ἀπό τόν Θεό γιά ὅλους τούς λαούς. Σύ εἶσαι, Χριστέ, ὁ Θεός μου γεννηθείς ἐκ Θεοῦ Πατρός.** Ὁ ποιητής μέ τό τροπάριο αὐτό μᾶς παρουσιάζει τόν Συμεών, ὁ ὁποῖος προηγουμένως πίστευε μέ τήν διάνοιά του, τώρα ὅμως μέ τά σωματικά του μάτια βλέπει «τό σωτήριον», δηλαδή τό παιδίον, τό ὁποῖον θά γίνη τό μέσον τῆς σωτηρίας. Ἄλλο νά πιστεύης καί νά περιμένης καί νά προσδοκᾶς καί ἄλλο νά κρατᾶς στά χέρια σου, στήν ἀγκάλη σου τόν ἴδιο τόν Μεσσία. Πολύ διαφορετικό. Καί ὁ μακαριστός ὁ Φώτης ὁ Κόντογλου ἔλεγε κάποτε ἐμεῖς δέν εἴμαστε οἱ μαθόντες τά θεῖα, ἀλλά οἱ παθόντες τά θεῖα. Ὑπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά, ἄλλο νά μιλᾶς δηλαδή ἀπό τά βιβλία καί ἄλλο νά μιλᾶς ἀπό τήν καρδιά σου, ἀπό τό βίωμά σου.

«Τό προφητικόν χάρισμα τοῦ Συμεών ἱκάνωσεν αὐτόν κατά τήν στιγμήν αὐτήν νά προΐδῃ ὅτι τό παιδίον τοῦτο θά ἀνεδεικνύετο Σωτήρ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Καί εἶδε ἐν μιᾷ στιγμῇ τόν Ἥλιον τῆς ἀπολυτρώσεως ὄχι μόνον ὑψούμενον ἐν δόξῃ ὑπέρ τόν Ἰσραήλ, ἀλλά ἐκπέμποντα τό φῶς αὐτοῦ πρός πάντα τά ἔθνη. Ὁ Χριστός πρόκειται νά εἶναι τό ἠθικόν φῶς, δηλαδή ὁ οὐράνιος διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν, ὁ ἀποκαλύπτων εἰς αὐτά τάς ὁδούς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τό ἀληθές μέσον τῆς σωτηρίας διά τοῦ Αἵματός Του. Φῶς, τό ὁποῖον διαλύει τά σκότη καί θά φωτίζῃ τά ἔθνη. Τοῦτο ἀναφέρεται καί εἰς τόν Ἡσαΐα «*ἰδού γάρ δέδωκά σε… εἰς φῶς ἐθνῶν καί εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς*» (Ἑρμηνεία τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Παναγιώτου Τρεμπέλα). Καί ὁ Μέγας Φώτιος παρατηρεῖ: Διότι τό βρέφος, πού κρατεῖ στήν ἀγκαλιά του, εἶναι σωτηρία κοινή γιά ὅλα τά ἔθνη καί γιά τόν Ἰσραήλ. Ἀλλά γιά μέν τούς ἐθνικούς εἶναι φῶς, διότι τούς βγάζει ἔξω ἀπό τό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας, γιά δέ τούς Ἰσραηλίτες εἶναι δόξα, διότι οἱ νόμοι καί οἱ προφητεῖες, πού δόθηκαν σ' αὐτούς παλαιά ξεκαθαρίστηκαν ἀπό τήν αἰνιγματώδη ἀσάφειά τους καί θά τούς μεταβάλη σέ δόξα, καί ἀπό ἄλλης ἀπόψεως δόξα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ Γέννησή Του, διότι ἀκριβῶς γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος ἀπό ἀπόγονο τοῦ Ἀβραάμ.

Προχωροῦμε καί στήν **ἑβδόμη ᾠδή:** «*Σέ τόν ἐν πυρί δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καί Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἑνοικήσαντα, Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν*». Σέ, πού δρόσισες μέσα στή φωτιά τούς Τρεῖς Παῖδας, οἱ ὁποῖοι ὡμολόγησαν τόν Θεό καί κατοίκησες μέσα στήν ἀμόλυντη Παρθένο, Σέ τόν Θεόν Λόγον ὑμνοῦμε μέ εὐσέβεια μελωδοῦντες, εὐλογητός εἶσαι, Θεέ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βλέπετε γίνεται συνδυασμός τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ γεγονότος τῶν Τριῶν Παίδων μέσα στό καμίνι τοῦ πυρός, ἀλλά καί τῆς ἑορτῆς. Μέ τό τροπάριο αὐτό ὁ μελωδός ὑμνεῖ τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τόν Χριστόν, ὁ ὁποῖος παλαιά ἐδρόσισε τούς Τρεῖς Παῖδας μέσα στό καμίνι τῆς φωτιᾶς. Αὐτοί οἱ Παῖδες ὡμολόγησαν τόν Θεό μπροστά στόν βασιλέα Ναβουχοδονόσορα καί εἶπαν ὅτι ὑπάρχει Θεός, τόν ὁποῖον πιστεύουμε καί λατρεύουμε καί αὐτός εἶναι δυνατός νά μᾶς σώση ἀπό τό καμίνι τῆς φωτιᾶς καί ἀπό σένα βασιλιά. Πράγματι μέ τήν πίστη τους δέν τούς ἄγγιξε ἡ φωτιά, ἔτσι καί τώρα τό πῦρ τῆς θεότητος, πού κατοίκησε στήν κοιλία τῆς ἀμόλυντης Παρθένου δέν ἔκαυσε τήν Παρθενία της, γι' αὐτό μέ πολλή εὐσέβεια εὐλογοῦμε τόν Θεό τῶν Πατέρων μας.

Καί προχωροῦμε στή προτελευταία καταβασία, **στήν ὀγδόη,** πού εἶναι: «*Ἀστέκτῳ πυρί ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι· τῇ φλογί δέ μή λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τά ἔργα τόν Κύριον καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τούς αἰῶνας*». **Οἱ πρόμαχοι τῆς εὐσεβείας Νέοι, ἑνωμένοι μέ τή ἀσυγκράτητη φωτιά, ἀλλά χωρίς νά βλαφθοῦν ἀπό τήν φλόγα ἔψελναν ὕμνους στόν Θεό: εὐλογεῖτε ὅλα τά δημιουργήματα τόν Κύριο καί ὑπέρμετρα δοξάζετε Αὐτόν αἰωνίως.** Εἶναι ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παίδων, πού τόν ψάλλουμε καί ἐμεῖς τό Μεγάλο Σάββατο, «τόν Κύριο ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε». Χαρακτηριστικό ὅμως τῆς ἑβδόμης ὅπως καί τῆς ὀγδόης ᾠδῆς εἶναι τό γεγονός κατά τό ὁποῖον θαυματουργικά διασώθηκαν οἱ Τρεῖς εὐσεβεῖς Νέοι, οἱ ὁποῖοι ἀρνηθέντες νά προσκυνήσουν τήν εἰκόνα τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορα ρίχθηκαν στό ἀναμμένο καμίνι. Αὐτοί ἦσαν οἱ προεστῶτες, οἱ ἀρχηγοί καί πρόμαχοι τῆς θεοσεβείας καί τό καλό παράδειγμα γιά ὅλους τούς αἰχμαλώτους συμπατριῶτες τους. Ἄν αὐτοί, οἱ σπουδαιότεροι, δέν κρατοῦσαν τήν εὐσέβεια καί πίστη τους θά τούς ἀκολουθοῦσαν στήν ἀσέβεια καί οἱ ὁμογενεῖς τους. Τώρα ὄχι μόνο κράτησαν τήν εὐσέβειά τους, ἀλλά καί τούς συμπατριῶτες τους φύλαξαν ἀπό τήν ἀσέβεια καί τή ζωή τους ἔσωσαν θαυματουργικά. Ἐδῶ στάθησαν ὅπως ἔπρεπε οἱ Τρεῖς Παῖδες καί ἔσωσαν τούς ἄλλους, ἀλλά ἡ ἱστορία λέγει ὅτι κατά τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, δυστυχῶς λέγω, ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι ὁλόκληρα χωριά ἐξισλαμίζοντο λόγῳ τῆς πιέσεως καί ἔπαιρναν καί τούς ἱερεῖς ἀκόμα καί τούς ἀρχιερεῖς μαζί, γι' αὐτό ἔχει πολύ μεγάλη σημασία αὐτό, πού ἀκούστηκε, ἄν οἱ ἐπικεφαλῆς στέκονται καλά, δίνουν τό καλό παράδειγμα, τό γενναῖο παράδειγμα, μένουν οἱ ἄλλοι πιστοί καί ἄν δέν συμβαίνη αὐτό κινδυνεύουν ὅλοι μαζί νά ὁδηγηθοῦν στήν καταστροφή.

Καί ἡ τελευταία καταβασία πού εἶναι **ἡ ἐνάτη** καί πολύ προσφιλής θά λέγαμε καί αὐτή: «*Ἐν νόμῳ σκιᾷ καί γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τό τήν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διό πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνομεν*».

Ἄς ἀντικρύσουμε μέ σεβασμό αὐτόν πού προεικόνισε ἡ αἰνιγματική γραφή τοῦ νόμου, δηλαδή κάθε ἀρσενικό βρέφος, πού διανοίγει τήν μήτρα αὐτῆς πού τό γέννησε, εἶναι ἀφιερωμένο στό Θεό, γι' αὐτό τόν Πρωτότοκο Μονογενῆ Λόγο, Υἱό πατρός ἀνάρχου (κατά τήν θεότητα) ποῦ πρωτότοκος καί μονάκριβος γεννήθηκε (κατά τό ἀνθρώπινο) ἀπό τήν Παρθένο Μαρία, ἄς δοξάσουμε.

Μέ τίς λέξεις νόμος, σκιά, γράμμα, συνώνυμες ἐννοεῖται ὁ Μωσαϊκός νόμος μέ τίς αἰνιγματώδεις διατάξεις. Ὁ σχετικός νόμος ἀναφέρεται στό Λευϊτικό. Ἡ γυναίκα πού θά γεννήση ἀρσενικό παιδί ἐπί σαράντα ἡμέρες δέν ἐπιτρέπεται νά ἁγγίξη ἅγιο ἤ νά μπῆ στό ἁγιαστήριο. Ἄν γεννήση θηλυκό παιδί διπλασιάζονται οἱ ἡμέρες, γίνονται ὀγδόντα. Βέβαια ὄχι γιά λόγους ἰατρικούς, λέγει ὁ ἀείμνηστος πατήρ Ἰωήλ Γιαννακόπουλος, ἀλλά γιά θρησκευτικούς. Γιατί ἀπό τήν γυναίκα μπῆκε στόν κόσμο τό προπατορικό ἁμάρτημα, «Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη πρῶτος, ἡ δέ γυνή ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε» (Α' Τιμοθ. 2, 13-15 καὶ Α' Πέτρ. 3, 7). Ὁ Μωσαϊκός νόμος ὁρίζει ὅτι πρέπει νά προσφέρης στόν ναό ἀμνό ἄμωμο ἑνός ἔτους ἀντί τοῦ ἀρσενικοῦ παιδίου γιά ὁλοκαύτωση καί νεοσσό περιστερᾶς ἤ τρυγόνων διά τήν ἁμαρτία στή θύρα τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρός τόν ἱερέα. Ἀλλά κατά τή διατύπωση τοῦ νόμου παρατηροῦμε ἕνα πλεονασμό. Λέγει ὁ νόμος «γυνῆ ἐάν σπερματισθῆ καί τέκει ἄρσεν». Παρατηρεῖ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, «ὁ Μωϋσῆς περιττόν ἦτο νά πῇ, τό "ἄν σπερματισθῆ", γιατί εἰς ὅλους εἶναι γνωστόν κάθε γυναῖκα φυσικῶς λαμβάνει ὑπό ἀνδρός καί κατόπιν γεννᾶ. Αὐτή ἡ φράσις προδηλώνει ὅτι ὁ Μωϋσῆς εἶχε μυηθῆ στό μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου, διότι ἡ Παρθένος τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐγέννησε τό Θεῖον Βρέφος καί ἔγινε τόκος ἄνευ θελήματος σαρκός οὐδέ θελήματος ἀνδρός. Ὁ τύπος δέ τοῦ νόμου: «εἶπε δέ Κύριος πρός Μωϋσῆν λέγων, ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον, πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς Υἱοῖς Ἰσραήλ» δέν ἁρμόζει εἰς κάνενα ἄλλο παιδίον ἀρσενικόν καί

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΑΧΡΙΔΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΝ ΤΟΥ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τὴν ναυτικὴν τραγῳδίαν καὶ τὴν τρομοκρατίαν τῶν Ἰσλαμιστῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα τὴν 13ην Ἰανουαρίου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν της διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον, ἠσχολήθη μὲ τὴν ναυτικὴν τραγῳδίαν εἰς τὸ Norman Atlantic καὶ μὲ τὰ πρόσφατα αἱματηρὰ τρομοκρατικὰ γεγονότα εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπὸ Ἰσλαμιστῶν. Συμφώνως πρὸς ἀναλυτικὴν ἀνακοίνωσιν, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

«Στὴν ἀρχὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος εὐχήθηκε ἐγκαρδίως στοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους νὰ εἶναι εὐλογημένη ἡ Νέα Χρονιὰ καὶ νὰ ἔχουν ὑγεία, ὥστε μὲ δύναμη καὶ ἐπιτυχία νὰ ἐπιτελοῦν τὰ εὐθυνοφόρα καθήκοντά τους. Στὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπήντησε ἀντευχόμενος, ἐκ μέρους καὶ τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος, Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφείμ.

Στὴν συνέχεια:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρίασή της, ἀφοῦ ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας, ἐπελήφθη τῶν ὡς κάτωθι θεμάτων·

α. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ βαθεῖα ὀδύνη παρακολούθησε τὸ δράμα τῶν ἐπιβατῶν τοῦ πλοίου "Norman Atlantic" στὴν Ἀδριατικὴ καὶ ἐκφράζει τὰ συλλυπητήρια καὶ τὴν συμπάθειά της πρὸς τοὺς οἰκείους τῶν θυμάτων, προσεύχεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἀδίκως τελειωθέντων ἀδελφῶν καὶ προβάλλει τὴν αὐτοθυσία καὶ τὸ ἦθος ὀρθοδόξου λειτουργοῦ, ποὺ θυσιάστηκε προκειμένου νὰ διασωθοῦν πολλοὶ ἄλλοι συνάνθρωποί του.

β. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν προσφάτων τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν ἀποτρόπαιης βίας μὲ τὴν στυγνὴ δολοφονία συνανθρώπων μας σὲ συνοικία τοῦ Παρισιοῦ ἀπὸ ἀκραίους ἰσλαμιστὲς τρομοκράτες, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς καταδικάζει ἀπερίφραστα κάθε μορφὴ βίας καὶ ἀφ' ἑτέρου κάθε μορφὴ ἀμφισβήτησης τῆς ἱερότητος τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων καὶ πεποιθήσεων, ὁποιοδήποτε αὐτὴ προέρχεται.

Μένοντας σταθερὰ πιστὴ στὶς ἀρχὲς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ στὰ κοινωνικὰ ἰδεώδη τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν σεβόταν καὶ σέβεται τὴν ἐλευθερία συνειδήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἀνεξαρτήτως θρησκείας, πολιτικῶν πεποιθήσεων, χρώματος καὶ ἐθνικότητος, ἐκφράζει τὴν ἀποστροφή της πρὸς κάθε πράξη, ποὺ ἔχει ὡς στόχο τὴν ἀποστέρηση τῆς ζωῆς ἀθῴων συνανθρώπων μας, οἱ ὁποῖοι, δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἀποτελοῦν ζῶσα εἰκόνα τοῦ Παν-άγαθου Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν. Στηλιτεύει δὲ κάθε προσπάθεια ἐκ μέρους φονταμενταλιστικῶν ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖες, προβάλλοντας ὡς κίνητρα τῶν στυγνῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν τους τὰ «θρησκευτικὰ πιστεύω», δυναμιτίζουν τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη τῶν λαῶν καὶ τῶν θρησκειῶν. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐκφράζει τὴν βαθύτατη θλίψη της καὶ τὴν ἠθικὴ συμπαράστασή της πρὸς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων καὶ δέεται ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

γ. Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος, Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφείμ, ἀναφέρθηκε στὴν ἐξόδιο ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κυρίλλου, τῆς ὁποίας προέστη, καὶ μετέφερε στὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. τὸ κλῖμα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν κοιμηθέντα Ἱεράρχη ἀπὸ τὸν λαὸ τῆς Μητροπόλεως.

Ἡ Δ.Ι.Σ. τέλος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα».

Δευτέρα Συνεδρία

Κατὰ τὴν Δευτέραν Συνεδρίαν τῆς 14ης Ὀκτωβρίου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συμφώνως πρὸς ἐνημερωτικὸν δελτίον:

«Ἐνέκρινε τὸν Προκαταρκτικὸ Πίνακα τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφὴν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασαν τὴν χαρά τους ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς ἀπόφασης τῶν ἀρχῶν τῶν Σκοπιῶν γιὰ ἀποφυλάκιση τοῦ Ἀχρίδος Ἰωάννου καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐπικοινωνήσει μαζί του δι' ἐπιστολῆς, μόλις ἀποφυλακισθεῖ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς σημερινῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. τέλεσαν Τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μητροπολίτου πρώην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κυρίλλου στὸ Συνοδικὸ Παρεκκλήσιο.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα».

Τρίτη Συνεδρία

Κατὰ τὴν Τρίτην Συνέδρια τῆς 15ης Ὀκτωβρίου, συμφώνως πρὸς Δελτίον Τύπου:

«Συνῆλθε σήμερα Πέμπτη, 15 Ἰανουαρίου 2015, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μήνα Ἰανουάριο, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Στὸ περιθώριο τῆς σημερινῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος συναντήθηκε μὲ τὸν Ἀγγλικανὸ ἐπίσκοπο Γιβραλτὰρ Robert Innes, ὑπεύθυνο τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἀγγλικανικῶν Κοινοτήτων. Κατὰ τὴν συνάντηση ἔγινε ἀναφορὰ στὴν συνεργασία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σὲ κοινωνικὰ θέματα καὶ ἐπαινέθηκε τὸ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἐξεφράσθη ἡ κοινὴ ἀνησυχία γιὰ τὸ ὀξὺ μεταναστευτικὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖο ἐντείνεται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίση καὶ ἐπιβαρύνει τὶς δυνατότητες προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία οὔτως ἢ ἄλλως ἐνισχύει «πάντα ἄνθρωπον» ἀνεξαρτήτως προελεύσεως καὶ ἐθνικότητος.

Ἀκολούθως ὁ Ἀγγλικανὸς ἐπίσκοπος συναντήθηκε μὲ ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα».

Τό φράγμα τοῦ χρόνου

Πεδίον ἐλευθέρας ζωῆς

Ἐλευθερία ζωῆς, ὄχι σκλαβιά θανάτου. Ἐγὼ ἦρθα, «ἵνα ζωὴν ἔχωσι καί περισσόν ἔχωσιν» (Ἰωάν. ι΄ 10).

• Ἡ ἐλευθερία ἀπό το **χρόνο** εἶναι ἐλευθερία ἀπό τό **θάνατο**. Ὅταν φύγουμε ἀπό τά δεσμά τῆς **ὕλης**, φεύγουμε καί ἀπό τά δεσμά τοῦ χρόνου.

Καί αὐτό πού ὑπάρχει μετά τό χρόνο εἶναι ὁ θάνατος.

Κι αὐτός πού κατάργησε τό θάνατο εἶναι ὁ Ἀρχηγός τῆς ζωῆς. Ἑπομένως μέ τήν κατάργησι τοῦ χρόνου καί τοῦ θανάτου ἀφήνεται τό **πεδίο ἐλεύθερο στή ζωή**.

• Ὁ **δρόμος** τῆς ζωῆς, ἀπό στενά μονοπάτια τοῦ παρόντος βίου, γεμάτα ἀγκάθια καί πόνους, γίνεται **λεωφόρος** ἀνοιχτή γιά τήν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Καρπός

Ἡ ἐλευθερία ἀπό τό θάνατο εἶναι καρπός σέ τέσσερις ἐπί μέρους ἐλευθερίες:

• Ἡ μιά εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς **Πίστεως**. Ὡς πιστός δέν εἶμαι δέσμιος τῶν **αἰσθήσεων**. Βλέπω πέρα ἀπό ὅσα βλέπουν καί νοιώθουν οἱ σωματικές αἰσθήσεις. Βλέπω μέ τά κιάλια τῆς Πίστεως πέρα ἀπό τό φυσικό ὁρίζοντα, τά ἅπιαστα στό νοῦ, τά ἀόρατα στά μάτια, τά ἀνήκουστα στ' αὐτιά.

• Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς **ἀγνότητας**. Δέν παραμένω δοῦλος τῶν παθῶν. Ὡς ἔνσαρκος ἄγγελος ὁ ἅγιος ὑπερίπταται τῆς λάσπης. Δέν ἔχει νά ἐπιλέξη εἶδος βούρκου καί λάσπης, ἀλλά ἐπιλέγει **τίναγμα** τῆς ὑπάρξεως πρός τά ἄνω.

• Ἡ τρίτη εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς **ἀγάπης**. Δέν κλείνεται ὁ πιστός στά στενά πλαίσια τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ζωή του ἀνήκει καί στούς ἄλλους. Ἡ προσφορά εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ἀγάπης ἀπό φίλαυτες ἀγκυλώσεις.

• Ἡ τέταρτη εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν **δικαιωμάτων**. Δέν εἶναι ὁ πιστός γκρινιάρης σκλάβος τοῦ *πόσα παίρνω,* ἀλλά ἐλεύθερος δότης τοῦ *πόσα δίνω.*

• Αὐτές οἱ τέσσερις ἐλευθερίες ἀνοίγουν τήν προοπτική νά μᾶς χαρισθῆ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά ὅσα κακά ἔχουμε διαπράξει. Καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ μέ τή σειρά του ἐξαφανίζει τό **χρόνο τῆς φθορᾶς** καί τή φθορά τοῦ χρόνου καί μᾶς ἀνοίγει τήν πόρτα τῆς αἰώνιας ἐλευθερίας.

Διαλέξαμε ἤ ὄχι;

Τό χρόνο τῆς ὑπάρξεώς μας δέν τόν διαλέξαμε. Ἤρθαμε ὄχι μέ τή δική μας ἐλευθερία. **Δέν ἐρωτη-**

Τοῦ Ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη, ἱεροκήρυκος

θήκαμε. Ἄλλων ἐπιλογή ἦταν ἡ ἔνταξίς μας στό χρόνο. Ὅμως ἡ **αἰωνιότητα**, πού εἶναι χρόνος στό ἄπειρο, ἄχρονη πραγματικότητα, αὐτή τήν χωρίς χρόνο αἰωνιότητα, τήν **ἐπιλέγει** ἡ δική μας ἐλευθερία.

• Γιά τήν παρουσία μας στή γῆ τοῦ χρόνου καί τοῦ πόνου εἴμαστε **«ρομπότ»**. Ἄλλοι μᾶς ἔστειλαν ἐδῶ. Καί καλά ἔκαναν. Γιά τήν παρουσία μας ὅμως στήν '**Υπέρ τόν χρόνο** ζωή τοῦ οὐρανοῦ καί στήν '**Υπέρ τόν θάνατο** παρουσία μας στή ζωή τήν ἀθάνατο, ἐμεῖς εἴμαστε καί ὑπεύθυνοι καί κυρίαρχοι.

• Μόλις γεννιέται ὁ ἄνθρωπος, εἶναι καί **ὥριμος** νά πεθάνη. Ὥριμος μέ τήν ἔννοια τοῦ προορισμοῦ, ὄχι ὡς πρός τήν **ὥρα**. Κανείς δέν ξέρει τήν ὥρα αὐτή. Καί ἐπειδή εἶναι ἐνδεχόμενο νά εἶναι ἡ σημερινή μέρα ἤ ἡ τωρινή ὥρα, ἤ τό ἐπερχόμενο λεπτό, γι' αὐτό ὀφείλουμε νά ἔχουμε πάντοτε τή σχετική **ὡριμότητα**. Δηλαδή, νά εἴμαστε ὅπως μᾶς θέλει ὁ Κύριος: *«Πάντοτε ἕτοιμους»*. Τό *«μιά στιγμή νά ἑτοιμασθῶ»* δέν ἰσχύει, δέν ὑπάρχει. Μυριάδες στιγμές τίς ἀφήσαμε ἀνέμελα. Τήν τελευταία στιγμή **δέν τήν ὁρίζουμε ἐμεῖς**. Εἶναι ἀλλουνοῦ.

• Γιά τόν πιστό ἡ τελευταία στιγμή τῆς ἐλευθερίας του ἀπό τό χρόνο καί τό φόβο τοῦ θανάτου, εἶναι τό **«νῦν»**, τό τώρα, ἡ τακτοποίησις τώρα τῶν καθ' ἡμᾶς, διά τῆς **μετανοίας** καί **ἐξομολογήσεως**.

Σέ κυνηγᾶ, δέν τόν βλέπεις!

Οἱ πολλοί εἶναι σάν τήν **στρουθοκάμηλο**, πού κρύβει τό κεφάλι στήν ἄμμο καί δέν βλέπει τόν κυνηγό πού πλησιάζει. Κι ἐπειδή δέν τόν βλέπει, αὐτοκοροϊδεύεται, **αὐταπατᾶται** ὅτι ὁ κυνηγός ἔφυγε καί πάει γιά ἄλλο θήραμα. Αὐταπατώμεθα ὅτι ὁ κυνηγός θάνατος μᾶς ξέχασε καί πάει γιά ἄλλους...

• Οἱ ἅγιοι τόν ἔβλεπαν τόν κυνηγό. Εἶχαν **«μνήμη θανάτου»**. Ἐμᾶς μᾶς χαρακτηρίζει μιά ἀνόητη φυγή ἀπό τό **πρόβλημα**. Καί λοιπόν; Ἄν τό σκάσουμε ἀπό τό πρόβλημα, τό πρόβλημα θά πάψη νά ὑπάρχη;

• Κι ἄν κλείσουμε τά μάτια νά μή βλέπουμε τό νῆμα στό τέρμα, θά φοβηθῆ ὁ θάνατος νά μᾶς στήση τό **νῆμα** καί τό **μνῆμα**; Στό τρέξιμο στό δρόμο τοῦ χρόνου, πού ἄλλοτε εἶναι δρόμος ταχύτητας, ἄλλοτε δρόμος ἀντοχῆς, ἄλλοτε δρόμος μετ' ἐμποδίων, ὁπωσδήποτε θά συναντήσουμε ἕνα τεράστιο ΣΤΟΠ! Σταμάτα! Μέχρι ἐδῶ ἦταν!...

• Φοβᾶσαι; Τότε μή κοιτᾶς **μπροστά** τό χρόνο. Κοίτα ψηλά τό **θρόνο**. Ὕψωσε τά μάτια στόν Θεό. Θά δῆς ὄχι ἕνα **μαχαίρι** νά κόβη τό νῆμα τῆς ζωῆς, ἀλλά θά δῆς ἕνα **χέρι** νά σηκώνη τή **μπάρα**. Εἶναι τό χέρι τοῦ Θεοῦ. Σηκώνει τή μπάρα στά διόδια τοῦ χρόνου καί σέ προσ - καλεῖ: Πέρασε! Ἐλεύθερος! Πέρα γιά πέρα ἐλεύθερος!

Τί διαλέγεις;

Ἡ ὅλη ὑπόθεσίς μας παίζεται ἀνάμεσα στό θάνατο καί τήν ἐλευθερία!

• Θάνατος = Ἀναγκαστική προσμονή.

• Ἐλευθερία = Ζωή δεδομένη πέρα ἀπό τό θάνατο.

• Τί διαλέγεις;

• Στάσι ἤ τέρμα; Στάσις εἶναι ὁ θάνατος. Προτοῦ νά φτάσης στή στάσι ἔχει ἀκουστῆ ἡ φωνή: Ὁ ἑπόμενος σταθμός **τερματικός**! Ἤ μᾶλλον, κατά παράδοξο γραμματικό σχῆμα: Ὁ ἑπόμενος σταθμός τερματικοί! Ποιός προειδοποιεῖ; Ὁ Κύριος: «Καί ἐκπορεύσονται οἱ τά ἀγαθά ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς (ὁ ἕνας τερματικός), οἱ δέ τά φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως (ὁ ἄλλος τερματικός)».

• Τί διαλέγεις; Μαυρίλα ἤ βέβαιη ἐλπίδα; Σκλαβιά **κολάσεως** ἤ φτερούγισμα οὐράνιας **ἐλευθερίας**; Ἡ Χριστιανική Πίστις στοχεύει νά ἐλευθερώση ἀπό τό θάνατο, ὄχι νά ψευτοπαρηγορήση. Στό **φέρετρο** κάποιου ὁ ἄνθρωπος ἤ προπέμπει ἤ συμπαθητικά κλαίει. Τό πρῶτο εἶναι ἐλευθερία. Τό δεύτερο μαύρη σκλαβιά.

• Ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀληθινή ἐλευθερία, καί ὄχι ἡ καταναλωτική, τό νά ζήσω ἔτσι ἤ ἀλλιῶς, τό νά ζητήσω ἐκεῖνα καί ὄχι τά ἄλλα, ἡ ἀληθινή ἐλευθερία στοχεύει νά ἐλευθερώση ἀπό τό θάνατο, ὄχι νά **ψευτοπαραγορήση** στό θάνατο.

• Τό **φράγμα** τοῦ ἤχου τό ἔχουν σπάσει τά ὑπερηχητικά ἀεροπλάνα. Τό **φράγμα** τοῦ χρόνου τό ἔχει σπάσει ἡ ἐλευθερία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Εὐχόμαστε, ὁ νέος χρόνος νά εἶναι **πλησίστιος** στό λιμάνι τῆς νέας ζωῆς!

Ἐκοιμήθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κυρὸς Σπυρίδων

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὸ ἀπόγευμα τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου, ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας Σπυρίδων εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν. Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης τὰ τελευταῖα ἔτη ἀντιμετώπιζε σοβαρὰ προβλήματα ὑγείας καὶ εἶχεν εἰσαχθῆ πολλάκις εἰς κρατικὰ νοσοκομεῖα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ὑγείας του. Παρὰ ταῦτα κατώρθωνε νὰ κάνη ποιμαντικὴν καὶ νὰ ἀσκῆ ἐπιτυχῶς τὰ διοικητικά του καθήκοντα. Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ ἐφημερὶς «Τὸ Παρόν», ἡ ὁποία εἶχεν ἰδιαιτέρας σχέσεις μὲ τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτην ἐδημοσίευσε τὴν εἴδησιν ὅτι θὰ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Πρὸ ἑνὸς μηνὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπεβλήθη εἰς λεπτὴν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν ὕστερα ἀπὸ βαρὺ ἐγκεφαλικὸν ἐπεισόδιον. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἐχειροτονήθη πρὸ τριάκοντα ἐτῶν (Μάρτιον τοῦ 1984). Ἡ σορός του ἐτέθη εἰς λαΐκὸν προσκύνημα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως Ἀργοστολίου.

Αἱ Ἰσλαμικαὶ Σπουδαὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Θεσσαλονίκης μὲ τὴν προκλητικὴν συναίνεσιν...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τεῖ μία πρωτοφανὴς σύγχυση ὡς πρὸς τὴν αὐτοσυνειδησία καὶ τὴν ὀντολογικὴ ταυτότητα τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, μία βλάβη πρώτου μεγέθους ποὺ ξεκινᾷ μὲ κατακόρυφη κατεύθυνση ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα –θεσμικὰ πάντα- κλιμάκια, ποὺ εἶναι ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας (κοινῶς οἱ Ἱεράρχες), καὶ ἐμποτίζει κατὰ τρόπο διαβρωτικὸ μέχρι καὶ τὸν τελευταῖο (ἂν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς) πιστό. Ἡ σύγχυση αὐτὴ διογκώνεται σὲ βαθμὸ ἐπικίνδυνο, ὅταν πολλὲς φορὲς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας παρακολουθεῖ ἔκπληκτο τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας νὰ ἐκφράζουν διαφορετικὲς ἀπόψεις πάνω σὲ θέματα ποὺ ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τὰ ἔχει λύσει ἐδῶ καὶ αἰώνες, εἴτε μέσα ἀπὸ τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους, εἴτε μέσα ἀπὸ τὸν αὐθεντικὸ θεολογικὸ λόγο ποὺ ἐξέφρασαν ἀπλανῶς καὶ ἀλαθήτως οἱ χαρισματοῦχοι κάθε ἐποχῆς, οἱ κατεξοχὴν Θεόπτες καὶ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι οἱ Ἅγιοι Πατέρες.

Τοῦτο πρακτικὰ σημαίνει πὼς σὲ πολλὲς ἀπὸ τὶς περιπτώσεις ποὺ καλοῦνται νὰ τοποθετηθοῦν οἱ Ἱεράρχες καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀξιολογήσουν τὶς τοποθετήσεις αὐτὲς μὲ τὴ σειρά τους οἱ πιστοὶ Χριστιανοί, ἀπουσιάζει ἐμφανῶς τὸ ἁγιοπνευματικὸ κριτήριο ἐκεῖνο ποὺ θεμελιώνεται στὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς συνέπεια τοῦ ἀλλοτριωμένου καὶ "μπαζωμένου" τρόπου ζωῆς τῶν σύγχρονων Χριστιανῶν. Ἀντ' αὐτοῦ προτάσσεται καὶ ὑπερισχύει κατὰ κόρον ἕνας ξένος λόγος, ὡς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία καὶ ζωή, πολιτικὸς καὶ διπλωματικός, μία προσπάθεια δηλαδὴ "νὰ τὰ ἔχουμε καλὰ μὲ ὅλους", γιατί ὄχι …καὶ μὲ τὸ διάβολο ἀκόμη! Αὐτὸ ἄλλωστε, ὁρισμένοι Ἐπίσκοποι καὶ θεολόγοι τοῦ καιροῦ μας τὸ χαρακτηρίζουν ὡς πρόοδο, τὸ ὅτι διαλεγόμαστε δηλαδὴ χωρὶς "ἀμυντικὰ ἀντανακλαστικά", ἢ χωρὶς "φοβικὰ σύνδρομα", ὅπως ἀναιδῶς καὶ βλασφήμως χαρακτηρίζουν τὴ "γραμμὴ ἄμυνας", ποὺ χαράσσουν ἅπαντες οἱ Πατέρες σὲ θέματα δογματικῆς θεολογίας καὶ ἁγιοπνευματικῆς ζωῆς.

Γίνεται κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐμφανὲς λοιπόν, πὼς ὁ νέο-ὀρθόδοξος τοῦ 21ου αἰώνα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συμπεθεριάζει ἐν πλήρει συνειδήσει μὲ τὸν Πονηρό, παύει νὰ βιώνει τὴν ταυτότητά του καὶ κατ' ἐπέκτασιν ἀδυνατεῖ νὰ ἀναγνωρίζει τοὺς λόγους τῶν ὄντων, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς συσκότισης τοῦ νοός του καὶ ἔτσι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζει πότε νοσεῖ ἢ ὑγιαίνει νοητῶς[2]. Ἐπιπροσθέτως, ὁ νέο-ὀρθόδοξος τοῦ 21ου αἰώνα, ὡς ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς πνευματικῆς παρακμῆς ποὺ βιώνει, καταντᾷ νὰ ἀποκτᾷ τὴν πνευματικὴ δομὴ τοῦ προδότη, καθότι συνάπτει φιλίες, συνεργασίες καὶ "ἀδελφοποιήσεις" μὲ ἀντίχριστες καὶ ἀνθελληνικὲς δυνάμεις, μὲ συνέπεια νὰ καθίσταται σὺν τῷ χρόνῳ "ὄργανο" καὶ ὑποχείριο αὐτῶν. Ἄσχετα, ἂν ὁ ἴδιος μπορεῖ νὰ πιστεύει ἀκράδαντα ὅτι ἡ προδοσία του αὐτὴ εἶναι ὁ ὕψιστος πατριωτισμὸς[3]

• Ἡ στάσις τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης ἐν ὄψει τῆς ἱδρύσεως "Εἰσαγωγικῆς Κατευθύνσεως Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν".

Μία τέτοια περίπτωση σύγχυσης καὶ καταφανοῦς ἐλλείψεως τῆς Ὀρθοδόξου δογματικῆς αὐτοσυνειδησίας καταγράφτηκε τὸ περασμένο ἔτος, ὅταν ἐπιβεβαιώθηκαν οἱ πληροφορίες πὼς ἐπίκειται νὰ τεθεῖ θέμα πρὸς ψήφιση ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. γιὰ ἵδρυση "Εἰσαγωγικῆς Κατευθύνσεως Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν", ὑπὸ τὴν ὑψηλὴ ἐποπτεία τοῦ προαναφερόμενου Τμήματος. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχει χυθεῖ πολὺ μελάνι, ὑπάρχουν ἔξοχες τοποθετήσεις Ἐπισκόπων, Κληρικῶν, Μοναχῶν καὶ Καθηγητῶν τῆς Θεολογίας, ποὺ ἀντέδρασαν ἀπέναντι σὲ αὐτὸ τὸ τεράστιο ἀτόπημα, ποὺ διέπραξαν τελικὰ 23 Καθηγητὲς τοῦ Τμήματος Θεολογίας στὴν ψηφοφορία ποὺ διεξήχθη τὴν 7η Μαρτίου ἐ.ἔ. , συνεπῶς δὲν ἔχει νόημα νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ αὐτὸ καθεαυτὸ τὸ θέμα τῆς ἵδρυσης "Εἰσαγωγικῆς Κατευθύνσεως Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν".

Ἀπὸ τὴν πλευρά μας ἐκτιμοῦμε πὼς δὲν ἔχει ἐρευνηθεῖ ἐπαρκῶς ἡ προκλητικὴ στάση ποὺ τήρησαν καὶ συνεχίζουν νὰ τηροῦν οἱ τέσσερις Μητροπολίτες τῆς Θράκης, οἱ ὁποῖοι, ὅλως περιέργως συντάχθηκαν ἀσμένως μὲ τὸ προαναφερθὲν σχέδιο, παρέχοντας μάλιστα τὴν ἐπισκοπικὴ τους κάλυψη στοὺς πρωτεργάτες αὐτῆς τῆς ἀνομίας, ἡ ὁποία ἀναβαθμίστηκε ἐπικοινωνιακὰ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τούτη ἡ κάλυψη προέρχονταν ἀπὸ τὴν εὐαίσθητη περιοχὴ τῆς Θράκης. Στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ ὑπενθυμίσουμε πὼς οἱ "τέσσερις" ἀγνόησαν ἐπιδεικτικὰ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, κ. Ἄνθιμο, μὲ περισσὴ θρασύτητα καὶ ἀναίδεια, παρόλο ποὺ ὁ Παναγιώτατος ἐξέφρασε εὐθαρσῶς τὴν ἀντίθεσή του ἀπέναντι σὲ αὐτὸ τὸ ἐγχείρημα ποὺ θὰ συντελεστεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας του.

Γιὰ νὰ πάρουμε ὅμως τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά, στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ παραθέσουμε αὐτούσιο τὸ κείμενο στήριξης τῶν "τεσσάρων" γιὰ ἵδρυση "Ε.Κ.Ι.Σ."[4], κείμενο τὸ ὁποῖο ἐστάλη ἤδη ἀπὸ τὴν 7η Μαρτίου 2014 πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομο Σταμούλη:

Η ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Ἡ πρόσφατη πρωτοβουλία τοῦ Τμήματος Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν Λειτουργία στὴν ἑλληνικὴ ἀκαδημαϊκὴ κοινότητα "Κατευθύνσεως Μουσουλμανικῶν Σπουδῶν" εἶναι σημαντικὴ καὶ βρίσκει ἀνταπόκριση στὴν ἀρχική μας θέση, ἡ ὁποία, μέσα στὸ ὅλο ποιμαντικό μας ἔργο, προσβλέπει στὴν ἐπικοινωνία καὶ ἐποικοδομητικὴ συμβίωση μεταξὺ χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων στὴν Θράκη. Ἡ μακρόχρονη συμβίωση μεταξὺ τῶν αὐτοχθόνων χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων ἐδῶ ἔχει δημιουργήσει ἰδιαίτερες συνθῆκες καὶ ἀνθρώπινες ἐπικοινωνίες, δείγματα ἀλληλοσυμπάθειας καὶ ἀνθρωπίνων σχέσεων ποὺ προάγουν τὴν ἔννοια τοῦ "προσώπου". Ἡ ἀξιοποίηση ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ βιωματικοῦ πλούτου δύναται νὰ προσφέρει πολλὰ σὲ ἀκαδημαϊκὸ καὶ πανανθρώπινο ἐπίπεδο καὶ νὰ ἀναδείξει εὐρέως τὶς μακραίωνες αὐτὲς σχέσεις, ποὺ μαρτυρεῖ ἡ περιοχὴ σὲ καιροὺς χαλε

Ἡ ἀδικία καὶ ὁ Ὅσιος Γέρων Παΐσιος*

*Τοῦ **Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια**, Μεγ. Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας*

Η ΑΔΙΚΙΑ, δυστυχῶς, εἶναι φαινόμενο «ἀπὸ καταβολῆς κόσμου». Ὁ ἄδικος Κάϊν ὄχι μόνο φθόνησε, ἀλλὰ σκότωσε καὶ τὸν δίκαιο ἀδελφό του Ἄβελ. Μὲ ἄδικο τρόπο ὁ Ἰσαὰκ πῆρε τὰ πρωτοτόκια τοῦ ἀδελφοῦ του Ἡσαΰ. Ἀδικήθηκε ἀπὸ φθόνο ὁ πάγκαλος γιὰ τὶς ἀρετές του Ἰωσήφ, ὁ ἀγαπημένος γιός τοῦ Ἰακώβ, ποὺ τὰ ἀδέλφια του τὸν πούλησαν ὡς δοῦλο μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα. Τὴν ἄδικη φτώχεια ἔζησε ὁ Λάζαρος τῆς παραβολῆς, μὲ τὴ διαρκῆ πεῖνα, τὶς ἀρρώστιες καὶ τὰ ἕλκη ποὺ τοῦ ἔγλυφαν οἱ σκύλοι βλέποντας τὴν ἔκλυτη ζωὴ τοῦ πλουσίου μὲ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἐγκαρτέρηση τὸν ἔβαλε στὴν ἀγκάλη τοῦ Ἀβραάμ.

Τὴν ἀδικία γεύθηκε ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς. Ἀδικήθηκαν οἱ περισσότεροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος στηλίτευε τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴ διαφθορά, κατήγγειλε τὴν κοινωνικὴ ἀδικία, στιγμάτισε τὴν σπατάλη, τὴν ἐπίδειξη τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἀρχόντων, καταδίκασε τὶς αὐθαιρεσίες τοῦ πολιτικοῦ συστήματος, στράφηκε ἐναντίον τοῦ διεφθαρμένου κλήρου, πάντα μὲ παρρησία καὶ χωρὶς νὰ κατονομάζει ὥστε νὰ μὴ κηλιδώνονται προσωπικότητες, ἀλλὰ νὰ στιγματίζονται οἱ πράξεις του. Μισοῦσε τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν ἀδικία, ἀλλὰ ἀγαποῦσε τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς ἄδικους. Στάθηκε δίπλα στοὺς ἀδύνατους, τοὺς ταπεινούς, τοὺς ἀδικημένους, τοὺς ἁπλοὺς καθημερινοὺς συνανθρώπους του, ποὺ ἡ ὑπεροψία καὶ ἡ ἀδικία τῶν δυνατῶν συχνὰ καταδυνάστευε. «Ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας» (Γεν. 6, 11), ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διαπιστώνοντας εἶπε στὸ Νῶε, ὅταν ὡς μόνο δίκαιο παρώτρυνε νὰ κατασκευάσει κιβωτό, γιὰ νὰ σωθεῖ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενο κατακλυσμό.

Ἔρχεται τώρα διαχρονικὴ ἡ ἐρώτηση τοῦ Θεοῦ μας νὰ μᾶς προβληματίσει. Λέει μὲ τὸ στόμα τοῦ προφήτη Ἠσαΐα: «Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;» (Ἠσ. 3, 15). Ὁ Ἴδιος ὁ Θεὸς θὰ ἔρθει δικαστὴς τῶν ἀδικούντων, αὐτῶν ποὺ ἁρπασαν καὶ ἐρήμωσαν τὴν κοινωνία, γιὰ νὰ θησαυρίσουν οἱ ἴδιοι προσωπικά. Καί, δυστυχῶς, εἶναι διαπιστωμένο, ὅτι ὅταν οἱ ἄδικοι ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὰ θύματά τους, ἐὰν μάλιστα, ὅπως συμβαίνει, οἱ ἀδικούμενοι νὰ εἶναι ἀσθενέστεροι καὶ πτωχότεροι, προσπαθοῦν μὲ φοβιστικὲς κραυγὲς καὶ ὕβρεις καὶ συκοφαντίες νὰ πνίξουν τὴν ἀδύναμη φωνή τους. Καὶ δὲν φθάνει ὡς ἐκεῖ ἡ ἀδικία τους. Στὰ δικαστήρια μισθώνουν συνηγόρους καὶ παρουσιάζουν ψευδομάρτυρες, ὥστε μαζὶ μὲ τὴν ἀδικία νὰ προσάψουν στὰ δυστυχῆ θύματά τους καὶ τὴν αἰσχύνη τῆς συκοφαντίας. Ἔτσι μὲ τὸ νόμο ἡ ἀδικία, ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ἀλαζονεία θριαμβεύουν. Ἡ φωνὴ ὅμως τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔρχεται δριμύτερη: «Γιατὶ ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου»; Οἱ ἐπίβουλοι τῶν λαῶν, οἱ τύραννοι ἐσωτερικοὶ ἢ ἐξωτερικοί, αὐτοὶ ποὺ σήμερα τοὺς καταπιέζουν καὶ τοὺς ὁδηγοῦν σὲ οἰκονομικὴ κρίση, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ὑποδουλώσουν, δὲν πρόκειται νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Δίκαιου Κριτῆ. Μπορεῖ νὰ πάσχει γιὰ τὶς ἀνομίες του ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ δυνάστες, οἱ ἀδικοῦντες δὲν εἶναι καλύτεροι. Αὐτοὶ πρῶτοι δίδαξαν τὴν ἀνομία καὶ μὲ τὴ δύναμη τοῦ πλούτου τους ἐπέβαλαν τὶς ἀπόψεις τους. Ἡ καταπίεση καὶ ἡ ἀδικία τους θὰ εἶναι ἡ ταφόπετρά τους. Ἡ τελικὴ κρίση, ὁ τελικὸς ἔλεγχος, ἡ τελικὴ ἐκδίκηση ἀνήκει σ' Ἐμένα, λέει ὁ Κύριος: «Ἐμοὶ κρίσις (Ρωμ. ιβ' 19).

Ὁ ἄδικος ἄνθρωπος, ὅπως καὶ κάθε ἔνας ποὺ αἰσθάνεται ἔνοχος, ἐὰν δὲν ζητήσει συγχώρηση ταλαιπωρεῖται ἀπὸ τὴ συνείδησή του καὶ ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὸ γογγυσμὸ καὶ τὴν ἀγανάκτηση τοῦ ἀδικημένου. Δὲν μπορεῖ νὰ κοιμηθεῖ. Σὰν νὰ τὸν κτυποῦν κύματα στριφογυρίζει καὶ ἀνάπαυση δὲν ἔχει. Εἶναι μυστήριο πράγμα τὸ πῶς τὸ πληροφορεῖται! Ὅπως ἕνας ὅταν ἀγαπᾶ κάποιον καὶ τὸν σκέφτεται μὲ τὴν καλὴ ἔννοια, ἐκεῖνος τὸ πληροφορεῖται, ἔτσι καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση ὁ γογγυσμὸς τοῦ ἄλλου τὸν ἀναστατώνει. Καὶ μακριὰ νὰ εἶναι, εἴτε στὸ Γιοχάνεσμπουργκ, εἴτε στὴν Αὐστραλία, δὲν μπορεῖ νὰ ἡσυχάσει ὅταν ἀγανακτεῖ ἄλλος ἐξ αἰτίας του.

Ἀκόμη καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναίσθητος, πάλι ὑποφέρει. Τὸ πολύπολὺ νὰ καταφύγει σὲ καμμιὰ «ψυχαγωγία», γιὰ νὰ ξεχασθεῖ. Ὅταν ὁ ἀδικημένος ἔχει συγχωρήσει τὸν ἔνοχο, ἀλλὰ ἔχει μείνει λίγη ἀγανάκτηση μέσα του, τότε καὶ ὁ ἴδιος ταλαιπωρεῖται σὲ ἕνα βαθμό, ἀλλὰ ὁ ἔνοχος ταλαιπωρεῖται πολὺ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτηση τοῦ ἄλλου. Ἂν ὅμως ὁ ἔνοχος ζητήσει συγγνώμη καὶ δὲν τοῦ τὴ δώσει ὁ ἀδικημένος, τότε ταλαιπωρεῖται ἐκεῖνος. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη φωτιὰ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ κάψιμο τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τὴ συνείδηση. Τὴ βασανίζει καὶ τὴν τρώει συνέχεια μὲ τὸ σαράκι σὲ τούτη τὴ ζωὴ καὶ πιὸ πολὺ φυσικὰ θὰ τὴν τρώει στὴν ἄλλη ζωή, τὴν αἰώνια, «ὁ ἀκοίμητος σκώληξ», ἂν δὲν μετανοήσει ὁ ἄνθρωπος σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ δὲν ἐπιστρέψει τὶς ἀδικίες του στοὺς συνανθρώπους του, ἔστω καὶ μὲ τὴν ἀγαθὴ του προαίρεση, σὲ περίπτωση ποὺ δὲν μπορεῖ μὲ ἄλλο τρόπο.

Θυμᾶμαι ἕνα δικηγόρο ποὺ ἔκανε πολλὲς ἀδικίες, πόσο βασανίσθηκε στὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμά του σὲ μιὰ ἐπαρχία ποὺ εἶχε πολλοὺς κτηνοτρόφους. Ἐκεῖ, φυσικά, γίνονταν καὶ ἀγροζημιὲς καὶ πολλοὶ βοσκοὶ ἔτρεχαν σ' αὐτὸν τὸν δικηγόρο, γιατὶ μὲ πονηρὰ ἐπιχειρήματα αὐτὸς ἔπειθε καὶ τὸν ἀγρονόμο καὶ τὸν εἰρηνοδίκη. Ἔτσι οἱ καημένοι οἱ γεωργοὶ πολλὲς φορὲς ὄχι μόνο δὲν εὕρισκαν τὸ δίκαιο γιὰ τὰ σπαρτὰ ποὺ τοὺς κατέστρεφαν τὰ κοπάδια, ἀλλὰ εὕρισκαν καὶ τὸν μπελά τους. Ὅλοι τὸν ἤξεραν αὐτὸ τὸ δικηγόρο καὶ κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος δὲν τὸν πλησίαζε. Ἀκόμη καὶ ὁ πνευματικὸς νὰ δεῖτε τί συμβούλεψε ἕνα εὐαίσθητο βοσκό. Ὁ βοσκὸς αὐτὸς εἶχε ἕνα μικρὸ κοπάδι καὶ μιὰ σκύλα. Μιὰ φορὰ ποὺ ἡ σκύλα εἶχε γεννήσει, ἔδωσε τὰ κουταβάκια σὲ ἄλλους καὶ κράτησε αὐτὸς μόνο τὴ μάνα. Ἐκεῖνο τὸ διάστημα εἶχε χαθεῖ μιὰ προβατίνα καὶ εἶχε ἀφήσει τὸ ἀρνάκι της ποὺ θήλαζε. Αὐτὸ ἐπειδὴ δὲν εἶχε μάνα ἔτρεχε πίσω ἀπὸ τὴ σκύλα καὶ θήλαζε ἀπ' αὐτήν, ἡ ὁποία ἔνοιωθε καὶ ἡ ἴδια ἀνακούφιση. Ἔτσι τὰ δύο ζῶα εἶχαν συνηθίσει καὶ τὸ ἕνα εὕρισκε τὸ ἄλλο. Ὁ καημένος ὁ βοσκός, ὅσο καὶ νὰ προσπαθοῦσε νὰ τὰ ξεχωρίσει, ἐκεῖνα ἔσμιγαν. Ἐπειδὴ ἦταν εὐαίσθητος ὁ βοσκὸς σκέφθηκε νὰ ρωτήσει τὸν πνευματικό, ἐὰν τελικὰ τρώγεται τὸ κρέας τοῦ ἀρνιοῦ ἢ ὄχι. Ὁ πνευματικὸς ἔχοντας ὑπ' ὄψη του καὶ τὴ φτώχεια τοῦ βοσκοῦ σκέφθηκε λίγο καὶ τοῦ εἶπε: «Τὸ ἀρνὶ αὐτό, παιδί μου, δὲν τρώγεται, γιατὶ θήλασε ἀπὸ τὴ σκύλα, ἀλλὰ ξέρεις τί νὰ κάνεις; Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ βοσκοὶ πηγαίνουν δῶρα στὸ δικηγόρο τὸν δεῖνα ἀρνιὰ καὶ τυριά, νὰ τοῦ πᾶς καὶ σὺ αὐτὸ τὸ ἀρνὶ νὰ τὸ φάει. Μόνο αὐτὸς ἔχει εὐλογία νὰ τὸ φάει, γιατὶ ὅλος ο κόσμος γνωρίζει ὅτι εἶναι ἄδικος».

Ὅταν γέρασε πιὰ ὁ ἄδικος δικηγόρος καὶ ἔπεσε στὸ κρεββάτι, ὑπέφερε χρόνια ἀπὸ ἐφιάλτες καὶ δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθεῖ. Τὸν χτύπησε καὶ ἡμιπληγία καὶ δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ μιλήσει. Προσπάθησε ὁ πνευματικὸς νὰ τὸν κάνει τουλάχιστον νὰ γράψει τὶς ἁμαρτίες του, ἀλλὰ εἶχε χάσει καὶ τὸν ἔλεγχο. Ἔτσι ἀναγκάσθηκε νὰ τοῦ διαβάσει τὴν εὐχὴ τῶν Ἑπτὰ Παίδων, γιὰ νὰ κλείσει λίγο τὰ μάτια του καὶ νὰ κοιμηθεῖ. Τοῦ διάβασε καὶ ἐξορκισμούς, γιὰ νὰ γαληνέψει λίγο, μέχρι ποὺ ἀναπαύθηκε, καὶ ἂς εὐχηθοῦμε ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσει πραγματικά.

* Γέροντος Παϊσίου Ἁγιορείτου Λόγοι, Μὲ πόνο καὶ ἀγάπη γιὰ τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, Τόμος Α΄, Κεφάλαιο Δ΄, Ἔκδοσις Ἰ. Ἡ. Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου, Σουρωτή.

Συνάντησις τοῦ Σεβ. Κορίνθου μὲ τὰ ἡγουμενοσυμβούλια Ἱ. Μονῶν

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου τὴν 14ην Ἰανουαρίου ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Πραγματοποιήθηκε χθές, στὴν "ΚΡΟΚΙΔΕΙΟ ΑΙΘΟΥΣΑ" στὴν Κόρινθο, συνάντηση τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων ὅλων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων ὡς καὶ τῶν ὑπευθύνων τῶν Μοναστικῶν Κτισμάτων τῆς Ἀποστολικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αὐτῆς κ. Διονυσίου μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου πολιτικοῦ ἔτους 2015.

Μέσα σὲ κλῖμα ἐγκαρδιότητος, ποὺ διασφαλίζει τὸ ἀνύστακτο πατρικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου γιὰ τὶς Ἱ. Μονὲς ἀλλὰ καὶ ἡ υἱϊκὴ διάθεσις τῆς ἐν Χριστῷ ὑπακοῆς τῶν Ἱερῶν Ἀδελφοτήτων τῶν Ἱ. Μονῶν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπόν τους, συνεζητήθησαν πνευματικά, διοικητικά, διαχειριστικὰ ὡς καὶ πάσης φύσεως θέματα, ποὺ ἀφοροῦν στὴν ὁμαλὴ λειτουργία καὶ περαιτέρω πνευματικὴ πορεία τῶν Ἱερῶν Κοινοβίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

Στὴν συνάντηση αὐτὴ παρίστατο καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορίνθου κ. Πέτρος Θωμαΐδης, Δικηγόρος Κορίνθου καὶ μέλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἔλαβε τὸν λόγο διευκρινίζοντας συγκεκριμένα Ἐγκύκλια Σημειώματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἤδη εἶχαν λάβει τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια. Ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὸς διάλογος καὶ ἡ συνάντηση ἔληξε μὲ τὴν ἔκφραση εὐχαριστιῶν ἐκ μέρους τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων γιὰ τὴν Πατρικὴ μέριμνα καὶ τὴν ὁλόθυμη ἀγάπη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου πρὸς τὰ Ἱερὰ Κοινόβια τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς Του».

Σεβ. Διοκλείας: Ἐγνώρισα τὴν Ὀρθοδοξίαν εἰς τὴν Ρωσίαν

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ «Ἁγιορείτικου Βήματος».

«Τὴν ἰδιαίτερη σχέση του μὲ τὴν Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀνέλυσε σὲ συνέντευξή του στὴν ἱστοσελίδα OTSAD ὁ Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware μὲ ἀφορμὴ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψή του στὴ χώρα.

Ὁ καθηγητὴς θεολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὀξφόρδης δήλωσε πὼς στὴ Ρωσία γνώρισε τὴν Ὀρθοδοξία...

"Ἐπισκέφθηκα γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Ρωσία τὸ 1976. Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἡ Ρωσία ἔχει μάθει λίγο ἀπὸ τὴ σοβιετικὴ περίοδο. Περιττὸ νὰ ποῦμε, γιὰ τὴν τεράστια ἀλλαγὴ στὴ ζωή τῆς χώρας μὲ τὴν ἀνακάλυψη τόσων πολλῶν ἐκκλησιῶν, μονῶν καὶ προσκυνημάτων, οἱ ὁποῖες κατέστησαν διαθέσιμες στοὺς πιστούς, γιὰ νὰ προσκυνοῦν. Ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση σὲ μένα. Πράγματι, ἡ Ρωσία ἔχει μία ξεχωριστὴ θέση στὴν καρδιά μου. Γνώρισα τὴν Ὀρθοδοξία, λόγω τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Ναί, ἔγινα δεκτὸς στὴ δικαιοδοσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Θὰ ἦταν πιὸ εὔκολο νὰ κάνουμε κάτι τέτοιο, δεδομένου ὅτι γνωρίζουν τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα. Ὡστόσο, πάντα ἔνιωθα μία στενὴ σχέση μὲ τὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία. Πνευματικὸς πατέρας μου ἦταν ἕνας Ρῶσος ἱερέας, ὁ πατὴρ Γεώργιος Σερεμέτ, ἔτσι κάθε φορὰ ποὺ ταξιδεύω στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Μόσχας ποὺ ὀνομάζεται "Σερεμέτιεβο", σκέφτομαι αὐτόν. Νιώθω μία βαθιὰ ἀγάπη γιὰ τὴ Ρωσία. Ἔχω μεγάλο θαυμασμὸ γιὰ τὸν Ἅγιο Σεραφεὶμ τοῦ Σάρωφ. Στὰ νιάτα μου ἐμπνεύστηκα καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλιᾶ-μάρτυρα Νικολάου ΙΙ", ἀνέφερε ὁ μητροπολίτης σὲ σχετικὸ ἐρώτημα ποὺ τοῦ τέθηκε...».

Τὰ ἀτοπήματα τοῦ «ἀλαθήτου» Πάπα μὲ τοὺς Μουσουλμάνους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σουλμάνοι δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίζουν ὡς μουσουλμάνοι», καταδεικνύει τὴν παραδοχή, φανερώνει ὅτι ἡ βία τούτη ἔλκει τὴν καταγωγὴ ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ἀπάνθρωπης βίας, τὸ Χριστομάχο κοράνι καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι μουσουλμάνοι.

Ἡ χαρακτηριστικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ μόνη φράση τῶν τζιχαντιστῶν στὸ Παρίσι, ἦταν ὅτι θὰ πεθάνουν ὡς μάρτυρες τοῦ πλάνου Μωάμεθ. Ποιὸς ἀμφιβάλλει ἀπὸ ποῦ ἕλκει τὴν καταγωγή της ἡ βία τῶν τζιχαντιστῶν; Μπορεῖ νὰ λέγουν ἰσλαμιστὲς στὸ Παρίσι, ὅπως ἀναφέρει ἡ Le monde, ὅτι «αὐτὰ δὲν ἔχουν νὰ κάνουν μὲ τὸ ἰσλάμ», ἀλλὰ ἂν ρίξει κάποιος μία ματιὰ στὸ ἀνίερο κοράνι θὰ διαπιστώσει τὴ διάχυτη βία.

Θυμόμαστε τὰ χαρακτηριστικὰ λόγια τοῦ Γέροντος Παϊσίου γιὰ τοὺς Γάλλους, ὅταν μὲ λύπη του πληροφορήθηκε γιὰ τὸ πλῆθος τῶν τζαμιῶν στὴ Γαλλία (περίπου 2.300 τζαμιά), καθὼς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀλόγιστα δέχθηκαν οἱ Γάλλοι πολὺ μεγάλο ἀριθμὸ μουσουλμάνων στὴ χώρα τους «Ἂς τους αὐτούς, ποὺ μαζεύουν τοὺς μουσουλμάνους καὶ χτίζουν τζαμιά. Ἀργότερα θὰ καταλάβουν τί συμβαίνει καὶ τότε θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ θὰ πάρουν μέτρα ἐναντίον τους. Θὰ δεῖτε τί θὰ κάνουν». Ὁ προφητικὸς λόγος τοῦ Γέροντος, ποὺ γνώριζε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, ὑπέδειξε σαφέστατα τί καρποὺς θὰ ἔχει ἡ ἰδεολογικὴ "ἀγάπη", ποὺ ἐπέδειξαν οἱ Γάλλοι κρατοῦντες.

Ἀναφερόμενος καὶ πάλι στὸ λυπηρὸ γεγονός, ποὺ ὀγδόντα χιλιάδες Γάλλοι ἔγιναν μουσουλμάνοι, ἐπακόλουθο καὶ τοῦτο τοῦ πλήθους τῶν τζαμιῶν καὶ τῶν πολυάριθμων μουσουλμάνων ποὺ κατέκλυσαν τὴ Γαλλία εἶπε «Οἱ Γάλλοι δὲν θὰ βροῦν ἀνάπαυση. Πᾶνε νὰ ἀναπαυθοῦν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀναπαυθοῦν...».

Εὐχή μας κι ὄχι αἴτημα προσευχῆς πρὸς πλανεμένους ἰμάμηδες (κατὰ τὸ ἀτόπημα τοῦ Πάπα Φραγκίσκου), αὐτὲς τὶς δύσκολες ὧρες ποὺ τὸ Παρίσι δοκιμάζεται, εἶναι νὰ γλυτώσουν οἱ συνάνθρωποί μας ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπη ἰσλαμικὴ μάνητα.

Ἔγινε κανονικῶς προσευχὴ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος κατὰ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

κεια τοῦ γεύματος, ἔγινε ἀνάγνωσι Πατερικοῦ κειμένου, κάτι ποὺ δὲν συνηθίζεται στὶς ἔκτακτες Τράπεζες.

Ἐπιπλέον καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν, ποὺ παρέθεσεν ἡ Ἱερὰ Κοινότης μετὰ τὴν ὑποδοχήν του, ἔγινε κανονικὰ ἡ εἰθισμένη προσευχή, κατὰ τὴν τάξιν.

3. Οἱ συζητήσεις μεταξὺ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ κυρίου Προέδρου εἶχαν ἀποκλειστικὰ πνευματικὸ περιεχόμενο καὶ ἀφοροῦσαν τὴν ἱστορία τῆς Ἱ. Μονῆς μέσα στὴν χιλιετῆ διαδρομή της, τὸ ἡμερήσιο μοναστικὸ πρόγραμμα, τοὺς στόχους τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τὶς θέσεις τῶν μοναχῶν γιὰ θέματα τῆς σύγχρονης ζωῆς. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας, ποὺ παρηκολούθησαν μὲ προσοχὴ ἅπαντες, ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας συνωμίλησε προσωπικὰ μὲ τὸν κύριο Πρόεδρο ἐπὶ μακρὸν γιὰ θέματα ἀμιγῶς πνευματικά, καὶ ἀπὸ τὴν πολυετῆ του ἐμπειρία, ὡς πνευματικοῦ καθοδηγητῆ πολλῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, ἀπηύθυνε λόγους νουθεσίας καὶ πνευματικῆς οἰκοδομῆς, τοὺς ὁποίους ἐξ ἀρχῆς κρίναμε σκόπιμο νὰ μὴ δημοσιοποιήσουμε, σεβόμενοι τὸν ἀπόλυτα προσωπικὸ χαρακτῆρα τῆς σημαντικῆς αὐτῆς συνομιλίας.

Γενικά, μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ εἰλικρινῆ διάθεσι, κινούμενοι μέσα στὰ πλαίσια τῆς παραδοσιακῆς Ἁγιορείτικης φιλοξενίας, προσπαθήσαμε νὰ δείξουμε πὼς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἕνα Μοναστήρι δὲν εἶναι μουσειακὸ ἀπολίθωμα, ἄλλα ζωντανὸς πνευματικὸς ὀργανισμὸς καὶ ὑγιὲς κύταρρο στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, μὲ πολυδιάστατη προσφορά, στὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν τῆς Πατρίδος μας.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας, εἶναι πνευματικὸν πανδοχεῖον· ἡ Κυρία Θεοτόκος ὡς Μήτηρ καὶ Οἰκοδέσποινα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Της δέχεται ὅλα τὰ παιδιά Της πρὸς φιλοξενίαν, δηλαδὴ κάθε Ἐθνικότητος, κάθε κοσμοθεωρίας καὶ πολιτικῆς τοποθετήσεως, καθόσον ἐμεῖς οἱ Μοναχοὶ εἴμεθα ἄχρωμοι ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς τοποθετήσεις. Γιὰ τὸ συγκεκριμένο θέμα κρίνομε σκόπιμο νὰ ἀναφερθῆ ἐδῶ ἡ πρὸ ἀρκετῶν χρόνων περίπτωση τοῦ τότε ἐπιτίμου Προέδρου τῆς ἀριστερᾶς, Χαριλάου Φλωράκη, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ συγκεκριμένα τὴν Ἱ. Μ. Σιμωνόπετρα, ὅπου συνωμίλησε καὶ ἐξωμολογήθη εἰς τὸν Ἱερομόναχο π. Ἀθανάσιο Σιμωνοπετρίτη (ὑπάρχει καὶ κυκλοφορεῖ γιὰ τὸ θέμα σχετικὸ CD καὶ ἔντυπο). Ἄρα ἐμεῖς οἱ Μοναχοὶ εἰς τὸ μόνο, ποὺ ἀποβλέπουμε, εἶναι ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια τῶν προσκυνητῶν καὶ στὶς νυχθήμερες προσευχές μας ἐπίσης εὐχόμεθα διὰ τὴν σωτηρία καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῶν εὐπροσδέκτων πρεσβειῶν τῆς Ἐφόρου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Κυρίας Θεοτόκου.

Κατακλείοντες εὐχόμεθα καὶ πάλιν σὲ ἐσᾶς προσωπικὰ καὶ τοὺς συνεργάτες σας πλούσια τὴν εὐλογία καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ ἐν σαρκὶ Τεχθέντος Σωτῆρος μας καὶ κατὰ τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου, Ἅγιον Ὄρος, Δεκέμβριος 2014.

Κυριακὴ Ἀργία ἢ Ὄχι

*Τοῦ **Ἀνδρέου Θ. Μάντη**, Μηχ/γου – Ἠλ/γου Μηχανικοῦ Ε.Μ.Π.*

(2ον- Τελευταῖον)

Ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου (ΕΣΕΕ) ἀπὸ τὴ μία μεριά, ἀναφέρεται στὴ μακροχρόνια κάμψη καὶ τὰ χιλιάδες «λουκέτα» τῶν μικρῶν καταστημάτων καὶ ὑποστηρίζει ὅτι οὔτε αὔξησαν τὸν τζίρο, οὔτε τὸν ὄγκο τῶν πωλήσεων, οὔτε τὴν ἀπασχόληση καὶ τοὺς μισθοὺς στὴ Ἑλληνικὴ ἀγορά, ὅπως ἐξάλλου τοῦτο προκύπτει καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Δείκτη Ἀξίας Κύκλου Ἐργασιῶν τοῦ Λιανικοῦ Ἐμπορίου- τῆς ΕΛ.ΣΤΑΤ., ποὺ ἔδειξε ὅτι ὁ τζίρος τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχώρησε κατὰ 2,2% τὸ τελευταῖο ἑξάμηνο Νοεμβρίου 2013 - Ἀπρίλιος 2014, συγκριτικὰ μὲ τὸ ἀντίστοιχο περσινὸ ἑξάμηνο, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὶς ἀλυσίδες κατὰ βάση πολυεθνικῶν καταστημάτων καὶ μεγάλων ἐμπορικῶν κέντρων, ποὺ ἀνταπαντοῦν γιὰ τὶς κακὲς συγκυρίες καὶ τὸ διεθνὲς ἄσχημο κλίμα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν δυσμενῆ ἀκολουθουμένη καὶ ἐφαρμοζόμενη φορολογικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως!

Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν παραπάνω λόγων ποὺ ἐμνημόνευσα, ὑπεισέρχεται καὶ μία ἄλλη σειρὰ τεχνικοεπιστημονικῶν παραγόντων, τοὺς ὁποίους ἐν τάχει, ἀναπτύσσω:

Ζ) Περιβαλλοντολογικὴ ἑρμηνεία:

1. Ὡς γνωστὸν στὴν Πατρίδα μας, καθὼς βρίσκεται στὴ Νότιο Εὐρώπη καὶ στὴ Ἀνατολικὴ Μεσογειακὴ Λεκάνη, οἱ ἀναπτυσσόμενες κατὰ τὸ καλοκαίρι θερμοκρασίες εἶναι πολὺ ὑψηλὲς καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ χαμηλὴ κάλυψη πρασίνου τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων (ἡ μικρότερη ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν πόλεων, λιγότερη μάλιστα καὶ αὐτοῦ του 2%), σημαίνει συνεχῆ χρήση τῶν ἐνεργοβόρων κλιματιστικῶν μηχανημάτων καὶ τῶν κεντρικῶν ἐγκαταστάσεων κλιματισμοῦ γιὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες, ἐνῶ δὲν πάει πίσω ἡ χρήση τους καὶ κατὰ τὸ χειμώνα.

Συνεπῶς τὸ κόστος τῆς ἐπιχείρησης αὐξάνει λόγω τῆς λειτουργίας τοῦ κλιματισμοῦ, τοῦ ἐξαερισμοῦ, τοῦ φωτισμοῦ, τῶν ἀνελκυστήρων, τῶν κυλιομένων κλιμάκων καὶ τῶν λοιπῶν καταναλώσεων (τηλέφωνα, νερό, ἐπιγραφές, ἠλεκτρ. ὑπολογιστές, κ.λ.π) καὶ τῆς προκύπτουσας πρόσθετης δαπάνης ἕνεκα τῆς ἀγορᾶς νέων μηχανημάτων πρὸς βελτίωση τῶν συνθηκῶν ἀνέσεως, τῆς συντήρησης καὶ ἀποκατάστασης τῶν τυχὸν βλαβῶν καὶ ζημιῶν ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη λειτουργία τῶν συσκευῶν ὡς καὶ ὅλων τῶν ἠλεκτρομηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων χωρὶς τὴν ἐπιβάρυνση καὶ τῶν οἰκοδομικῶν στοιχείων τῶν κτηρίων (ἀποκαταστάσεις τοίχων, κλιμάκων, δαπέδων, ὀροφῶν, ψευδοροφῶν, ξύλινων καὶ μεταλλικῶν κουφωμάτων, σιδηρῶν κατασκευῶν, χρωματισμῶν, ὑαλοπινάκων, κ.

ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΕΙΣ ΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΥ Ο ΣΕΒ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ κ. ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Βράχος ἀκλόνητος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός

• Ο ΣΕΒ. ΩΜΙΛΗΣΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΝΩΛΗ

Εἰς τὴν μάχην τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως εἰς τὴν σύνοδον τῆς Φερράρας - Φλωρεντίας ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Εὐγενικὸς -ἐπίσκοπος Ἐφέσου- ἀνεφέρθη ἐκτενῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κύριλλος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θείας Λειτουργίας, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μάρκου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ μακαριστοῦ πνευματικοῦ προϊσταμένου τῆς Π.Ο.Ε. καὶ τοῦ «Ο.Τ.» Ἀρχιμανδρίτου Μάρκου Μανώλη. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 25 ἔτη ἦτο ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἀκολούθως ὡμίλησε διὰ τὴν χαρισματικὴν προσωπικότητα τοῦ Γέροντος.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.) εἰς τὰς Ἀθήνας ὡμίλησεν, εἰς τὴν κατάμεστον αἴθουσαν, ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, μὲ θέμα: «Πατερικὴ Θεολογία».

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ εἰς τὸ τρισάγιον παρευρέθησαν περισσότεροι ἀπὸ τριακόσιοι πεντήκοντα πιστοί.

Εἰς τὸ σχίσμα

Ἀκολούθως παραθέτομεν τὴν ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ. Κυρίλλου διὰ τὸν Ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικὸν καὶ τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸν μακαριστὸν Ἀρχιμανδρίτην Μᾶρκον Μανώλην:

«Τὴν μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἐπισκόπου Ἐφέσου, τοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας μονομάχου καὶ ὑπερμάχου φύλακος, πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὲς πνευματικὲς τοῦ προσφέρει. Λέγει ὁ συναξαριστής: "Κρατεῖ μέν Ἄτλας μυθικῶς ὤμοις πόλον, κρατεῖ δ' ἀληθῶς Μᾶρκος Ὀρθοδοξίαν".

Ὁ ἅγιος Μᾶρκος Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικὸς εἶναι γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς στὸν Ὀρθόδοξο κόσμο, γιὰ τὸν ζῆλο καὶ τοὺς ἀγῶνες του ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Στὴν σύνοδο Φερράρας - Φλωρεντίας, πάλαιψε μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις μόνος ἐναντίον ὅλων, ὄχι μόνο τῶν λατίνων, ἀλλὰ καὶ τῶν λατινοφρόνων. Οἱ δεύτεροι, ἀντὶ ὡς Ὀρθόδοξοι νὰ σταθοῦν στὸ πλευρό του καὶ νὰ τὸν στηρίξουν, ἀντίθετα τὸν ἐπίεζαν μὲ διάφορα ἀληθοφανῆ ἐπιχειρήματα νὰ ὑπαναχωρήση. Στάθηκε ὅμως βράχος ἀκλόνητος χάρη τῆς πίστεως, σὲ σημεῖο ποὺ ὁ πάπας ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήση, ὅταν πληροφορήθηκε ὅτι ὁ Μᾶρκος δὲν ὑπέγραψε τὸ ἑνωτικὸ ἔγγραφο, "λοιπόν, ἐποιήσαμεν οὐδέν", δηλαδὴ δὲν ἐκάναμε ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἐφέσου δὲν ἦταν φανατισμένος καὶ ἰσχυρογνώμων, ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ λατῖνοι καὶ οἱ λατινόφρονες, ἀλλὰ εἶχε ἐμπειρία Θεοῦ καὶ γνώριζε πολὺ καλὰ τὴν ἀληθινὴ πίστη, ὅπως ἀποκαλύφθηκε καὶ παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἑρμηνεύεται ἀπὸ τοὺς θεουμένους Ἁγίους "ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ", καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνεχθῇ τὴν παραχάραξη καὶ ἀλλοίωσή της ἀπὸ τοὺς Φράγκους. Ἄλλωστε, τοὺς ὀκτὼ πρώτους αἰῶνες μετὰ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ στὸ ὀυτικὸ τμῆμα τῆς Ρωμιοσύνης, τῆς λεγομένης βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ πίστη ἦταν Ὀρθόδοξη καὶ ἀνόθευτη, ὅπως καὶ στὸ ἀνατολικό, γι' αὐτὸ ἔχουμε στὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὀρθοδόξους Πάπες. Ὅμως μετὰ τὴν κατάληψη τοῦ δυτικοῦ τμήματος τῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τοὺς Φράγκους, αὐτοὶ ἐξεδίωξαν τοὺς Ὀρθοδόξους κληρικούς, ἔβαλαν ἄλλους δικούς τους καὶ τὸ χειρότερο ἀπὸ ὅλα ἐνόθευσαν τὴν Ὀρθόδοξη πίστη μὲ διάφορες ἀλλοιώσεις καὶ προσθῆκες. Ἀλλοίωσαν τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, τὸ ὁποῖο συνέταξαν ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι καὶ τὸ κατοχύρωσε καὶ ἡ Τρίτη, ἀναθεματίζοντας ὅλους ὅσους ἐπιχειρήσουν νὰ τὸ ἀλλοιώσουν, ἀφαιρώντας ἢ προσθέτοντας κάτι σὲ αὐτό. Οἱ Φράγκοι ὅμως παρὰ τὴν ρητὴ καὶ αὐστηρὴ ἀπαγόρευση πρόσθεσαν στὸ "Πιστεύω" τὸ Filioque, ποὺ σημαίνει καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Δηλαδὴ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ὄχι μόνον ἐκ τοῦ Πατρός, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, παρὰ τὸ ὅτι καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ Χριστὸς τὸ λέγει καθαρὰ ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα "παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται". Αὐτὴ ἡ προσθήκη δημιουργεῖ τεράστια προβλήματα, ἀφοῦ εἰσάγει διαρχία στὴν θεότητα καὶ ὑποτιμᾶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Ὁποῖον εἶναι ἰσότιμο πρὸς τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Ἐπίσης εἰσήγαγαν καὶ τὸ "πρωτεῖον" τοῦ πάπα, τὴν διδασκαλία περὶ τοῦ "καθαρτηρίου πυρὸς" κ.ἄ. Οἱ Ὀρθόδοξοι, ὅπως εἶναι φυσικό, ἀντέδρασαν καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 11ου αἰώνα φτάσαμε στὸ ὁριστικὸ σχίσμα.

Περὶ τῆς ἁγιότητος τοῦ Ἁγίου ὁ Πατριάρχης Σεραφεὶμ ὁ Β' λέγει:

«Ἡ καθ' ἡμᾶς ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία τὸν Ἱερὸν τοῦτον Μᾶρκον Ἐφέσου τὸν Εὐγενικὸν καὶ οἶδε καὶ τιμᾶ καὶ ἀποδέχεται ἅγιον ἄνδρα καὶ θεοφόρον καὶ ὅσιον καὶ ζηλωτὴν τῆς εὐσεβείας διάπυρον, καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν δογμάτων καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας, πρόμαχον καὶ προασπιστὴν γενναιότατον καὶ τῶν προηγησαμένων ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἱερῶν Θεολόγων καὶ Κοσμητόρων τῆς Ἐκκλησίας μιμητὴν καὶ ἐφάμιλλον».

Τὸ πνευματικὸν τέκνον ἀλλὰ καὶ μαθητὴς τοῦ Ἁγίου, Πατριάρχης Γεννάδιος Σχολάριος λέγει:

«Τοσοῦτον εἰπεῖν ἔχω περὶ τῆς τοῦ πατρὸς καθαρότητος, ὅτι νεώτερος μὲν ὤν, καὶ πρὶν ἐλέσθαι τὴν τοῦ Χριστοῦ νέκρωσιν, σωφρονέστερος ἦν τῶν τὰς ἐρήμους οἰκούντων, ἐπεὶ δὲ πάντας ῥίψας διὰ Χριστόν, τὸν τῆς θείας ὑποταγῆς ὑπέδυ ζυγόν, οὔτε ἐψεύσατο τὰς πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεις, οὐδὲ πάλιν πρὸς τοὺς κοσμικοὺς θορύβους ἀπέκλειεν ὑπὸ τῆς ποσκαίρου δόξης παρασυρθεὶς καὶ μέχρι τῆς τελευτῆς τῇ θέρμῃ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐνέμεινεν οἴκῳ μὲν τὴν πόλιν, ἀλλ' ἄπολις ὢν διὰ τὸ μηδενὶ προσηλῶσαι τῶν ἐν αὐτῇ».

Στὸ σύγγραμμα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου (18ος αἰώνας) μὲ τίτλο ὁ "Ἀντίπαπας", ἀναφέρονται συγκλονιστικὰ γεγονότα γύρω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ψευδοσύνοδο καί τοὺς ὑπερράνθρωπους ἀγῶνες τοῦ ἁγίου Μάρκου, τὸν ὁποῖον ὀνομάζει Ἄτλαντα τῆς Ὀρθοδοξίας. Γράφει μεταξὺ ἄλλων: **"Εἰς ὅλα τὰ Ὀρθόδοξα τῶν πιστῶν συστήματα τὸν ἀγιώτατον Μᾶρκον τῆς Ἐφέσου παρρησιάζω σήμερον. Μᾶρκον ἐκεῖνον λέγω, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀνατολὴ ἀνέτειλεν, ἀλλ' ἡ Δύσις ἔφριξε. Μᾶρκον ἐκεῖνον τὸν φωστῆρα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ κεραυνὸν τῆς δυτικῆς ἀγερωχίας. Μᾶρκον ἐκεῖνον, τὸ στόμα τῶν θεολόγων, τὴν δόξαν τῶν Ὀρθοδόξων, τὸν ὑπερθαύμαστον ἀθλητήν, τὸν μόνον ἀήττητον καὶ ἀδαμάντινον ἄνθρωπον".**

Ὁ διάλογος μὲ τοὺς λατίνους, ὅπως καὶ μὲ ἄλλες Χριστιανικὲς ὁμολογίες, μπορεῖ νὰ ἀποδώση καρποὺς, ἐὰν γίνεται σὲ κλίμα ἀγάπης, ἐλευθερίας μὲ ἀλήθεια. Ἀπὸ ἀληθινοὺς θεολόγους, ποὺ βιώνουν τὸν Θεὸ καὶ ἀκολουθοῦν τὴν διδασκαλία τῶν θεοπτῶν ἁγίων Πατέρων, ποὺ γνωρίζουν καλὰ τὶς ἀλήθειες τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως ἑρμηνεύονται καὶ βιώνονται στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὁ φανατισμὸς εἶναι ξένος πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως καὶ ἡ ἀπεμπόληση τῆς ἀληθινῆς πίστης πρὸς χάρη μιᾶς ψεύτικης ἀγάπης. Αὐθεντικὴ ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη ἔξω ἀπὸ τὴν ἀνόθευτη πίστη. Ἡ ἐπιστροφὴ στὴν "μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν", ἡ ὁποία κατέχει τὴν Ὀρθόδοξη πίστη, ἀποτελεῖ τὸν ἀληθινὸ τρόπο ἑνώσεως "ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀληθείας".

Σήμερον μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου τελοῦμεν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ π. Μάρκου, τὸν ὁποῖον οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους ἔχουμε γνωρίσει.

Ὁ μακαριστὸς π. Μᾶρκος ὑπῆρξε ἀνήρ ἱεροπρεπής, φιλακόλουθος, ἀσκητικός, διορατικός, πεπαιδευμένος καὶ ἱεραποστολικός, πατὴρ δὲ διδακτικός, διακριτικός, φιλόστοργος καὶ ἐλεήμων καὶ ἐν γένει πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, κεκοσμημένος πάσῃ ἀρετῇ καὶ πανθομολογουμένως ἁγίας βιοτῆς καὶ πολιτείας.

Ὑπῆρξε ἀνήρ, ὅς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν· ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἐμελέτα ἡμέρας καὶ νυκτός.

Μὲ τὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ μεταστὰς ἀναπαύεται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Κυρίου, εὐχόμεθα τὴν ὑπὲρ ἡμῶν μεσιτείαν του εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἅγιον Μᾶρκον Εὐγενικόν».

Χριστιανοὶ προσέλθετε εἰς τὰς κάλπας

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 25ης Ἰανουαρίου ἀπὸ πολλοὺς πολίτας θεωροῦνται κρίσιμοι. Διεκδικοῦν τὴν ἐξουσίαν οἱ φιλελεύθεροι «ἐκκλησιομάχοι» καὶ οἱ ἄθεοι τῆς Ἀριστερᾶς ὡς ἐτόνισεν ὁ «Ο.Τ.» εἰς πρωτοσέλιδον κύριον θέμα του τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Οἱ μὲν «ξηλώνουν» μεθοδικῶς, ἐνῶ οἱ δὲ θὰ τὸ πράξουν εὐθέως, ἂν καὶ διαβεβαιώνουν ὅτι θὰ σεβασθοῦν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ λαοῦ. Πολλοὶ ἀναγνῶσται καὶ φίλοι τοῦ «Ο.Τ.» ζητοῦν νὰ ὑποδείξωμεν «τί νὰ ψηφίσουν». Ὁ «Ο.Τ.» ὅμως δὲν εἶναι κομματικὴ ἢ παραταξιακὴ πολιτικὴ ἐφημερίς. Διὰ νὰ δώση «γραμμὴν» ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου κόμματος· ὑπηρετεῖ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, τὴν μεγάλην παράταξιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπιμένουν πολλοὶ φίλοι καὶ φίλαι διὰ παραδέσωμεν τὸ ἀκόλουθον κείμενον τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης κυροῦ Αὐγουστίνου Καντιώτου. Αὐτὸ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«"...Ἡ ἀδράνεια τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν πολιτικήν", ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων ὁ μακαριστὸς μητροπολίτης Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνος, "δημιουργεῖ κενὸν καὶ εἰς τὸ κενὸν αὐτὸ εἰσβάλλουν ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουν εἰς τὸν Κύριον, ἔχουν ἄλλας ἀντιλήψεις περὶ Θεοῦ, κόσμου καὶ ζωῆς, καὶ δαιμονιώδη δραστηριότητα ἀναπτύσσοντες παρασύρουν πρὸς τὸ μέρος των τὰ πλήθη, καὶ καταλαμβάνουν τὴν ἐξουσίαν, καὶ ψηφίζουν καὶ ἐφαρμόζουν ἀντιχριστιανικοὺς νόμους, καὶ δροῦν καταλυτικῶς διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ ὁ πιστὸς λαὸς παραπονεῖται καὶ ἀγανακτεῖ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κακοῦ, ἐνῷ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΟΥΚ ΟΛΙΓΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΕΧΕΙ...

Καὶ ἡ ψῆφος εἶνε ὅπλον. Δυνάμει τῆς ψήφου ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ ἄνθρωποι χρηστοὶ καὶ ἐνάρετοι ἢ ἄνθρωποι φαῦλοι καὶ διεφθαρμένοι, οἱ μὲν διὰ νὰ σώσουν, οἱ δὲ διὰ νὰ θύσουν καὶ νὰ ἀπολέσουν. Ἡ ψῆφος δὲν εἶναι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον παντὸς πολίτου. Ὅπως οὗτος στρατεύεται καὶ λαμβάνει ὅπλα, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Πατρίδα, οὕτω καὶ καλεῖται νὰ ψηφίσῃ, διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος. Ἡ ψῆφος ὅπλον. Καὶ ὅπως ὁ ῥίπτων τὸ ὅπλον κατακρίνεται ὡς ῥίψασπις, οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ψηφίζει εἶνε ἀξιοκατάκριτος ὅπως ὁ ῥίψασπις.

Ἀλλὰ καὶ ἡ γνώμη ἄλλων, ὅτι πρέπει νὰ ῥίπτωνται λευκὰ ψηφοδέλτια, εἶνε καὶ αὐτὴ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐσφαλμένη. Τί τὸ ὄφελος, νὰ ἔχῃς ὅπλον ἀλλὰ νὰ τὸ κρατῇς ἄσφαιρον; Ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ πολίτευμα τοῦ Σόλωνος, ὅταν κινδυνεύῃ ἡ Πατρὶς οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ παραμένῃ οὐδέτερος. Ἡ οὐδετερότης εἶνε ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. Ὁ τηρῶν οὐδετερότητα ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος βλέπει νὰ καίεται τὸ δάσος καὶ δὲν σπεύδει νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς...

Ἀπόντος πολιτικοῦ σχήματος μὲ χριστιανικὲς ἀρχές, οἱ χριστιανοὶ ἂς ἐπιλέξουν χριστιανούς, ἠθικούς, ἀξίους, τιμίους πολιτικοὺς σὲ κάθε κόμμα, μὴ ἀνήκοντας εἰς τὴν μασονικὴν στοὰν ἢ εἰς ἄλλας σκοτεινὰς κινήσεις, ἀγαπῶντας τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὸν θεμελιώδη ὅρον, ἂν τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, ἐνεργήσῃ τι τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ἠθικήν, νὰ μὴ διστάσῃ νὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ καὶ νὰ ἑνωθῇ μὲ ἄλλα χριστιανικὰ στοιχεῖα, καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ δημιουργήσουν πολιτικὸν σχῆμα εὐαγγελικῶν ἀρχῶν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους... Εἴθε εἰς τὰς μεταπροσεχεῖς ἐκλογὰς νὰ ὑπάρχῃ ἰσχυρὸν πολιτικὸν σχῆμα μὲ Ὀρθόδοξα Χριστιανικὰ θεμέλια.

Τὸ σχῆμα τοῦτο θὰ εἶνε ἡ πολιτικὴ ἔκφρασις τῶν πιστευόντων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον... εἴθε νὰ ὑπάρξῃ ἰσχυρὸν πολιτικὸν σχῆμα μὲ θεμέλιον τὸν Χριστὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιόν Του.

Ἄλλως, οὐκ ἔσται δεινῶν παύλα. Χριστὸς ἠγείσθω ἐν πᾶσι!"».

Ὁ Ἱερομόναχος - Γέρων Εὐθύμιος τῆς Καψάλας τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Ἁγιορειτῶν Πατέρων»

ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ τοὺς Ἁγιορείτας Μοναχούς, οἱ ὁποῖοι ἐπεμελήθησαν τὴν ἔκδοσιν «Ἅγιον Ὄρος Διαχρονικὴ μαρτυρία στοὺς ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως», ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος, Γέρων τῆς Ἱερᾶς Καλύβης Ἀναστάσεως, Καψάλας τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Εἰς ἐπιστολήν του, τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὸ προσκήνιον ἡ «Ἑνωμένη Ρωμιοσύνη» ὑπογραμμίζει:

«Ἡ πρόσφατη ἔκδοση τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, «Ἅγιον Ὄρος: Διαχρονικὴ μαρτυρία στούς ἀγῶνες ὑπέρ τῆς Πίστεως» (Ἅγιον Ὄρος 2014), ἀποτελεῖ πολύ καλή ἔκδοση καί σωστή ἀναφορά στίς παλαιές ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καί στά ὁμολογιακά κείμενα τῶν ὁσιολογιωτάτων Ἡγουμένων καί παλαιῶν Γεροντάδων. Εἶμαι ἀπολύτως σύμφωνος μέ τίς ἀποφάσεις αὐτές καί τά κείμενα. Αὐτό εἶναι τό φρόνημα τῶν Πατέρων μας καί ἡ Παράδοση τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἔτσι δείχνουμε τή στάση μας ἀπέναντι στούς ἑτεροδόξους καί στήν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἄν ἐμεῖς ἀλλάξουμε τώρα τό φρόνημά μας, θά προδώσουμε τούς Πατέρες, τούς Γεροντάδες μας. Αὐτή εἶναι ἡ συνείδηση τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἱερομόναχος Εὐθύμιος
Ἱερά Καλύβη Ἀναστάσεως, Καψάλα»

ΕΤΟΝΙΣΘΗ ΕΙΣ ΔΙΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΓΑΝΩΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ὁ ἀνύστακτος φύλαξ τῆς Ἑθνικῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως καὶ πολέμιος τῶν αἱρέσεων

Προσφάτως ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ὠργάνωσε συνέδριον (ἀπὸ 27ην ἕως 28ην Δεκεμβρίου) διὰ τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν, τὴν ἁγιότητα καὶ τὸν Ὀρθόδοξον ἦθος του, τὴν καθυστέρησιν τῆς Ἁγιοκατατάξεώς του, τὸν διαχρονικὸν σεβασμὸν τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ πρὸς τὸν Ἅγιον, τὸν ἀνύστακτον φύλακα τῆς ἐθνικῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεώς του καὶ τὴν προσφοράν του εἰς τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων. Εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ τὸ συνέδριον ὑπογραμμίζονται τὰ ἀκόλουθα:

«"Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἡ διάσωση τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἰδιοπροσωπίας τοῦ Γένους μας, εἰς πεῖσμα τῶν συγκρητιστικῶν καὶ διεθνιστικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἰδεῶν ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ἐθνική μας συνείδηση. Ὅποιος χάνει ἀπὸ τὴν πορεία του τὸ βίωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάνεται καὶ γιὰ τὸ Ἔθνος. **Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς** εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς ὁδηγεῖ μὲ σταθερὴ πορεία. Εἶναι ἡ Κιβωτὸς σωτηρίας τῆς Ρωμιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Ταυτότητας".

Μὲ τὸ ἀξιοσημείωτο αὐτὸ τελικὸ μήνυμα περατώθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μὲ γενικὸ θέμα "**Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Ἑλληνικὸν Γένος**", τὸ ὁποῖο διοργάνωσε ἡ **Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 300 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ (1714 – 2014).**

Τὸ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὴν πόλη τοῦ **Ἀγρινίου τὸ Σάββατο 27 καὶ τὴν Κυριακὴ 28 Δεκεμβρίου 2014,** στὴν αἴθουσα τῆς **"Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ἀγρινίου"**, ἀπετέλεσε, γιὰ τὸ ἔτος **2014,** τὸ ἀποκορύφωμα τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως **πρὸς τιμὴν τοῦ Προστάτου καὶ Πολιούχου αὐτῆς Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.**

Μετὰ τὸν Ἁγιασμό, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου ξεκίνησε μὲ τὴν σύντομο εἰσαγωγὴ τοῦ **Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτου Ἐπιφανίου Καραγεώργου,** καὶ τὴν ἐπίσημο κήρυξη τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου.**

Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Μηνύματος τοῦ **Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου** καὶ ὁ χαιρετισμὸς τοῦ **Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ.**

Χαιρετισμὸ ἀπηύθυναν **ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κοσμᾶ Μεγαδένδρου Τριχωνίδος Εὐθυμία Μοναχή, ὁ Δήμαρχος Ἀγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου καὶ ὁ Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας.**

Τὸ Ὀρθόδοξον ἦθος του

Τόσο ἡ ἁγιασμένη μορφή, ὅσο καὶ ἡ μεγάλη προσωπικότητα τοῦ ἐθναποστόλου, ἰσαποστόλου, διδασκάλου, ἐθνεγέρτου καὶ ἀναμορφωτοῦ τοῦ Γένους Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, παρουσιάστηκε μέσα ἀπὸ τὶς ἐμπεριστατωμένες εἰδικὲς εἰσηγήσεις τῶν διακεκριμένων καθηγητῶν καὶ εἰδικῶν μελετητῶν, οἱ ὁποῖες περιελήφθησαν στὶς ἐπιμέρους ἑνότητες τῶν τεσσάρων συνεδριῶν, ἡ θεματικὴ τῶν ὁποίων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α' Συνεδρία: «**Ἱστορία καὶ Ἁγιοκατάταξις», μὲ πρόεδρο τὸν κ. Φώτιο Μάλαινο, Θεολόγο – Λυκειάρχη καὶ εἰσηγητὲς τὸν κ. Μιχαὴλ Τρίτο, Καθηγητὴ Θεολογικῆς Σχολῆς Παν/μίου Θεα/νίκης καὶ τὸν Ἀρχιμ. Δημήτριο Ἀργυρό, Δ/ντὴ – Καθηγητὴ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Βελλᾶς Ἰωαννίνων.**

Τονίστηκε πὼς ἡ Ἁγιότητα καὶ τὸ Ὀρθόδοξο ἦθος τοῦ πατρο-Κοσμᾶ ἀκτινοβολοῦσε ἐντονα καὶ ἡ μορφή του ἐνέπνεε τὸ σεβασμὸ ἀκόμη καὶ στοὺς ὀθωμανοὺς ἡγεμόνες, ὅπως ὁ Ἀλή-Πασάς, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀπ' ὅλους τὸν ἀντιμετώπιζε καὶ τὸν θεωροῦσε Ἅγιο. Ἐπιπλέον, ὁ καθαρὸς ὀρθόδοξος λόγος τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ λειτουργοῦσε ἐλεγκτικὰ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μεθόδευαν τὴν ἐξόντωσή του.

Ἡ Ἁγιοκατάταξη τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ καθυστέρησε ἰδιαίτερα, γεγονὸς τὸ ὁποῖο ὀφειλόνταν στὸν ὑπουλο ἐναντίον τοῦ Ἁγίου ἀγῶνα, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν πολεμίων τῆς Ὀρθοδοξίας.

Β' Συνεδρία: «**Εἰκονογραφία καὶ Συγγραφή», μὲ πρόεδρο τὸν κ. Νικόλαο Βούλγαρη, Θεολόγο – Συγγραφέα, καὶ εἰσηγητὲς τὸν κ. Μιχαὴλ Χρ. Παντούλα, Φιλόλογο – Ἐρευνητή, τὸν κ. Ἰωάννη Ἠλ. Ἐμίρη, Φιλόλογο – Συγγραφέα, καὶ τὸν κ. Ἀθανάσιο Ζωιτάκη, Ἐπίκουρο Καθηγητὴ τῆς Ἱστορικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Μόσχας («Lomonosov»).**

Ὁ διαχρονικὸς σεβασμὸς τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ πρὸς τὸν πατρο-Κοσμᾶ, ὅπως ἀπλᾶ τὸν ἀποκαλεῖ, φαίνεται ὁλοκάθαρα κι ἀπ' τὸ γεγονὸς τῆς ἁγιογραφήσεώς του μόλις δέκα χρόνια μετὰ τὴν κοί